

КНИГА – ИГРА

ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ

КРИСТОФЪР МАКДОЕЛ

Компютърен дизайн на корицата Иван Добрев
Редактор Ваня Кирова
Коректор Мирослава Стамболджиева
Печат ПОЛИПРИНТ Враца

Кристофър
МАКДОЕЛ

ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ

художник на илюстрациите
Ивайло ИВАНЧЕВ

Издателска къща ПЛЕЯДА®
София
1995

Снегът се простира докъдето погледът стига. Затрупал е цялата долина. Дърветата са свели клони под тежестта му. Вместо главна улица между кокетните дървени хижи се точи пъртина. От прозореца нахлува студен, резлив и свеж въздух. Носи се весел кучешки лай. По пъртината профучава шейна. Къде сме?

В Клондайк, разбира се. На Ледено безмълвие.

А Ледено безмълвие... Чувствали ли сте някога, че животът зад бюро ви втръсва? Че градският живот не ви позволява да докажете силата си? Че не можете да бъдете истински човек в забързаното днешно ежедневие? Какво всъщност съм седнал да ви обяснявам, когато брошурата ни... Не сте я виждали? Ами, ето я:

Тя е напечатана на истинска хартия във вид на малка книжка с твърди корици и съдържа повече от петдесет холографии. На заглавната страница, както се полага, стои великолепна снимка на Ледено безмълвие, без никакъв текст, само обсипано със звезди черно небе и увиснала в него бяла планета като странен съблазнителен плод. На следващата страница се точи изящно изписан текст: „Ледено безмълвие ви очаква. Ако цял живот сте се чувствали неудовлетворени от себе си и света около вас, значи никога не сте изпитали истинския вкус на приключението!"

Приключението... То ви чака тук, на Ледено безмълвие. Шейна, кучешки впряг, леген за промиване на злато – това е всичко, което ви трябва. Напуснете ли тази стая, вие ще влезете в Клондайк и ще можете да опитате силите си в надпреварата за злато.

Нещо повече – вие пристигате тук тъкмо навреме, за да попаднете в най-голямото приключение на годината! Какво е то? Състезанието за Златната пъртина, разбира се! Няма начин да го пропуснете, нали? От близо и далеч са дошли стотици златотърсачи, за да вземат участие в състезанието! Какво е то? Хайде сега, не сте ли чували за него? А, просто животът в града ви е втръснал, някой ви е споменал за Ледено безмълвие и вие сте седнали в първия рейсов звездолет? Добре тогава, ще ви обясня!

Състезанието започва след два дни. Вие трябва да преодолеете пътя от Клондайк до Доусън и да бъдете пръв на финала, разбира се. Колко отнема? Около седмица. Но няма да е лесно, уверявам ви – вие сте чечако, а в състезанието ще участват стотици опитни златотърсачи! Ще опитате? Добре тогава!

Ето, там в гардероба можете да оставите модерните си дрехи и да се преоблечете с местно кожено облекло. Зарежете и чековата си книжка – платили сте да дойдете и да останете тук, но ще започнете играта с шестстотин долара в джоба, както всички, които пристигат на Ледено безмълвие. Ето ви карта и помнете – вдругиден в осем трябва да сте на пъртината. А, вземете и този часовник! Настроен е на местно време, но в него има и авариен предавател. Чрез него ще повикате спасителен екип, ако попаднете в безизходица. И бог да ви е на помощ!

ПРАВИЛА ЗА ИГРА

С напредването си през ден 1, Вие ще имате възможност да попълните дадената по-долу таблица. Всяка вещ, която Ви се предлага, ще се дава с оценката си, а тя по-късно ще влияе на хода на действията. Когато купувате обаче, имайте предвид, че пари ще Ви трябват и по-късно – бъдете пестеливи и умерени. Иначе ще последва и наказание!

ВЕЩИ	КУЧЕТА
ШЕЙНА	1. ....
ПУШКА	2. ....
ХАМУТИ	3. ....
ПАЛАТКА	4. ....
ПЕЧКА	5. ....
СЪДОВЕ	6. ....
НАРЪЧНИК	7. ....
ПАРИ	8. ....
....	9. ....
ДРУГИ ВЕЩИ	**При смяна на куче,**
....	**впишете тук номера и**
....	**оценката:**
....	....
....	....

Кодировката ще Ви помогне по-лесно да се ориентирате в книгата. На различни места из текста ще срещате кодове, които ще записвате тук. В наръчника са дадени и номерата, съответстващи на кодировката – така, ако Ви се наложи да оставите

книгата и забравите къде сте били, ще съумеете лесно да откриете мястото по последния записан от вас код.

КОДИРОВКА

1. .... 5. ....
2. .... 6. ....
3. .... 7. ....
4. .... 8. ....

ДОПЪЛНИТЕЛНИ КОДОВЕ

....

....

Таблицата за уменията си ще попълните, като отговорите на няколко теста – така ще можете да се ръководите от действителните си умения по време на игра. Не шмекерувайте – ще си проличи!

УМЕНИЯ

Оцеляване ....

Ръководене на кучешки впряг ....

Грижи за кучетата ....

Стрелба ....

ТЕСТОВЕ

ОЦЕЛЯВАНЕ

1.Пропаднали сте през дупка в леда. Какво ще направите, след като сте се измъкнали?

а) ще си пуснете атомната печка

б) ще продължите по пътя си

в) ще продължите, но с по-бързо темпо

г) ще включите печката и ще тичате около нея

д) ще повикате спасителен екип

2.Студът е яростен. Налага ви се да нощувате, но откривате, че сте си забутали някъде атомната печка. Какво ще направите?

а) ще продължите да пътувате без почивка

б) ще повикате спасителен екип

в) ще разпънете палатката и ще си легнете веднага

г) ще направите бивака и ще си легнете, като вземете кучетата със себе си в палатката

д) ще направите бивака и ще си легнете в палатката, но ще приберете едно от кучетата в спалния си чувал

3.Как ще си приготвите храната, ако нямате атомна печка?

а) ще ядете всичко замръзнало

б) ще запалите огън с триене на дървета

в) ще повикате спасителния екип

г) ще вземете барут от патрони и ще запалите огън

д) ще запалите огън с лупа от оптическия мерник на пушката

4.Върху палатката ви се стоварва дърво. То премазва краката ви. Какво ще направите?

а) ще викате за помощ

б) ще се опитате да се измъкнете

в) ще повикате спасителния екип

г) ще чакате да дойде някой от другите състезатели

д) ще си потърсите аптечката

РЪКОВОДЕНЕ НА КУЧЕШКИ ВПРЯГ

1. Впрягът ви е от девет кучета, които се запрягат по двойки. Как ще ги впрегнете?

а) както ви падне

б) ще намерите водача и ще го сложите сам отпред

в) ще разположите най-едрите кучета най-отзад

г) ще питате продавача

д) женските от едната страна, мъжките от другата

2. Впрегнали сте кучетата. Как ще ги подкарате?

а) с камшик

б) с команда „Мъш!"

в) с команда „Хоу!"

г) ще тичате пред шейната

д) ще питате някого

3. Какво ще направите, ако снегът е дълбок и кучетата затъват?

а) ще питате някого

б) ще се возите на шейната

в) ще дърпате с кучетата

г) ще останете да лагерувате

д) ще утъпквате пътя със снегоходки

4. Как ще спрете впряга?

а) с камшик

б) с команда „Мъш!"

в) с команда „Хоу!"

г) ще изтичате пред шейната и ще разперите ръце

д) ще питате някого

ГРИЖИ ЗА КУЧЕТАТА

1.Ако едно куче внезапно ви залае и се зъби, как ще постъпите?

а) ще го потупате по главата

б) ще го застреляте

в) ще се опитате да го успокоите

г) ще се обадите на спасителния екип — кучето може да е бясно

д) ще се обадите на спасителния екип — не можете да продължите

2.Кога ще раздадете храната?

а) сутрин преди тръгване

б) през обедната почивка

в) вечерта след спиране

г) преди да си легнете

д) ще питате някого

3.От кого ще започнете, когато раздавате храна?

а) от водача

б) от най-близкото куче

в) от последното куче в шейната

г) от това, което най-силно лае

д) ще избирате наслуки

4.Къде ще спят кучетата

а) в дупки в снега

б) ще питате някого

в) в палатката при вас

г) около шейната

д) в спалния ви чувал

СТРЕЛБА

1.Какво ще направите, когато за пръв път вземете пушката си в ръка?

а) ще стреляте с нея

б) ще я разглобите, ще я прегледате и ще я смажете

в) ще ѝ се зарадвате

г) ще питате някого

2.Когато стреляте с пушка, как ще се прицелите?

а) ще гледате напред

б) ще питате някого

в) ще затворите едното си око, ще гледате пред оптическия мерник и ще следите мушката

г) ще затворите едното си око, ще гледате през оптическия мерник и ще направите така, че мушката да не се вижда

3.Как ще стреляте с пушката?

а) ще я опрете в корема си и ще дръпнете спусъка

б) ще я наместите удобно на рамото си и ще стреляте

в) ще я облегнете във вдлъбнатината между мишницата и гърдите си, ще затаите дъх и ще дръпнете спусъка

г) ще облегнете ръка на коляното си, ще нагласите пушката и ще стреляте

4.Къде ще съхранявате пушката?

а) в кобура

б) завързана на шейната

в) на рамото си

г) в багажа

ОТГОВОРИ

ОЦЕЛЯВАНЕ

1.а) 1 т.	*2.а) 0 т.*	*3.а) 0 т.*	*4.а) 0 т.*
б) 0 т.	*б) 0 т.*	*б) 0 т.*	*б) 0 т.*
в) 2 т.	*в) 0 т.*	*в) 0 т.*	*в) 3 т.*
г) 3 т.	*г) 1 т.*	*г) 1 т.*	*г) 0 т.*
д) 0 т.	*д) 3 т.*	*д) 3 т.*	*д) 2 т.*

РЪКОВОДЕНЕ НА ВПРЯГ

1.а) 0 т.	*2.а) 0 т.*	*3.а) 2 т.*	*4.а) 0 т.*
б) 1 т.	*б) 3 т.*	*б) 0 т.*	*б) 0 т.*
в) 1 т.	*в) 0 т.*	*в) 0 т.*	*в) 3 т.*
г) 3 т.	*г) 0 т.*	*г) 0 т.*	*г) 0 т.*
д) 0 т.	*д) 2 т.*	*д) 3 т.*	*д) 0 т.*

ГРИЖИ ЗА КУЧЕТАТА

1.а) 0 т.	*2.а) 0 т.*	*3.а) 3 т.*	*4.а) 3 т.*
б) 0 т.	*б) 0 т.*	*б) 0 т.*	*б) 2 т.*
в) 2 т.	*в) 1 т.*	*в) 1 т.*	*в) 0 т.*
г) 3 т.	*г) 3 т.*	*г) 0 т.*	*г) 0 т.*
д) 0 т.	*д) 2 т.*	*д) 0 т.*	*д) 0 т.*

СТРЕЛБА

1.а) 1 т.	*2.а) 1 т.*	*3.а) 0 т.*	*4.а) 0 т.*
б) 3 т.	*б) 2 т.*	*б) 1 т.*	*б) 3 т.*
в) 0 т.	*в) 3 т.*	*в) 3 т.*	*в) 1 т.*
г) 0 т.	*г) 0 т.*	*г) 2 т.*	*г) 0 т.*

След като сте събрали точките си за всеки тест поотделно, заемете се с оценяването си:

Ако имате събрани 0 точки, вие сте абсолютен чечако, нямате си и понятие от такива неща и ще трябва да си впишете скромната оценка 1 в съответната графа.

Ако сте събрали от 1 до 3 точки, това значи, че имате малко мозък в главата, но все пак сте си чечако и ще си пишете оценка 2 в графата.

От 3 до 6 точки ви носят оценка 3 и определението „от вас може и да излезе златотърсач!"

Ако имате 7 до 9 точки, печелите оценка 4 и, трябва да ви кажа, сте перспективен начинаещ!

Точките от 10 нагоре значат, че сте доста опитен в бранша и оценката ви е 5! Ще се справите, дерзайте!

Попълнихте ли всичко? Значи сте готови да се впуснете в приключението. И то започва, разбира се!

НАРЪЧНИК НА ЗЛАТОТЪРСАЧА

ДРЪЖ МЕ ВИНАГИ ПОД РЪКА, ЗА ДА МОГА ДА ТИ ПОСЛУЖА В ТРУДНИ СИТУАЦИИ!

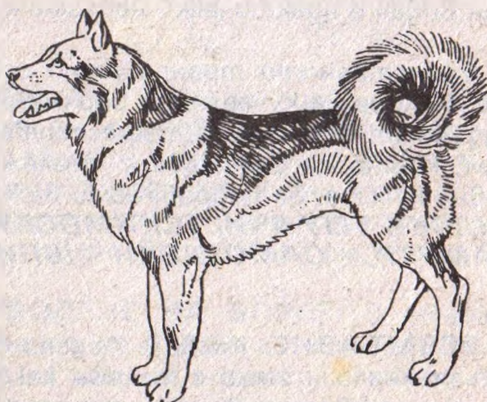
БЕЗМЪЛВНИ АНГЕЛИ: Сам Харвис, основателят на Ледено безмълвие, дълго време се опитва да получи от планетата възможно най-точно копие на Аляска. В търсенията си той попада на един варварски кораб, където открива идеалните заместители на индианците. Населението на кораба е разработило свой безгласен език и се отличава с доста своеобразни, макар и жестоки нрави. Харвис им предлага да се преместят на Ледено безмълвие и да поемат ролята на индианците. Така безмълвните ангели пристигат в курорта.

Днес те са разпръснати като отделни племена, живеят в общини, ръководени от старейшини и се препитават с търсене на злато и разбойничество. Обличат се изцяло в бяло, поддържайки имиджа си на ангели и Господни служители. Всеки попаднал в техен плен бива подложен на мъчения и в последствие убит. Скалповете на жертвите служат за украса на ангелите и същевременно показват ранга, до който те са достигнали.

ВПРЯГ И ВПРЯГАНЕ: Впрягът на стандартна шейна за Ледено безмълвие се състои от девет кучета. Те се впрягат по двойки, като деветото остава само отпред и служи за водач. Обикновено най-силните кучета са най-отзад, а водачът се избира между най-умните и способни животни. Запрягането по принцип трябва да започне или от задната двойка или от водача – така се избягват разприте между кучетата. Едно по едно животните трябва да бъдат изведени от клетката и поставени на местата им. Препоръчително е да се тръгне от водача, който по този начин дава пример на останалите.

ГРЕНЛАНДСКИ ТЕГЛАЧИ: Типични представители на издържливите и силни северни впрегатни породи. Ръст в холката: до 64 см, тегло: не по-малко от 30 kг. Това е стандартно куче тип хъски със здраво телосложение и неизтощима страст за работа. Използва се за теглене на среднотежки товари, не развива много висока скорост на движение.

ЕСКИМОСКИ ЛАЙКИ: Много силни и издържливи впрегатни кучета с добре развита козина. Ръст: 51-69 см, тегло: 27-48 kг. Счита се за най-способното куче сред различните арктически породи. Способно е да тегли много тежки товари, но не е високоскоростно куче. Често се използва и за лов на мечки.

ЗЛАТНАТА ПЪРТИНА: Традиционно състезание на Ледено безмълвие, в което имат право да вземат участие всички желаещи. Състезанието се провежда всяка година, като участниците трябва да преодолеят разстоянието от Клондайк до Доусън. Трасето не е строго регламентирано. Единствено условие е състезателят да започне с впряг от девет кучета и да завърши с не по-малко от шест животни.

КУТИЯТА НА ЕНДЪР: Селището Ендър се намира в подножието на планината Чилкут. Единственият път от Клондайк към Доусън минава по поречието на река Юкон и през каньона, който реката образува в планината. Кутията на Ендър е най-опасното място в този каньон. Представлява тунел, където течението на реката е изключително силно през лятото. През зимата ледът е особено чуплив и преминаването през Кутията без помощта на опитен водач е практически невъзможно.

КУЧЕТА: Единственото транспортно средство на Ледено безмълвие са кучешките впрягове. Породите се поддържат в чистота, съществува и специален отдел, който се занимава с отглеждането на чистокръвни кучета. За подробности виж:
ГРЕНЛАНДСКИ ТЕГЛАЧИ, ЕСКИМОСКИ ЛАЙКИ, МАЛАМУТИ, САМОЕДСКИ ШПИЦОВЕ, ХЪСКИ

ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ: Какво е Ледено безмълвие? Как е възникнало и защо е такова, каквото е? Този въпрос си задават повечето от туристите тук.

Откривател на Ледено безмълвие е **Сам Харвис**, пилот „счупѝ-глава" в Дивия космос. Богатата на нефт и полезни изкопаеми планета бързо му донася богатство, но той се чувства недоволен от живота си. Тогава му хрумва блестяща идея и Харвис се заема да превърне Ледено безмълвие в колкото се

може по-точно копие на старата Аляска от времената на златната треска.

Хелън Декстър, както сама се нарича, е просто събирач на истории. Разказът „Утре сутрин в Клондайк" е част от сборника ѝ „Песни от космическите друми". Ако темата за Ледено безмълвие ви интересува, той най-точно може да отговори на въпроса за този курорт и странна страна.

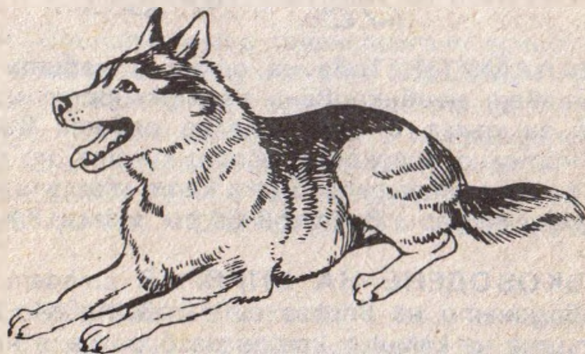

МАЛАМУТИ: Това са силни и набити кучета. Съчетават необикновена издръжливост и способност за дълга и изнурителна работа във впряг. Сравнително високоскоростни кучета, но по-добро приложение могат да имат като теглачи на средно тежки товари. Ръст: 59-64 см, тегло: 34-39 кг.

РЪКОВОДЕНЕ НА ВПРЯГ: В старата Аляска ръководенето на впряга се е извършвало главно с помощта на камшик, което разбира се, е несъвместимо с днешните закони срещу жестокост към животните. На Ледено безмълвие всички кучета преминават специално обучение и се подчиняват на устни команди и жестове. Командата за потегляне е „Мъш!", а за спиране — „Хоу!". Ако е необходимо по-фино направляване за посоки, препоръчително е да тичате край водача и да го насочвате или директно да уловите хамута му.

САМОЕДСКИ ШПИЦОВЕ: Поразително красиви силни кучета с голям запас издръжливост. Способни са да теглят товар, превишаващ много пъти собственото им тегло. Ръст: 46-56 см, тегло: 23-30 кг. Благородни, нежни и дружелюбни животни, сравнително високоскоростни.

ХЪСКИ: Бързоноги и леки кучета с компактно телосложение. Ръст: 53-60 см, тегло: 16-27 кг. Това е най-бързото куче, попадало в Аляска. Ценило се е високо заради изпълнителността и подвижността си. Хъски е винаги готово за работа, то е силно, издръжливо и развива отлична скорост при теглене на леки и среднотежки товари.

СБИРЩИНА ОТ КОЛ И ВЪЖЕ:

ВНИМАНИЕ! ПОСЛЕДНИЯТ ЗАПИСАН КОД ЩЕ ВИ ОТВЕДЕ ОТНОВО В НАЧАЛОТО НА ПРИКЛЮЧЕНИЕТО, ЗА КОЕТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН!

АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 0124 ИДЕТЕ НА 33
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 1657 ИДЕТЕ НА 80
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 2736 ИДЕТЕ НА 125
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 3169 ИДЕТЕ НА 111
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 4582 ИДЕТЕ НА 147
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 5718 ИДЕТЕ НА 187
АКО ПОСЛЕДНИЯТ ВИ КОД Е БИЛ 6121 ИДЕТЕ НА 206

***ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ОТ АВТОРА**: Книгата е така устроена, че е невъзможно да изшмекерувате и да пропуснете някое приключение. Не се опитвайте, защото е много вероятно съвсем да се загубите в Ледено безмълвие и кой ще ви спасява тогава? Аварийният сигнализатор е за да помага на изпаднали в беда, а не да ме води по капризите на глезени мошеници!*

ДЕН ПЪРВИ

1.

Събуждате се рано сутринта от глъчката по главната улица. Предишната вечер сте наели стая в „Джек Лондон Хотел". Течаща топла вода, парно отопление и меко легло — най-големите удобства, които можете да намерите в Клондайк. И то само срещу пет долара. Извадете сумата от парите си.

Глъчката се усилва и вие отивате до прозореца да проверите какво става. На улицата се карат двама собственици на впрягове, чиито кучета са се сбили.

На вратата се чука. Кой може да е — приятел или враг?

Ако мислите, че е достатъчно просто да извикате: „Влезте!", преминете на 3. Ако предпочитате да се скриете до леглото и да попитате: „Кой е?", изберете 4.

2.

Вече преоблечен в дебела кожена шуба, мокасини и топъл панталон от заешки кожи, вие тръгвате да разгледате Клондайк. Градът е прекрасен — точно копие на град от миналото на Аляска.

Спретнатите дървени къщи с наклонени покриви са обърнати с гръб към север и към тях водят добре разчистени пътеки. Налага се да повървите няколко минути, докато стигнете до кръчмата.

„Една унция" — така се казва тя. Като завиете наляво, ще се озовете на главната улица — същата, която гледахме от прозореца в канцеларията ми вчера, същата, която видяхте от собствения си прозорец тази сутрин. Застанете на ъгъла и се огледайте. Малко по-надолу по главната улица са канцеларията на кмета, където могат да се обявят

намерените златоносни участъци, смесеният магазин, банката и, разбира се, домът на ветеринаря. Точно в центъра се намира ресторантът – единственото място, където туристите могат да се докоснат до цивилизацията и да боравят с напълно съвременни уреди. Но от външната си страна сградата е просто малко по-голяма къща, нищо повече. Пропуснахме хотела – на фасадата пише „ДЖЕК ЛОНДОН ХОТЕЛ – евтини стаи и безплатна закуска. Все още имаме места". Ако повървите още, ще минете през квартал с къщи и ще стигнете до пазара за кучета.

Как смятате, дали ще е по-добре първо да се сдобиете с впряг или ще напазарувате от смесения магазин?

Ако се запътите към пазара за кучета, изберете 5, а за смесения магазин ще трябва да се прехвърлите на 22.

3.

Браво за доверчивостта! Може би не трябва да сте чак толкова непредпазлив, но да не забравяме, че все още сте чечако!

Ето защо вие просто се провиквате:

– Влезте! – и в стаята ви влиза сервитьор в червена ливрея.

– Добро утро! – поздравява ви той. – Донесох ви закуската, тя влиза в сметката ви!

– О, благодаря! – казвате вие. – Дължа ли ви бакшиш?

– И той влиза в сметката! – сервитьорът се засмива.– Чух, че ще участвате на Златната пъртина!

– Да, така е! – признавате вие. – Слуховете тук май се разчуват доста бързо?

– Да, малко градче е Клондайк! Слушайте, ще ви дам един съвет, но...

– Да не би и той да влиза в сметката?

– Не ми е работата да давам съвети! – сервитьорът вече е искрено усмихнат. – Виждате ми

се обаче доста нов и този няма да ви е излишен.: Когато си купувате кучета, потърсете Пит Макбрайт и му кажете, че ви праща Джони!

— Добре, благодаря ти, Джони!

— Успех! — сервитьорът тихо затваря вратата ви.

Закуската е превъзходна. Поднесли са ви две прекрасно изпържени яйца, дебел комат домашен хляб и кана кафе. Хапвате солидно, обличате се и сте готов да се впуснете в живота. Време ви е да пазарувате! Идете на 2.

4.

Сериозно ли си мислите, че в Клондайк ще се намери кой да ви застреля още през първата сутрин? Впрочем, ваша си работа!

Обзети от подозрителност, вие заставате до

вратата на банята, така че да не могат да ви улучат от прага и питате:

– Кой е?

Никой не ви отговаря. Кълнете късмета си – миналата вечер не сте се сетили да отскочите до смесения магазин и да се въоръжите. Повтаряте:

– Кой е?

Вместо отговор някой дрънчи с ключове отвън и вие чувате как бравата изщраква. Ами сега? Бързо търсите път за спасение. Слава богу, банята има прозорче. Отваряте го и се измъквате през него. Студът остро ви хапе по голото тяло. Като несръчна катерица слизате на улицата, претичвате бос по снега и влизате през главния вход на хотела. Администраторът – усмихнат негър с червена ливрея – се изправя при влизането ви.

– Някой се опитва да проникне в стаята ми! – крещите вие, тракайки със зъби от студ.

– Не е възможно! – администраторът ви гледа удивен. – Елате, ще се качим да проверим!

– Имате ли пистолет? – питате вие.

– Е, хммм... Ето! – той ви подава револвер. – Зареден е, внимавайте!

Вие взимате оръжието, вдигате го и натискате спусъка – „бам-бам, пази се крадецо!". Само че пистолетът изненадващо гръмва и администраторът пада, улучен в гърдите.

Какво следва ли? Идва полицията и ви прибират за убийство. Идвам аз, изказвам съболезнованията си и вие сте екстрадиран от Ледено безмълвие. Попадате в затвора – тук и всичките ви богатства не могат да ви спасят. Съдебната система, разбира се, е милостива и вие сте осъден до живот, вместо да ви обесят, както би станало в истинската Аляска. И всичко това се случва само заради прекомерната ви подозрителност! Оставете я в гардероба при модерните си дрехи, върнете се на 1 и опитайте отначало. Гарантирам ви, че поне през първите дни до старта никой няма да се опитва да ви убие. А, и още нещо – знаете ли защо направих-

те цялата тази глупост с бягството през банята и убийството на администратора? Зад вратата ви стоеше полуглухият стар камериер на хотела, който просто не ви беше чул и искаше да влезе и да почисти стаята докато ви няма. Та, такива ми ти работи...

5.

Пазарът за кучета е доста шумно място. В големи открити клетки тук са затворени десетки впрягове, които лаят, зъбят се един на друг и вият така, че човек не може да си чуе и мислите. В дъното чакат неколцина брадати типове, които държат кучетата си до себе си. Тези впрягове, стегнати в хамути, но без шейни са тихи и спокойни. Някои от животните лежат на снега, други са се изправили и безметежно съзерцават далечината.

На пръв поглед всички кучета са хубави. Вие нямате опит и едва ли можете да различите добрите теглачи от лошите. Как ще постъпите – ще последвате ли съвета на сервитьора или ще търсите кучетата си сам?

Ако отидете при Пит Макбрайт, ще трябва да се прехвърлите на 9. Ако си опитате късмета самостоятелно, препоръчвам ви 8.

6.

Вие сте доста настоятелен тип!

– Изпраща ме Джони! – казвате на Пит. – Но ако компанията ми не ви е приятна, мога и да си тръгна!

Пит ви поглежда изненадано:

– Големи думи от един чечако! Какво пък, може и да излезе нещо от вас! За какво ви е пратил Джони?

– Записал съм се в Златната пъртина. Трябват ми, разбира се, хубави кучета и...

– Двеста и петдесет долара, като за вас!

Двеста и петдесет? Да, но другите впрягове, онези в клетките, са от порядъка на двеста долара!

Какво ще решите?

Пит ви мами безсрамно. Или може би нямате пари? Кажете му тогава сбогом и идете на 8, където ще си опитате късмета сам.

Ще се съгласите с офертата на място – Джони няма да си хаби думите за нищо. Идете тогава на 11.

Ще огледате кучетата и ще решите. Вашият номер е 10.

7.

Въпросът тук е следният – пазарували ли сте вече от смесения магазин или не?

Ако сте били там, идете направо на 13.

Ако още не сте се снабдили със снаряжение, пътят ви минава през 22.

8.

Пазарът е голям. Кучета – дал бог. Тръгвате бавно покрай клетките, опитвайки се да прецените какво ще ви свърши работа.

Един от впряговете – почти до входа – се състои от кокалести попроскубани кучета.

– Какви са тези? – питате продавача.

– О, най-добрите от тази страна на Юкон! – отвръща ви той. – Гренландски теглачи! Само сто и петдесет и са ваши за сезона!

Продължавате нататък. В друга клетка лениво изпъват лапи грамадански червеникави кучета, които се ежат на съседите си.

– Колко струват тези? – задавате поредния въпрос.

– Двеста и тридесет. Тази зима ще е първият им сезон! Страхотни са! Могат да ви влачат без да разберете от тук до Доусън и обратно, дори ако сте натрупали на шейната си няколко тона товар!

– И каква им е породата?

– Ескимоски лайки!

Погледът ви привлича трети впряг. Изглежда като събран от кол и въже – няколко немски овчарки, ня-

каква унила лайка, два ловни сетера и нюфаундленд.

– Сто! – казва ви продавачът. – Взимате ги на безценица, но ще ви свършат прекрасна работа, кълна се!

Има и няколко клетки със синеоки хъскита, които ви съзерцават безразлично. Цените на хъскитата са от 200 нагоре. Впряг самоедски шпицове струва двеста.

Преди окончателно да изберете, забелязвате и група внушителни маламути. Те лежат в клетката си и дремят. Изглеждат отлично – охранени, с гъст и поддържан косъм.

– Триста! – казва ви продавачът. – И пак ще ви е евтино! Тези участваха в миналогодишната Златна пъртина и не бяха от последните!

Ако сте несигурен и мислите да се посъветвате с Пит Макбрайт, както ви беше препоръчал Джони, намерете Пит, кажете му здрасти и идете на 6.

Ако се спрете на маламутите, идете на 16.

Ако повече ви допадат ескимоските лайки, изберете 18.

Ако смятате за разумно да вземете гренландските теглачи, номерът ви е 20.

За хъски идете на 14.

За самоеди – 15.

Впрягът с нюфаундленда можете да купите още тук. Извадете сто от парите си. Впишете си 3 за хамути и следните оценки в графата КУЧЕТА: 4, 3, 3, 3, 2, 2, 4, 1, 1. След това се върнете в хотела, оставете впряга си в кучкарника и прав ви път към 7.

9.

Приближавате се до един от зяпачите край клетките и го питате:

– Извинете, трябва ми Пит Макбрайт, знаете ли кой е той?

– Виждате ли онези в дъното? Третият отдясно!

– Благодаря!

– О, няма защо!

Пит Макбрайт е оръфана стара кримка. Лицето му е тъмно и обветрено, поожулените му дрехи говорят за доста пътувания и, въпреки студа, той е свалил качулката на парката си.

— Здравейте! — казвате му вие.

— Абе, за здраве, здрав съм! — отвръща ви той мъгляво и дори не поглежда във вашата посока.

Държанието му едва ли ви харесва. Ако продължите да говорите с него, преминете на 6. Ако решите, че този опит ви е достатъчен, идете на 8 и си търсете кучетата сам.

10.

Пит може и да ви мами, но може и да ви предлага нещо наистина добро. Ето защо вие заявявате:

— Ще хвърля едно око на впряга ви и тогава ще видим!

— Май от вас наистина ще стане човек! — той се засмива. — Елате! — и ви повежда през улиците на Клондайк до дома си.

Къщата на Пит се намира в края на града. Кацнала е на един хълм, а в двора ѝ са побити десетки колове за връзване на кучета. На всеки един има верига, която се скрива в снега.

— Сега — казва Пит, — ще ви покажа нещо, което няма равно на себе си из цялото Ледено безмълвие!

Той влиза в двора и започва да избира някои от веригите. Пет минути и пред вас стоят девет кучета.

— Ето! — Пит усмихнат ви ги сочи. — Сибирски хъскита. Не са така едри като ескимоските лайки например, но са поне два пъти по-бързи от тях. В крайна сметка на вас няма да ви трябва да влачите тежки товари — нужна ви е скорост!

— Да! — кимвате вие. — Но...

— О, те са добри! — Пит се засмива. — Разбирам неверието ви, но точно този впряг спечели Златната пъртина миналата година. Канех се да ги дам на Карлос Ската, но заради Джони, те ще станат ваши за този сезон. Е? Какво ще кажете?

Ако предпочитате да си потърсите други кучета, идете на 8. Ако тези ви харесват и ще ги наемете, минете на 12.

11.

Щом Джони ви е пратил при Пит, нещата със сигурност са уредени. Щом мислите така, логично е да приемете офертата веднага. Дали не се предоверявате? Времето ще покаже!

– Взимам кучетата! – казвате вие.

– Добре! Дайте ми парите! – Пит протяга ръка. – Ето ви впряга – чистокръвни хъски, по-добри няма да намерите на тази цена!

В очите му играят насмешливи огънчета, но вие му наброявате 250 долара – извадете ги от парите си – и взимате хамутите на впряга, който той държи.

Кучетата изглеждат добре – силни, отлично хранени, яки. Възможно е на пазара да има и по-хубав впряг, но нямате време за губене, пък и съветът на Джони си е съвет. Впишете в графата КУЧЕТА оценките в този ред: 5, 4, 4, 3, 4, 5, 5, 5, 4. Впишете си също и 5 точки за хамут.

Остава ви да се приберете в хотела, да оставите новопридобития си впряг в кучкарника и да тръгнете към 7, за да видите какво ви очаква там.

12.

Кучетата наистина са добри. Наострили уши, те се взират във вас очакващелно.

– Взимам ги! – казвате вие.

– Добър избор! – кима Пит. – Почакайте една секунда, сега ще им сложа хамутите и ще ви помогна да отведете впряга в хотела!

Вие вече имате впряг и хамут. Извадете 250 долара от парите си. Впишете в графата КУЧЕТА по пет точки срещу всеки от деветте номера. Запишете също 5 точки за хамута. От тук нататък нещата са ясни – вие, заедно с Пит, ще оставите

кучетата в кучкарника на хотела, ще се сбогувате с любезния Макбрайт и ще преминете на 7.

13.

И така, вие сте напълно екипиран за предстоящото състезание. Това е чудесно! Можете да се върнете в хотела и да полегнете малко – пазаруването винаги е дяволски изтощително. И без друго, докато се огледате – денят взел че свършил. Свечерява се, нали разбирате?

Можете да минете през ресторанта и да хапнете на спокойствие – тогава ви трябва 17.

Ако обаче ви се струва логично да се поразходите до кръчмата „Една унция" и имате още пари в джоба си – прав ви път към 19.

14.

Хъски са най-добрият избор. Чудесно е, че стеснихте кръга само до тях. Сега остава да се спрете на един от впряговете. Можете да си вземете поочукани от живота екземпляри за 200, пълни със сили свежи кучета за 250 – те ще пътуват по пъртините за първа година, можете да се спрете и на опитен впряг за 400. Изборът е лично ваш. Е, зависи и от средствата, с които разполагате, разбира се!

Ако изберете кучетата за 200, впишете си в графата КУЧЕТА следните числа: 4, 4, 3, 3, 4, 4, 3, 3, 3.

Ако сте си харесали кучетата за 250, то всичките ви числа са четворки.

Ако ви е примамил впрягът за 400, оценките ви са твърдо 5 навсякъде.

Пишете си 5 и за хамути. След това извадете стойността на впряга от парите си и идете на 7.

15.

Самоедски шпицове – какво пък, те са сладки и бели като сняг. Впишете си 4 за хамути и изредете

следните оценки в графата КУЧЕТА: 4, 4, 5, 3, 4, 4, 4, 3, 3. После се прехвърлете на 7.

16.

Маламутите определено не са лош избор. Извадете от парите си 300 долара и впишете следните оценки в графата си КУЧЕТА: 5, 4, 4, 4, 4, 5, 5, 5, 4. Пишете си и 4 за хамути. След това заведете кучетата в хотела, оставете ги в кучкарника и идете на 7.

17.

Ресторантът се нарича „Делтата на Юкон". Отвън изглежда като нормална дървена къща – само че е единственото място, където човек може да се докосне до цивилизацията.

Като гладен човек, вие подминавате бара и се упътвате направо към свободните маси.

Догонва ви келнер-робот, който учтиво ви предлага място и менюто.

Храната е отлична. Доставяте си удоволствието от една печена меча лапа в собствен сос, пийвате бутилка вино и ставате от мястото си.

Келнерът веднага пристига:

– Ето сметката, моля!

Тридесет и три долара – хапнали сте си чудесно. Ако имате пари да платите, можете да преминете на 24 и да спите спокойно. Ако обаче сметката е по-дебела от джоба ви, минете на 25 и плачете.

18.

Ескимоските лайки са превъзходен избор, макар да са малко тежки и да не са в състояние да ви осигурят толкова добра скорост като хъскитата например.

Извадете от парите си сумата 230 долара, впишете си 5 за хамути и изредете в графата КУЧЕТА следните оценки: 5, 5, 5, 5, 5, 4, 4, 4, 5. След това заведете кучетата в хотела и идете на 7.

19.

„Една унция“ е страшно симпатичен салуун. Из залата хаотично са разпръснати маси, в средата е издигнат подиум и облечен във фрак негър свири на пиано весели песни. В дъното има рулетка, блек-джек и маса за покер.

Отивате на бара. Питиетата са по два долара. Ако нямате, но ви се играе на рулетка, идете на 23 или пък се приберете в хотела — 30. Ако имате пари, поръчвате едно уиски. Сервират ви го. Пийвате по малко, слушайки хубавата музика. До вас един оръфан тип се опитва да си изпроси чаша пиене, като мърмори за злато и добри съвети.

Ако решите да поиграете на рулетката, идете на 23.

Ако си мислите, че за днес ви стига, допийте си уискито и се приберете в хотела. В този случай с вас ще се видим на 30, в деня на състезанието.

Ако пък сметнете за добре да купите едно питие на човека и да го поразпитате, за вас е 26.

20.

Гренландските кучета... Вземете ги, заведете ги в хотела и си пишете следните оценки: за хамути — 4, в графата КУЧЕТА: 4, 3, 3, 3, 3, 3, 4, 4, 3. След това извадете сто и петдесет долара от парите си и идете на 7.

21.

Значи си напазарувахте? Е, без шейна, палатка, печка или ядене няма да оцелеете дълго в състезанието, така че ви поздравявам за правилния избор! И... А, да! Ако не сте били на пазара за кучета, идете на 5. Нещо повече — ако сте си купили наръчник, можете да направите справка на тема „кучета“ в края на книгата. Ако вече сте си взели впряг, числото ви е 13. Всичко най-хубаво и успех на състезанието!

22.

Смесеният магазин е малко задушно помещение, изпълнено с разнообразни миризми. Докато се оглеждате, към вас се приближава симпатично момиче и ви пита:

– С какво мога да ви помогна?

– Каня се да участвам в Златната пъртина, мадам! – отвръщате вие. – Трябват ми шейна и всичките там подробности, нали се сещате?

– Магазинът ни може да ви предложи абсолютно всичко! – момичето се усмихва. – Елате, сега ще прегледаме заедно какво точно имаме и ще решите!

Тя ви води отзад в склада и започва да ви показва шейни. Има бързи и леки нарти – оценка 5 и цена 70, по-тежки шейни с оценка 4 и цена 50, товарни с оценка 3 и цена 30.

Пушка с оценка 5 струва 30 долара. Пушка с оценка 3 – 10 долара. А пушката с оценка 1 е само 2 долара. Но внимавайте – колкото по-ниска е оценката, толкова по-некачествено е изделието!

Единственото цивилизовано нещо в целия магазин са атомните печки – компактни, удобни, готови да ви стоплят винаги, когато ви потрябват. Ако не си купите печка, ще направите икономия, разбира се, но как ще си палите огън? Нямате нито кибрит, нито дърва. Ето защо печката е просто задължителна. Една с оценка 5 струва 40 долара. Друга, с оценка 4 – 20 долара. А печката с оценка 3 е едва 12 долара.

Също така важна е и палатката. Палатка с оценка 5 можете да вземете за 15 долара. Палатка с оценка 4 е 10 долара, а палатка с оценка 2 – 8 долара.

Необходим ви е и комплект готварски съдове. Те са на цена 12 долара при оценка 5, 10 долара при оценка 4, 8 долара при оценка 3 и 2 долара при оценка 1.

Докато се чудите колко храна да купите, момичето ви предлага и специален уред – одобрен само преди два дни от комисията на Ледено безмълвие. Синтезаторът за храна може да работи с абсолютно всичко – от сняг до клонки – и да произведе Бьоф Строганов например само за 1 минута. Цената му е 90 долара. Ако решите да си купите храна, трябва да имате предвид, че порция замразен концентрат, еднакво подходящ за вас и за кучетата, струва 30 долара и ще ви стигне за 10 дни.

Момичето ви предлага също луксозен чайник за 10 долара, каишки против бълхи за кучета – по 3 долара всяка, раница (8 долара), преносима лампа с батерии за 40 долара, снегоходки за 10 долара и...

В магазина има няколко броя „Наръчник на златотърсача". Специално него искрено ви го препоръчвам – струва 30 долара при оценка 5, но... Ще ви потрябва!

Изберете си всичко, което сметнете за необходимо, извадете сумата от наличните си пари и впишете покупките в графата ВЕЩИ. С хамути ще се сдобиете заедно с кучетата, ако още не сте били на пазара.

Ако сте си купили следните вещи: палатка, печка, шейна, храна (или синтезатор) и съдове, идете на 21. Ако някоя от тези вещи ви липсва, прескочете на 28.

23.

– Безплатна игра! – обявява възторжено крупието на рулетката. – Могат да заложат всички и да спечелят без да са дали и стотинка!

Тъкмо като за вас с поизтънелите ви финанси. Приближавате се до тапицираната със зелено сукно маса и заявявате:

– Четири, червено!

Защо точно четири? Струва ви се, че ще ви върви.

Топчето лети и вие го следите с треперещ поглед. Най-сетне то спира. Четири, червено...

– Печелите десет долара! – крупието ви подава

жетон. – Ще продължите ли или се отказвате?

Ако се отказвате, прибавете 10 долара в сметката си и идете на 30, където започва новият ви ден и състезанието.

Ако продължите, намислете си едно число, запишете си го тук .... и заложете на него.

Топчето лети. И спира.

Съберете умението си да ръководите впряг и оценката за оцеляване. Ако съвпадат с намисления от вас номер, печелите двадесет долара и можете да ги прибавите към сметката си.

– Продължавате или се отказвате? – пита ви крупието.

Ако се откажете, прибавете евентуалната печалба към парите си и идете на 30. Ако не сте спечелили, но продължите (и имате пари, разбира се) извадете 10 долара от сметката си.

Намислете си едно число, запишете го тук .... и идете на 53 да видите дали печелите.

24.

Плащате сметката си – извадете 33 долара от парите си – и се каните да вземете важно решение. Храната и виното са ви ободрили. Не ви се спи особено. Ако си мислите, че ще е добра идея да отскочите до кръчмата „Една унция", преминете на 19. Ако ли пък ще се приберете в хотела и ще погледате телевизия, преди да си легнете, то... Какво правите в собствената си стая си е ваша работа. Приятни сънища и ще се видим на 30, в деня на състезанието!

25.

Роботът търпеливо ви чака да пребъркате джобовете си. Накрая вие въздъхвате:

– Нямам толкова пари!

– Последвайте ме, моля! – роботът се отправя към задната част на ресторанта, а гласът му далеч не е така любезен, както преди.

Минавате през къс коридор и се озовавате в кабинета на управителя.

— Сър, този клиент не желае да си плати! — роботът ви оставя в лапите на дебел мъжага с кожена куртка.

— Право ли казва малкото роботче? — дебелакът се смръщва към вас. — Похарчили сте си паричките? Ах, чечако, чечако...

— Нямате право да ми говорите така, господине! — отвръщате му вие злобно. — Знаете ли кой съм аз?

— Навън сигурно сте голяма клечка! — съгласява се дебелакът. — Но тук сте само един глупав чечако и нищо повече! Сигурно сте си взели куп ненужни вещи, вместо да мислите с главата си! Кажете ми сега какво да ви правя? Знаете ли, че законът на Ледено безмълвие гласи: фалиралите излизат от играта?

— Да, но...

— И не сте чели цените в менюто, разбира се! — дебелакът се засмива. — Важни клечки като вас никога не четат цените!

— Но аз имам пари в чековата си...

— Парите ви са в гардероба заедно с модерното ви облекло! — дебелакът ви прасва лекичко по гърба. Превивате се от болка, но стискате зъби.

— Добре де — той свива рамене, — ще взема най-доброто от кучетата ви и ще ви дам едно-друго. Това трябва да покрие разходите за вечерята ви!

— Ама... — заеквате вие.

— Хайде, да вървим! Моето куче е долу!

Това, което получавате в замяна на най-доброто си куче, е крастава кранта със стърчащи кокали и полуопадала козина. Кучето вдига глава и ви оглежда. Даже зъбите му са изпопадали, то сигурно е десет-дванадесетгодишно. Свивате рамене — човек не брои зъбите на харизан кон, нали така? Зачеркнете кучето с най-висока оценка, което имате и впишете на негово място оценката на това животно — 1. Запомнете, че това куче не можете да

замените с друго, дори и по-късно да имате такава възможност, въпреки ниската си оценка то няма да умре, колкото и да ви се иска... С една дума, то ще бъде воденичен камък на шията ви. Ако изобщо имате някакви пари, нулирайте сметката си. Това да ви е за урок! Следващият път си мерете паричките, преди да правите каквото и да е. И наказанието за алчност още не е свършило – предупредих ви, че трябва да сте скромни и пестеливи, нали? Е, ще си носите последствията по-нататък! Да не пропусна – запишете си и допълнителен код Б-76.

Прибирате се в хотела оклюмал. Лягате си и заспивате. Утре започва състезанието... Дано сте си взели поука до тук! Преминете на 30.

26.

Душата ви се е смилила над нещастника, молещ за питие? Добре тогава!

– Още едно уиски, барман! – казвате вие.

– Не бих дал на този и грам, ако ме питате! – мърмори барманът, но сервира поръчката.

Оръфаният тип сграбчва чашата и я пресушава на един дъх.

– Спаси ми живота, човече! – възкликва той със светнали очи. – Как мога да ти се отблагодаря?

– Е, аз...

– Ти сигурно си новак тук? И си се записал за Златната пъртина?

– Ами да, препоръчаха ми състезанието!

– Препоръчали му го били! – оръфаният се разсмива. – Страшен чечако си, да знаеш! Е, както ме виждаш, аз съм беден човечец, но мога да ти дам едно малко мерси за питието! Когато наближиш Доусън и ти остане само още един ден път, спри на бивак още от обяд. Нека кучетата ти добре да си починат, ти също. На сутринта тръгни рано и се отбий при знака „Доусън – 60 мили". Трасето, трябва да знаеш, не е строго регламентирано! Та, до този знак има заледено поточе, което скъсява

пътя поне с една трета. Малко хора го знаят. Аз съм един от тях... Знаеш ли, че преди десет години спечелих по този път състезанието?

— Ще го запомня! — кимате вие. Дали ще спазите съвета на скитника си е ваша работа.

Допивате собственото си питие.

Ако ви се играе на рулетка, идете на 23. Ако пък решите да се прибирате в хотела, ще се срещнем отново на 30, в деня на състезанието. Успех!

27.

Слушайте чуждите съвети, но правете само вашето — поведението ви може да се охарактеризира доста точно по този начин. И тъй, вие се обличате, оглеждате стаята си, въздъхвате за сигурност и тръгвате към кучкарника.

Както каза и Джони, долу е истински ад. Повече от тридесет души се опитват едновременно да натоварят шейните си, да подредят впряговете и да излязат на открито. Кучетата лаят като побеснели. С труд си пробивате път до клетката с вашия багаж.

Какво има в купчината? Палатката, храната ви (или синтезаторът, ако сте си купили такъв), атомна печка, съдове, евентуално пушка и други дребни вещи като снегоходки например. Как ще подредите всичко това върху шейната? Първият ви истински тест за оцеляване — внимавайте, особено ако оценката ви по тази дисциплина е 4 или 5!

Палатката най-отдолу — преминете на 31.

Печката и съдовете най-отдолу — преминете на 31.

Пушката най-отдолу — преминете на 35.

Палатката най-отгоре — преминете на 35.

Пушката и наръчника най-отгоре — преминете на 29.

28.

Щом сте тук, значи оценката ви за оцеляване едва ли достига и две. Какво сте пропуснали да ку-

пите? Ако е шейна, то вие сте пълен глупак — е, кажете ми, моля, с какво се каните да пътувате? Кучетата ви платнище ли ще влачат? Намалете оценката за оцеляване с 3 т.

Ако е палатка, заслужавате да ви пусна в състезанието и да ви замразя първата нощ, но понеже не съм такъв изверг, ще ви кажа само да намалите оценката си за оцеляване с 2 т.

А, пропуснали сте печката? Сигурно не сте чели внимателно теста за оцеляване, където тя се споменава цели два пъти — а няма начин да не сте отговорили и че ще ядете храната си замразена! Намалете си оценката за оцеляване с 1 т.

Само не ми казвайте, че не сте се сдобили нито с храна, нито със синтезатор! Ако е така, кажете ми, как мислите да преживеете тази седмица на път — на гладна диета заедно с кучетата ли? Няма да ви намаля оценката за оцеляване само защото може и да успеете да се състезавате без храна, но това е луда идея, повярвайте ми! Същото се отнася и за случая, когато сте забравили готварските съдове. Как ще си готвите — в шапката си ли?

Та така, щом сте тук, на 28, значи ще трябва да си изтърпите наказанието! Ако имате още пари, върнете се на 22 и купете това, което сте пропуснали. Ако вече сте фалирали, зачеркнете всички покупки от списъка си и се върнете на 2, в началото на деня, където ще можете да започнете съвсем на чисто и с 500 — добре ме чухте, 500 а не 600 — долара. Приятно пазаруване и полека!

29.

Пушката и наръчникът ви най-отгоре — това е единственото правилно решение, което можете да вземете. Я си представете, че видите мечка: вадите мигновено пушката и... Наръчникът пък ви трябва за други цели. Палатка, храна, печка — всичко ще ви върши работа единствено вечер и мястото му е под останалия багаж.

Подреждате вещите в този ред и ги пристягате с въжета, под които е пъхнат калъфът на пушката. Останалите златотърсачи ви поглеждат с едно око и кимат. Неколцина новаци като вас се опитват да омотаят шейните в палатките или закрепват съдовете най-отгоре, но, като гледат вас и останалите, бързо поправят грешката си. Получавате похвала! Преминете на 34, където ще запрегнете кучетата си.

30.

Утрото е прекрасно. Събуждате се още към шест – нервното напрежение си казва думата. Звъните на рецепцията и след няколко минути пристига сервитьорът Джони със закуската ви.

– Здравейте, как сте тази сутрин? – пита ви той усмихнат. – Приготвил съм ви специално меню, като за състезател! Лека и калорична храна – това ви трябва днес!

На подноса тази сутрин има няколко кифлички с шоколад и чаша мляко.

Хапвате, докато Джони ви разказва за трескавото приготовление, което цари из хотела.

– До половин час всичко ще утихне! – казва той. – Бих казал, че ще е по-добре да изчакате малко, преди да слизате в кучкарника!

– Закуската беше чудесна! – отвръщате вие.

– Е, ще ви стискам палци! – Джони ви потупва по рамото. – Отдавна не ми се е искало толкова някой мой познат да спечели!

– Дай боже! – вие му се усмихвате. – Така или иначе, ще се видим след финала!

Ще изчакате ли, както ви посъветва Джони или ще слезете да се стягате за път веднага?

Ако спазите съвета, минете на 32. Ако решите да избързате, за вас е 27.

31.

Изборът ви, общо взето, е правилен, макар да не ви питах къде ще сложите останалите вещи. Как-

то и да е, приемам, че знаете какво правите!

Подреждате бързо багажа си и го пристягате с въжета. Неколцина от впряговете вече са успели да излязат, но бъркотията все още е голяма.

Как си подреждат багажа останалите ли? Те слагат палатката най-отдолу, съдовете, храната и печката върху нея, а дребни вещи като снегоходките и наръчника са на върха. Пушката се слага точно под въжетата, за да ви е под ръка при евентуална опасност. Това е.

Преминете на 34, където ще запрегнете кучетата.

32.

Тук вече показвате истинска мъдрост. Вместо да се потите в ада на препълнения кучкарник, заявявате:

– Джони, би ли ми донесъл още една чаша мляко и вестника?

– Разбира се! – засмива се той. – С най-голямо удоволствие!

Пийвате си горещо мляко, докато преглеждате вестника. Вътре намирате маса полезни работи – забавянето ви може да се изплати и от едната прогноза за времето. В статията, между другото се казва: „В близките дни се очаква разразяването на силна снежна буря в поречието на Юкон. Съветът ни към всички впрягове е да спрат при първите признаци на засилване на вятъра и да закрепят добре палатката и кучетата си. Според предвижданията, бурята ще продължи от 12 до 24 часа...". Друга разумна статия е тази за товаренето на шейната и впрягането на кучетата – нарича се „В помощ на новаците". Заглавието, разбира се, не е твърде ласкаво, но за това пък научавате няколко полезни подробности. „Шейната, казва се там, се товари, като се постави палатката на дъното и върху нея се подредят храната и печката. Тъй като всички тези принадлежности няма да са ви необходими по време на дневните преходи, мястото им е най-отдолу. Поставете наръчника на златотърсача и снегоходките най-отгоре,

те могат да ви потрябват внезапно, ако започне снеговалеж или попаднете в трудна ситуация. Багажът се пристяга с въжета, под които е най-добре да пъхнете калъфа на пушката си. Така няма да губите време да я вадите, ако бързо ви потрябва. Що се отнася до кучетата, най-добре запрягайте първо водача и после – всички по реда им, докато стигнете до най-задното куче. Така ще си спестите разпри и сбивания между животните...".

Малко след като изчитате вестника и млякото свършва, в стаята ви влиза Джони.

– Ето ме пак! – засмива се той. – Долу положението се поуспокои! Можете да слизате!

– Благодаря ти за помощта и четивото! – казвате му вие.

– Ще стискам палци! – той прибира вестника и чашата ви. – Ще се видим след финала!

Преминете на 37 и не пропускайте да си запишете допълнителен код С-89.

33.

Запишете си код **0124** и тръгнете на път незабавно!

Не сте изминали и десет километра, когато попадате на страшна гледка.

Огромна мечка е преобърнала пред вас шейната на номер 190. Състезателят лежи встрани с пръснат череп. Четири от кучетата са прострени на снега. Останалите пет, все още скачени с останки от хамута си, са се заплели в храстите и отчаяно скимтят.

Вашите кучета отговарят с лай. Мечката вдига глава и вече нямате шанс да избягате. Какво ще направите?

Ако извадите пушката, преминете на 71.

Ако повикате спасителния екип, преминете на 43.

Ако откачите хамутите на кучетата, вашето число е 45.

Ако пък вземете, че легнете в снега, идете на 65.

Ако нямате пушка, направо минете на 43.

34.

Шейната е натоварена – дотук добре! Сега започвате да впрягате. Хамутите първо се закачат на шейната, ако не знаете тази подробност. После кучетата едно по едно се водят при нея и се поставят на местата си. Как ще се справите с това?

Ако имате наръчник, можете да погледнете в него темата за впрягането. И не шмекерувайте, хей!

Та, ако решите да започнете от водача, идете на 36.

Ако пък ви се струва по-разумно да тръгнете от най-задната двойка, вашето число е 38.

В случай, че ви хрумне да запрягате първо едната редица или да се хванете с кучетата в средата, минете на 40.

35.

Оценката ви за оцеляване е три или четири? Или може би не четете романи за златната треска? Както и да е, подреждате криво-ляво багажа си и спирате. Защо ли?

Смеят се. Неколцина от останалите златотърсачи са спрели работа и се хилят с ръце на кръста. На кого се смеят ли? На вас и останалите чечако, разбира се! Погледнете как другите са подредили шейните си – печката, съдовете, храната и палатката са на дъното, а върху тях са сложени по-дребните вещи. Пушката е пъхната точно под въжетата, където ще ви е под ръка при опасност. Схванахте ли? Сваляте всичкия си багаж от шейната и започнете отначало. Не пропускайте да намалите с 1 т. оценката си за оцеляване!

Когато свършите, преминете на 34, където ще запрегнете кучетата.

36.

Изборът ви е съвсем приличен, като се има предвид, че сте чечако.

Извеждате първо водача на впряга и го поставяте на мястото му. Едно по едно подреждате и останалите кучета, докато стигнете до последното. Шейната ви е готова. Багажът е натоварен, впрягът е на линия. Е, можете да потеглите! Давате команда... Ако не се сещате и имате наръчник, посъветвайте се с него на тема ръководене на впряг в края на книгата.

„Мъш!" – идете на 39.

„Хоу!" – идете на 41.

37.

В кучкарника има само двама-трима позакъснели прозяващи се чечако. Махвате им дружелюбно и се захващате за работа. Спомняте си какво пишеше във вестника, нали? Е, действайте!

Подреждате багажа, впрягате кучетата и въздъхвате с облекчение. Най-трудната част за мо-

мента е премината успешно – при това само за половин час. Другите новаци още се суетят около шейните си. Вие обаче проверявате да не би да сте пропуснали нещо, засмивате се и давате команда... Ако не се сещате и имате наръчник, посъветвайте се с него на тема ръководене на впряг в края на книгата.

„Мъш!" – идете на 39.
„Хоу!" – идете на 41.

38.

Изборът ви си го бива, особено като вземем предвид, че сте чечако. Явно мозъкът ви работи – прав ли съм?

Запрягате първо двойката откъм шейната. Кучетата стоят нащрек. Лека-полека стигате до водача. Шейната ви е готова. Натоварили сте всичко, впрягът е в пълен състав – ами, можете да потегляте! Проверявате дали не сте пропуснали нещо, изправяте се встрани до шейната и подавате команда... Ако не се сещате и имате наръчник, посъветвайте се с него на тема ръководене на впряг в края на книгата.

„Мъш!" – идете на 39.
„Хоу!" – идете на 41.

39.

Повече от правилен избор!

Викате:

– Мъш, кучета, мъш! – и впрягът прави първата си трудна крачка. Ободрявате ги с повторение и те, вече започнали движението на шейната, я дърпват напред ентусиазирано. Минавате край смаяните си наблюдатели, а кучетата теглят като за парад. Излитате на улицата толкова бързо, че едва успявате да смените посоката. Успяхте! В края на главната улица вече са струпани участниците в състезанието. Приближавате се до тях и подавате команда:

— Хоу!
Впрягът спира.
На слука в състезанието!
Преминете на 50.

40.

Бихте ли погледнали колко е оценката ви за ръководство на впряг? Не вярвам, че е повече от 3 и не сте шмекерували при попълването на теста! Ако някъде изобщо сте чели за подобен метод за впрягане, идете и погледнете в книгата — може би ви трябват очила и не сте видели правилно. Както и да е, за чечако и такива глупости са позволени!

Захващете се да запрягате и какво... Ами, първо, кучетата ви се сбиват. Вече запрегнатите се опитват да ухапят другите. Едно се изскубва от ръката ви и напада съседен впряг. На всичкото отгоре неколцината по-опитни златотърсачи в кучкарника се късат да ви се смеят. Всъщност то си е за смях — разгорещен и зачервен, вие крещите на кучетата си и се опитвате да ги усмирите.

Криво-ляво успявате да впрегнете всичките кучета. Е, шейната ви най-накрая е готова, макар да сте похабили толкова сили и нерви, че се чувствате като изцеден. Багажът ви е натоварен, кучетата са се поуспокоили — готови сте за тръгване. Намалете си с 1 т. оценката за ръководство на впряг и се пригответе. Прав ви път!

Заставате гордо до шейната си, подавате команда... Ако не се сещате и имате наръчник, посъветвайте се с него на тема ръководене на впряг в края на книгата.

„Мъш!" — идете на 39.

„Хоу!" — идете на 41.

41.

Изкрещявате:

— Хоу, кучета, хоу! — и животните смаяно ви поглеждат. Другите златотърсачи в кучкарника за-

почват да се смеят. Къде ли сте сгрешили?

– Хей, чечако! – обажда се един от голобрадите новаци край вас. – Може да съм зелен като теб, но поне знам, че така впрягът се спира!

А, сбъркали сте командата!

Викате:

– Мъш!

Кучетата ви с усилие напъват шейната и потеглят. Все пак, тръгнали сте! Но, трябва да ви кажа, ръководството ви на впряг е под всякаква критика. Минавате твърде близо до съседната шейна и, докато коригирате грешката си, двата впряга вече са се вкопчили в битка. Хвърляте се да спасявате имуществото си. От другата страна с ругатни и пяна на уста действа пострадалият. Хамутите са безнадеждно заплетени, лее се кръв, носят се лай и вой.

Отнема ви почти петнадесет минути да разтървете впряговете. Излизате от битката в окаяно състояние. Едната ви ръка е захапана дълбоко – намалете си оценката за стрелба с 2 т. Хамутите са накъсани – намалете и тяхната оценка с 1 т. Някои от кучетата са ранени – намалете оценките на третото, четвъртото и петото с по 1 т., а тази на водача – с 2. Кучета с оценка 0, ако след наказанието имате такива, за съжаление, трябва да бъдат застреляни. Зачеркнете ги от списъка си.

Така или иначе, успявате да приведете шейната си в относителен ред и излизате от кучкарника. Впрягът се дотътря до края на главната улица и спира там, където са скупчени останалите участници в състезанието.

Преминете на 50.

42.

Впрягът ви, както казах, галопира с все сили. Как обаче сбирщина ловни кучета, овчарки и нюфаундленд могат да се конкурират дори с изтощени от работа ездови лайки? Още през първите няколко километра ви задминават три-четири шейни.

Вечерта, точно когато се довличате до някаква долчинка и се каните да си устроите бивак, ви задминава и номер 190. Такива ми ти работи... Преминете на 62.

43

Колкото и странно да ви се струва, Ледено безмълвие все още не разполага с машини за мигновена транспортация. Ще ви се наложи да почакате няколко минути, докато хеликоптерът ми пристигне. За съжаление, през това време мечката вече ще се е добрала до вас. Ето защо, давам ви един добър съвет — ако имате пушка, бързо я измъкнете и бягайте към 71. Ако нямате пушка обаче, ще се наложи да се покатерите на най-близкото дърво и да почакате там, докато не пристигнем. Междувременно мечката ще разкъса кучетата ви и ще направи шейната ви на пух и прах. Какво да ви кажа, освен:

— Такъв е животът!

Всъщност не, имате още една надежда. Преминете на 73, където ще ви обясня всичко.

44.

Впрягът ви, както казах, галопира с все сили. За съжаление, кучетата ви не са от най-добрите. Колкото и усилия да влагат, те не успяват да издържат на високото темпо. До вечерта ви задминават поне тридесетина шейни — някои от тях са с високи номера като 100 и 170 например.

Разполагате се на бивак с унило изражение. Въпросът е къде сте сбъркали? Ще разберете това по-нататък. Преминете на 80.

45.

Откачате бързо хамутите на кучетата и те се втурват... Не към мечката, обаче! Хукват да бягат колкото ги държат краката. Много бързо се заплитат в храстите.

Какво се чудите, да не би да сте очаквали нещо по-добро от сбирщина псета?

Натиснете по-бързо копчето за аварийния сигнал, докато мечката не се е докопала до вас. После минете на 43.

46.

Впрягът ви, както казах, галопира с всички сили. Бързо оставяте Клондайк зад гърба си. Истинско наслаждение е да гледате равномерно люлеещите се опашки на кучетата си. Те тичат ли тичат и след около половин час задминавате шейната с номер 41, която явно е поизостанала. Трябват ви още двадесетина минути да махнете весело на 60 и се устремявате към 59. До вечерта сте успели да задминете цели десет шейни и си лягате с чувството за добре свършена работа. Вас самия са ви подминали само номерата 100 и 150. Преминете на 111 и се усмихнете!

47.

Стоите няколко минути замаян край осиротелия си бивак, после неохотно включвате аварийния сигнал на часовника.

Спасителният екип идва почти веднага. Аз съм този, който слиза по стълбите от хеликоптера и ласкаво слага ръка на рамото ви:

– Наистина съжалявам...

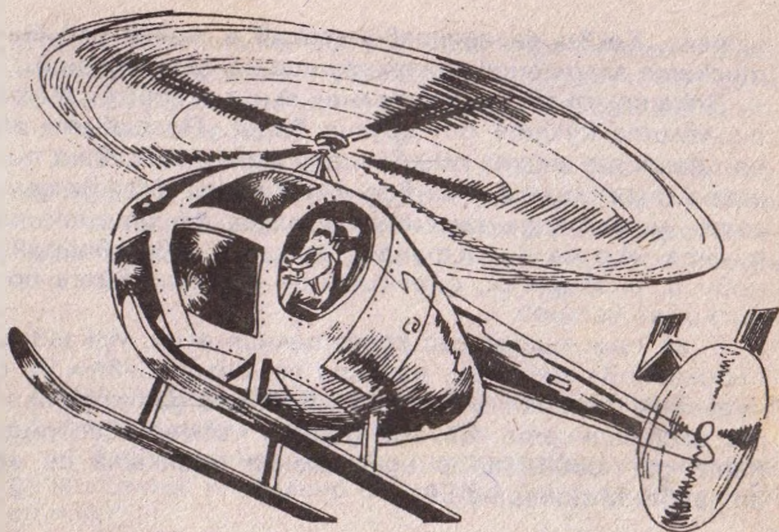
Което си е вярно. Хвърлихте толкова усилия, само за да стигнете до подобен жалък край!

– Е – казвам, – положението не е чак толкова лошо! Може би, ако искате, ще се съгласите да участвате в един опит...

Преминете на 73.

48.

Доста пари трябва да сте дали за такъв впряг, а? Връщат ви се с лихвата – носите се напред ка-

то вятър. Още в първите няколко мили подминавате като крайпътни дървета шейните с номера 61 и 60. Някъде по пътя срещате и изостаналия 41. Великолепните ви хъскита влагат всичко от себе си в бягането. Върховно удоволствие е да гледате деветте им полюляващи се задници, които нито за миг не губят ритъма.

Те тичат ли тичат. До вечерта сте оставили всички впрягове с номера над 20 зад себе си. Страхотен успех, честна дума!

Щом се мръква, спирате и си устройвате бивак. Хапвате, нахранвате кучетата и си лягате с чувството за триумф. Още само два дни в този дух и май ще победите? Какво пък, ще видим! Преминете на 55!

49

Изстрелът ви е успешен. Мечката пада като пън със зейнала огромна дупка в главата. Ликувате. Кучетата постепенно се успокояват. Да, мечката е мъртва... За съжаление, мъртъв е и другият състе-

зател... Какво да се прави, такъв е животът! Натискате алармения сигнализатор на часовника си.

Докато чакате спасителния екип, освобождавате оцелелите кучета от другия впряг. Поставете ги на празните места при вас, ако имате такива и пишете там оценка 4 за всяко ново куче. Между другото, можете да замените и някое от другите си кучета, ако са ви останали едно или две свободни нови и, разбира се, оценките на другите ви са по-ниски от четири.

Е, аз пристигам със спасителния екип. Изказвам съболезнованията си, разбира се, поздравявам ви с чудесния изстрел, а вие сте свободни да продължите състезанието. Заради добрия късмет, заслужавате да повишите с една точка оценката си за стрелба. Минете на 58.

50.

Кметът на Клондайк произнася кратка реч, докато впряговете успят да се подредят на старта. Вашият номер е 61 – не съвсем в началото, но далеч от края. Речта на кмета... Е, знаете добре какво може да каже той – малко сладки приказки, гарнирани със спомени от минали състезания и истории за героизъм.

Изчаквате го търпеливо да свърши. Най-сетне му поднасят големия златен хронометър, той го вдига в ръка и обявява:

– Впряговете ще потеглят според номерата си, на всеки петнадесет секунди. Моля ви, бъдете бързи и коректни! Успех! Впряг 1, готови ли сте? Старт!

Тълпата изпраща със свиркане и възгласи първата шейна. Изправен на плазовете, едър брадат мъж маха на публиката. Той е явен любимец на всички. Възгласите, предназначени за номер 2, са доста по-слаби.

Идва и вашият ред. Кучетата ви и без друго са нервни. Достатъчно е да ги подканите с бодро:

– Мъш, зверове, хайде, мъш! – и те хукват нап-

ред по пъртината. Едва успявате да мернете Джони, който ви маха. Кучетата галопират с все сили. Ако имате повече от три кучета с оценка 2 и пониска, минете на 42.

Ако имате повече от три кучета с оценка 3, преминете на 44. Ако пък повече от три ваши кучета са с оценка 4 и нагоре, минете на 46. Ако притежавате впряг с пълно 5 за всички кучета, мястото ви е на 48.

51.

Честно казано, не сте мислили по въпроса, нали? Свивате рамене и се усмихвате:

– Защо пък не! Това би било забавно! Но няма ли да ми излезе прекалено скъпо, ако продължа престоя си тук?

– Скъпо? – Нелс се засмива. – Трябва само да попълниш декларация, че желаеш да станеш щатен сътрудник на Ледено безмълвие и това е. А може би дори и това няма да ти потрябва. Кой ще седне да търси един изчезнал някъде из снега турист? Знаеш ли, участъкът ми е страхотен! Направо да си оближеш пръстите! Вадя от там злато за милиони. Но винаги съм сам... А това понякога тежи! Е, поне кафето е хубаво! Но, да не губим време! Ще ти помогна да стегнеш багажа и – на път!

Заедно прибирате палатката и вещите, запрягате кучетата и Нелс със смях се мята на шейната си.

Преминете на 70.

52.

Нелс допива чая си с усмивка, изправя се и тъкмо се кани да запряга, когато изведнъж му хрумва нова идея.

– Така и така временно сме заедно, дали няма да ми услужиш за около час с някое от кучетата си? Може би шейната им идва прекалено тежка на моите!

Нещо да е прекалено тежко за ескимоските лайки? Вдигате изумено вежди, но разпрягате най-доброто си куче и му го давате.

— Мъш! — провиква се весело Нелс и отново потегляте на път. Не може да се отрече, че ескимоската му лайка е чудесно животно за вашия впряг, но все пак...

Идете на 60.

53.

Крупието обявява:

— Печели 13!

Ако сте спечелили, прибавете 10 долара в сметката си.

Ако не ви се играе повече, минете на 30.

Ако обаче искате да заложите още веднъж, намислете си едно число, запишете го тук .... и идете на 148 да проверите късмета си.

54.

Глождят ви подозрения. Веселият всезнайко Нелс ви се струва все по-странен. Ето защо отмятате платнището и надниквате навън с едно око. Виждате странна гледка. Нелс оставя по две порции пред собствените си кучета, а на вашите не дава нищо. Това определено не е нормално.

Ако решите да му викнете, преминете на 105.

Ако смятате за по-разумно да го изчакате в палатката, прехвърлете се на 59.

55.

Ставате рано сутринта, сварявате си кафе и го изпивате спокойно пред палатката си. После опаковате багажа си, запрягате кучетата и потегляте на път. Пътуването ви започва чудесно.

Прехвърлете се на 147.

56.

— Видях те! — казвате му вие хладнокръвно.

— Видял си какво? — недоумява Нелс.

— Как храниш кучетата, разбира се! — поклаща-

те глава. – Струваше ми се честен човек, Нелс! А се оказа мошеник!

Изберете сами – 82 или 104.

57.

Поклащате глава:

– Може и да съм чечако, а може и да не съм. Това няма чак толкова голямо значение! Но предпочитам да мина по стандартното трасе, вместо да се вра в места, дето човек не ги и знае къде са!

– Както искаш! – Нелс свива рамене и подканва кучетата си.

Вие продължавате по лявото отклонение. Пътувате около половин час, когато изведнъж се сещате, че пушката ви е останала у Нелс. Ще се върнете ли да си я приберете (прехвърлете се на 102) или ще продължите и без нея (минете на 109)?

58.

Ако имате записан само кодът 0124, преминете на 80.

Ако последният ви записан код преди 0124 е 2736, преминете на 187.

Ако, освен 0124, имате записани кодовете 3169 и 1657, преминете на 125.

Ако, освен 0124, имате записани кодовете 4582 и 1657, преминете на 111.

59.

Замислено спускате обратно платнището и се връщате на мястото си до печката. Малко по-късно Нелс влиза вътре.

– Здравата са огладнели! – обявява той. – Особено твоите кучета, те глътнаха храната за нула време!

– Колко се пътува от Северната мечка до Кутията на Ендър? – питате вие спокойно.

– О, около 10 часа при нормално темпо! – отв-

ръща той. – Защо?

– Е, ако, както беше казал, този път съкращава времето наполовина, вече трябваше да сме в тази Кутия! – вие му се усмихвате невинно.

– А, сигурно сме на два-три часа от там! – той свива рамене. – Снегът ни попречи да се движим по-бързо!

– Знаеш ли какво си мисля... – започвате вие.

Какво ще му кажете всъщност?

Че сте го видели как храни кучетата – минете на 56.

Че е подъл измамник – минете на 74.

Че ще го застреляте – идете на 108.

Ако решите, че сутринта е по-подходяща за битови спорове, минете на 78.

60.

Настроението ви постепенно се завръща. Пътувате все така с добра скорост и не след дълго задминавате няколко шейни. Около час и нещо по-късно обаче Нелс се провиква:

– Спри за малко, моля те!

Спирате до неговата шейна. Той е застанал пред полузатрупан със сняг пътен знак. Утъпканата пъртина води наляво. Стрелката на знака също сочи натам. На нея с големи букви е написано: „ЗА ДОУСЪН".

– Това е Кръстопътят на самотната мечка! – обяснява Нелс. – Виждаш ли как всички са се измамили да тръгнат след стрелката? Погледни и насам – няколко шейни са минали по второто отклонение. Ясно се вижда кой е чечако, нали?

Гледате го неразбиращо.

– Насам е официалният път – той сочи към стрелката, – по-лесен е, затова и са го прокарали. Но по тази стара златотърсаческа пътека човек може да си съкрати с половин ден пътуването до Кутията на Ендър. Стана ли ти ясно сега?

Нелс повежда кучетата си към дясното отклоне-

ние и ви подвиква:

– Идваш ли или ще се правиш на чечако?

Ще тръгнете ли след него? Ако да, идете на 75. Ако предпочетете лявото отклонение, минете на 57. В случай, че имате записан допълнителен код Щ-43, преминете на 114.

61

За голямо съжаление, вие пропускате да заредите пушката. Докато се туткате, мечката връхлита...

Няколко часа по-късно състезател с номер 210 минава край мястото и ви намира в безсъзнание. Всъщност това ви го разказват после, когато лежите в болницата. Имали сте късмет и сте се отървали само с няколко сериозни наранявания. Тук му е мястото да добавя, че прекарвате в болница цели четири месеца. През това време четете книги за севера, гледате куп образователни филми и повишавате познанията си за Ледено безмълвие. Какво да ви посъветвам... Вземете си рейсовия звездолет обратно за дома, долекувайте старите травми с някой труд на Джек Лондон и се върнете отново в началото на книгата. Може би, след като сте попрочели малко, ще се справите по-добре, кой знае!

С това искам да кажа, че трябва да зачеркнете всичките си досегашни оценки и вещи, да се върнете на ПРАВИЛА ЗА ИГРА и да започнете наистина отначало. И не шмекерувайте. Просто няма накъде!

62

Събуждате се с неприятно чувство сутринта. Боли ви главата – но това май е най-малката ви болка, като се има предвид, че трябва да ставате, да опаковате багажа, да...

Както и да е. Измъквате се от палатката и се протягате. Студеният утринен въздух реже дробовете ви като нож. Прибирате вещите си, окачате хамутите на шейната и започвате да впрягате.

Чака ви неприятно откритие – кучетата с

оценка 1, които имахте са умрели от студ. Много тъжно, нали? Ама така си е – който купува евтино, получава боклуци. Ако са ви останали повече от шест кучета, можете да ги запрегнете и да се надявате на нещо по-добро нататък. А щом е така, запишете си код **0124** и преминете на 121. Ако обаче имате пет или по-малко кучета, ще трябва да се задоволите с 47.

63.

Нелс известно време се кара на кучетата, после внезапно ги спира. Слиза от шейната си и идва при вас. Изглежда доста обезпокоен.

– Знаеш ли, приятелче, няколко от псетата май са си претрили лапите!

Ако решите солидарно да го изчакате, отидете на 69.

Ако решите да продължите без него, преминете на 99.

64

Това е клопка с препращане на друг номер. Е, животът е пълен с подли номера, нали! Идете на 49, ако обичате!

65.

Сигурно сте чели приказката за сиромаха, който се престорил на умрял и мечката не го изяла? Добре тогава! Намалете оценката си за оцеляване с 2 т. и легнете по корем в снега.

Мечката с тежки стъпки се доближава до вас. Навежда се, подушва ви и заплашително изръмжава. Не помръдвате, сковани повече от ужас, отколкото от предпазливост. Да, обаче мечката не е чела приказката и връхлита върху вас, стоварвайки ноктестата си лапа върху гърба ви...

Няколко часа по-късно състезател с номер 210 минава край мястото и ви намира в безсъзнание.

Всъщност това ви го разказват после, когато лежите в болницата. Имали сте късмет и сте се отървали само с няколко сериозни наранявания. Тук му е мястото да добавя, че прекарвате в болница цели четири месеца. През това време четете книги за севера, гледате куп образователни филми и повишавате познанията си за Ледено безмълвие. Какво да ви посъветвам... Вземете си рейсовия звездолет обратно за дома, долекувайте старите травми с някой труд на Джек Лондон и се върнете отново в началото на книгата. Може би, след като сте попрочели малко, ще се справите по-добре, кой знае!

С това искам да кажа, че трябва да зачеркнете всичките си досегашни оценки и вещи, да се върнете на ПРАВИЛА ЗА ИГРА и да започнете наистина отначало. И не шмекерувайте. Просто няма на къде!

66.

По едно време Нелс ви подвиква:

– Защо не ми дадеш снегоходките си? Така ще утъпквам пъртината и пътят ще стане по-лесен!

Вадите снегоходките от шейната и му ги давате. Наистина, така нещата потръгват. Напредвате бавно още час-два и слънцето полека-лека запълзява към хоризонта.

– Е – Нелс спира шейната си, – тук ми се вижда подходящо място за бивак!

Спирате и вие. Толкова сте уморени, че дори не ви се приказва. Докато Нелс разпрегне своите и вашите кучета, вие разпъвате палатката и слагате две порции храна на атомната печка. Подготвяте и дажбите на кучетата.

Тъкмо, когато сте приключили с това, Нелс влиза в палатката.

– Сложи и за моите псета! – подхвърля той. Свивате рамене и поставяте още девет порции до печката.

Докато храната се размрази, Нелс ви забавлява с пикантни историйки из живота на златотърсачи-

те. Хапвате, после той става и взима порциите на кучетата.

— Ще отида да дам вечерята на горките зверове — обявява Нелс и излиза.

Ако решите да го последвате, минете на 54.

Ако не ви се мърда от топлото място край печката, настанете се на 77.

67

Стреляте. За съжаление изстрелът ви профучава встрани. Мечката се приближава — огромна като планина, жестока, смъртоносна...

Вижте оценката на пушката си. Ако е под 3, идете на 61. Ако е над 3, минете на 49.

68.

Нелс свива рамене при отговора ви.

— Сигурно си е така! — казва той, без да губи доброто си настроение. — Но си заслужава да дойдеш, дори и само заради кафето! Добре, да не губим време! Дай да ти помогна да опаковаш багажа и — на път!

Заедно прибирате вещите и палатката, запрягате кучетата и Нелс се мята на шейната си.

Преминете на 70.

69.

Нелс разпряга пострадалите си кучета и ви кимва:

— Така и така стоиш тук, приятелче, защо не свариш един чай?

Това и правите — вадите атомната печка, слагате водата да заври и разопаковате съдовете за хранене. Нелс почиства краката на кучетата си, обува им някакви странни кожени обувчици и сяда да пие чай. Междувременно ви подминава шейна с номер 213. Водачът ѝ ви маха весело, но при вида на Нелс прави странна физиономия и преглъща поздрава си. Защо ли?

Докато опаковате отново багажа, атомната ви печка внезапно се изключва. С вид на познавач Нелс я преглежда набързо и прави следното заключение:

– Знаеш ли, че са ти продали некачествена стока? Погледни – батерията е направо съсипана!

Взирате се безпомощно в оголените проводници. Какво ще правите без печка, да го вземат мътните?

– Нищо! – Нелс махва с ръка. – Ще ти дам моята, а тази ще я човъркна довечера и ще видим какво може да се направи!

Запишете си оценка 2 за новата печка.

Ако имате поне едно куче с оценка 5, преминете на 52.

Ако ли пък нямате такива кучета, минете на 72.

70.

Не ви е трудно да следвате впряга на Нелс. Кучетата му поддържат равномерно темпо, вашите тичат след тях с радостно помахване на опашките. Изобщо, пътуването е истинско удоволствие.

По едно време Нелс се провиква:

– Слушай, приятелче, дали мога да хвърля едно око на пушката ти? Струва ми се много добра! Откъде я взе?

Подавате му оръжието:

– А, от смесения магазин. Защо, има ли някое по-добро място?

– За имане, има! – Нелс скача на шейната си и започва да оглежда пушката. – Но в Оръжейната човек трудно може да намери такова чудо!

– Къде е пък тази Оръжейна?

– Държи я старият Дърк. По-рано е бил златотърсач по тези места, но се е отказал и отишъл в Клондайк да прави пушки! – Нелс пъхва небрежно пушката ви под въжетата на шейната си. – Хайде, мъш, мързеливи кучета такива!

Пътувате спокойно около час, като от време на време си подвиквате за приповдигане на настроението. По едно време обаче впрягът на Нелс нещо

започва да се забавя.

Преминете на 63.

71

Не се колебаете нито секунда. Бръквате в калъфа, вадите пушката и се прицелвате... Ако оценката ви за стрелба е 1 или 2, идете на 61. Ако имате оценка 3, идете на 67. Ако оценката ви е четири, изберете сами — 76 или 49. Ако пък сте си писали пет в графата, минете направо на 64.

72.

Нелс тъжно поклаща глава:

— Толкова ги тренирах, проклетите кучета! Е, какво да се прави! Ще се наложи обаче да пътуваме малко по-бавно, приятелю!

Съгласявате се, защото компанията му ви е приятна. Той запряга всички кучета, провиква се бодро:

— Мъш, мърши!

И отново сте на път...

Преминете на 60.

73

Сядаме заедно на удобните седалки в хеликоптера.

— Наскоро ни предложиха една странна машина — казвам аз, — която доста се чудихме как да използваме. Става въпрос за пътуване назад във времето. Наистина ми е жал, че сте платили за пребиваването си на Ледено безмълвие, а се налага така брутално да напуснете състезанието! Ето защо ви предлагам да ви върна обратно в ден Първи. Ще преживеете отначало всички събития, въоръжен с новия си опит и тогава, може би, ще успеете да се справите по-добре!

Кимвате с радост. Аз натискам бързо копчето, докато не сте размислили. Бум-тряс и времето вече се е променило. Аз още съм тук, но вас ви няма. Този, който седи до мен, е някакъв друг чечако, имал

нещастието да купи вашия предишен впряг. Къде сте вие ли? Разхождате се през 2 с 595 долара в джоба. На слука!

74.

Гледате Нелс няколко секунди и тъжно заявявате:

– Струваше ми се толкова симпатичен, приятелю!

Той ви зяпа неразбиращо.

– Оказа се обаче, че не всичко, което лети, се яде и не всичко, което блести, е злато... Ти си мошеник, драги! И то мошеник от класа!

Изберете сами – 82 или 104.

75.

Колебаете се няколко секунди, но все пак решавате, че Нелс като местен жител знае най-добре. Той подканва кучетата си и шейните поемат по дясното отклонение.

Лека-полека следите от миналите преди вас започват да се разделят. Снегът става все по-дебел и пухкав, а впряговете все по-трудно си проправят път през него. Когато преваля обед, Нелс и вие вече пътувате през девствено поле. Изтощените животни едва мърдат с изплезени езици.

Ако имате снегоходки, идете на 66.

Ако нямате такива съоръжения, прехвърлете се на 79.

76

Това е малка клопка с препращане към друг номер. Какво да се прави, животът е пълен с измами – дори на Ледено безмълвие! Идете на 67 и късмет!

77.

Отвън се разнася ожесточеният лай на кучета, Нелс им се кара, после най-сетне настъпва тишина. Междувременно вие сварявате чай.

Нелс се връща уморен.

– Проклети зверове! – той се тръшва до печката. – Ядат като лами! Да ги беше видял само твоичките!

Свивате рамене. Чаят е ароматичен и има чудесен вкус. Изпивате го, докато Нелс ви забавлява с истории за златната си мина.

– Доспа ми се! Какво ще кажеш да лягаме вече? – казвате вие накрая.

Той кимва и пръв се мушва в спалния си чувал.

Денят беше изтощителен, нали? Заспивате само няколко секунди след като сте се сгушили на топло.

Всъщност събужда ви странно шумолене. Сепнато отваряте очи и откривате, че чувалът ви се пързаля по пода... Надигате се и успявате да видите приведения Нелс, който ви дърпа упорито извън палатката.

Ако решите възмутено да го извикате, преминете на 89.

Ако предпочетете да натиснете копчето на аварийния сигнализатор, минете на 88.

Ако ли пък просто си замълчите и се престорите на заспал, мястото ви е на 92.

78.

– Какво? – обръща се Нелс.

– А, нищо, ще почака до утре! – вие свивате рамене. – Доспа ми се! Какво ще кажеш да лягаме вече?

Той кимва и пръв се мушва в спалния си чувал.

Лягате и вие, но не ви се спи. Всъщност съжителството с мошеник едва ли е най-приятното нещо, което може да ви се случи. Изчаквате го да започне сладко да похърква.

Може би ще се измъкнете тихичко и ще претършувате шейната му – идете на 81 тогава.

А може би ще останете да се потите в чувала си до сутринта? – мястото ви е на 85.

Ако предпочетете само да си вземете обратно пушката, минете на 90.

79.

Унило въздишате, спомняйки си за превъзходните снегоходки, които не купихте в магазина. Нелс обаче очевидно има снегоходки, защото спира, развързва платнището на шейната си и изважда от там един чифт.

Така нещата потръгват. Напредвате бавно още час-два и слънцето полека-лека запълзява към хоризонта.

– Е – Нелс спира шейната си, – тук ми се вижда подходящо място за бивак!

Спирате и вие. Толкова сте уморени, че дори не ви се приказва. Докато Нелс разпрегне своите и вашите кучета, вие разпъвате палатката и слагате две порции храна на атомната печка. Подготвяте и дажбите на кучетата.

Тъкмо когато сте приключили с това, Нелс влиза в палатката.

– Сложи и за моите псета! – подхвърля той. Свивате рамене и поставяте още девет порции до печката.

Докато храната се размрази, Нелс ви забавлява с пикантни историйки из живота на златотърсачите. Хапвате, после той става и взима порциите на кучетата.

– Ще отида да дам вечерята на горките зверове! – обявява Нелс и излиза.

Ако решите да го последвате, минете на 54.

Ако не ви се мърда от топлото място край печката, настанете се на 77.

80.

Утрото винаги е по-прекрасно от вечерта, както обичат да казват старите хора. Събуждате се в прекрасно настроение. Слагате закуската да се готви и се разполагате пред палатката. Едно кафе като за „добро утро“ ще ви дойде добре, нали?

Тъкмо сте си налели кафето, когато се чува лай. Вашите кучета отвръщат весело. Няколко минути по-късно край лагера ви спира шейна с номер 190.

– Хей, здрасти! – радостно се провиква водачът ѝ. – Добро утро, приятел!

Запишете си код 1657.

Ако, кой знае защо, ви хрумне да пратите по дяволите този тип, идете, моля на 96. Ако обаче решите да продължите запознанството, минете на 98.

81.

Нелс спи. Моментът ви се струва подходящ. Тихо се изнизвате от спалния си чувал и излизате навън. Безшумно развързвате въжетата и започвате да разглеждате багажа на спътника си.

Най-отгоре са поставени три чифта снегоходки. Под тях уютно се гушат няколко наченати пакета с храна. Два комплекта съдове за хранене, цели четири печки... Работата ви се струва гнила. По-право, тя направо мирише отдалеч. Замислено прибирате едни от снегоходките и най-добрата от печките като компенсация за причинените ви щети, вадите девет порции от един пакет и ги давате на кучетата си, след което прилежно опаковате всичко както си е било.

Промъквате се обратно в палатката, взимате пушката си и си лягате. Утре сутринта Нелс ще бъде доста изненадан, нали?

Преминете на 84.

82.

Нелс се засмива безгрижно:

– Вярно е, мой човек, аз съм си мошеник – и по душа, и по умения! Ти си четвъртият, когото успявам да изпързалям от началото на състезанието до сега! Честно ще ти призная, че ако не ме беше разкрил, щяхме още да се влачим през пустошта!

Жалко, ще трябва да те убия!

Надигате се на лакет. Нелс обаче вече е грабнал пушката си – нещо повече, той се прицелва и дръпва спусъка. Изстрелът прокънтява кухо, усещате ужасна болка, а после пада чернота...

Преминете на 97.

83.

Жалкият палячо Нелс ви трогва, нали? Казвате му милостиво:

– Ставай, глупако! Имаш точно пет минути да си събереш багажа и да се махнеш от очите ми! Ето, ще следя по часовника!

Пъргав като подплашен заек, той изхвръква от палатката. Вие си слагате чай на печката и бавничко отпивате от ароматното питие, когато...

Иззад гърба ви проехтява изстрел. Болката е внезапна и силна. Изкрещявате, изтървавайки чашата си на пода.

Имате време само да си помислите, че Нелс, жалкият палячо, хладнокръвно ви е застрелял в гръб със собствената си пушка, нещо повече, стрелял е наслуки през палатката и... Над очите ви пада тъмнина.

Преминете на 97.

84.

Най-сетне утрото настъпва.

Нелс се събужда и сладко се протяга.

– Ще сложиш ли кафето, докато навестя кучетата? – пита той.

– Знаеш ли, приятелю, имам да ти казвам нещо! – отбелязвате вие.

– Давай! – той сяда до печката.

– Случайно или не, стигнах до извода, че ти си просто един мошеник! – обявявате вие. – Ти крадеш вещите ми, ядеш от храната ми и май ме подкара по път, който няма нищо общо с трасето на

състезанието!

– Е, и? – Нелс се усмихва.

– Ами, приятелю, искам си нещата обратно. Нещо повече – искам да ме водиш по най-краткия път до Кутията на Ендър и там да се разделим, преди да ти се е случило нещо лошо...

Ако имате пушка, идете на 86.

Ако не сте се сетили да си приберете пушката, минете на 82.

85.

Цяла нощ лежите в чувала си и се въртите, обмисляйки коварни планове за отмъщение. Не успявате да мигнете нито за секунда.

Вятърът навън зловещо свири. Кучетата час по час вият. Чувалът ви се струва дяволски неудобен. С една дума – напрегнат сте. А Нелс си спи като къпан и похърква... Трудна работа било да се стои в една палатка с мошеник, а?

Преминете на 84.

86.

Нелс се засмива безгрижно:

– Вярно е, мой човек, аз съм си мошеник – и по душа, и по умения! Ти си четвъртият, когото успявам да изпързалям от началото на състезанието до сега! Честно ще ти призная, че, ако не ме беше разкрил, щяхме още да се влачим през пустошта! Жалко – ще трябва да те убия!

Измъквате светкавично пушката от чувала си и я насочвате към него:

– Да, ама не, приятелче!

Нелс стъписано отскача, блъсва се в атомната печка и пада. Това ви дава време да се измъкнете от чувала си и да застанете пред него с пушката.

Мошеник на дребно, Нелс не е привикнал с такова отношение и омеква моментално.

– Е – започва да мрънка той, – не си заслужава да ме гръмнеш само за едното нищо...

Какво ще направите – ще го пуснете да си замине (минете на 83), ще повикате спасителен екип (вашето число е 88) или пък наистина ще го застреляте (прехвърлете се на 91)?

87.

Малко по-късно Нелс се връща да прибере атомната печка. Той вдига и пушката, поглежда към вас и клати глава. Оставате тихо на мястото си, докато Нелс прибере и печката. После той идва и застава до вас.

Ако смятате, че сега е моментът да му кажете мнението си за действията му, минете на 95. Ако останете все още неподвижно, 93 е за вас.

88.

Нелс изглежда дяволски жалък, но това не ви трогва. Припомняте си думите му за убийството, натискате смело бутона на аварийния сигнализатор и ме изчаквате да пристигна с хеликоптера.

Нелс е най-сетне заловен, окован в белезници и тикнат в затвора. Благодаря ви, знаете ли, че той е убил трима души само от началото на състезанието до сега? Заслужавате медал за храброст, който ще ви връча в края на състезанието, нали така... За сега можете да се възползвате от колекцията крадени вещи на Нелс. Можете да увеличите с една точка оценката си за оцеляване. Справихте се чудесно с тази ситуация. Всичко в шейната на Нелс е с оценка 5. Ако имате вещи, които да са с по-ниски оценки, можете да ги подмените. Можете също да размените и кучета, ако смятате за необходимо. Впрягът на Нелс има следните оценки: 6 кучета с оценка 5 и 3 кучета с оценка 4. Използвайте ги както намерите за добре.

Приключихте ли с това? Преминете тогава на 100 и продължете състезанието. Успех!

89.

Възмутено крещите:

– Какво правиш, по дяволите?

Нелс пуска чувала и ви поглежда обидено.

– Всъщност – казва той, – канех се да те изкарам навън, да ти прибера палатката и тихомълком да изчезна, но явно работата няма да стане!

– Ти си мошеник! – възкликвате вие яростно.

Преминете на 82.

90.

След като се уверявате, че Нелс спи като пън, тихичко се протягате и сграбчвате собствената си пушка, която той нагло е оставил от лявата си страна. Нелс не се събужда. Проверявате пушката, зареждате я и я скривате в спалния си чувал.

С оръжието в ръка се чувствате по-уверено. Полежавате още половин час, разигравайки в ума си различни сцени от предстоящото ви сутрешно „обяснение", после се унасяте и заспивате... Утре Нелс ще бъде доста изненадан, нали?

Преминете на 84.

91.

Гледката на жалкия Нелс ви се струва унизителна. Може би това е, което ви кара да дръпнете спусъка с гримаса на озлобление, но... Е, главата на Нелс се пръска като зряла праскова и всичко наоколо потъва в мозък и кръв. Скачате погнусено и бързо започвате да опаковате багажа си. Иска ви се да се махнете от мястото колкото се може по-скоро.

Да, но тъкмо когато запрягате кучетата, над главата ви се спуска хеликоптерът на спасителния екип. Аз съм там и ви викам от високо:

– Горе ръцете!

Арестуван сте, значи.

Какво следва ли? Закарваме ви в полицията и ви

прибират за убийство. Аз изказвам съболезнованията си и вие сте екстрадиран от Ледено безмълвие. Попадате в затвора – тук и всичките ви богатства не могат да ви спасят. Съдебната система, разбира се, е милостива и вие сте осъден до живот, вместо да ви обесят, както би станало в истинската Аляска. И за какво е всичко това – вие просто взехте, че застреляхте един жалък глупак и мошеник, който се опитваше да си присвои атомната ви печка и други вещи на стойност около сто долара... Знаете ли, това не е Дивият Запад, не е дори ерата на треската за злато все пак... Помислете за това, докато лежите в затвора! Ще имате мно-о-о-о-ого време за мислене!

92.

Тихичко притваряте очи и оставате да лежите неподвижно. Нелс изтегля чувала ви извън палатката, внимателно и безшумно опакова багажа и натоварва всичките ви вещи. Откривате обаче, че е оставил съвсем близо до вас собствената ви пушка, която взе в началото на деня.

Ако предпочетете да грабнете пушката, преминете на 94. Ако останете притаен, върнете се на 87.

93.

Нелс стои тихо до вас и клати глава.

– Дявол го взел, мислех, че съм претръпнал! – казва той тъжно. – Твърдо бях решил да дръпна спусъка, приятелче! А ти си спиш и даже не ме чуваш... Убийството е толкова лесна стъпка, дявол го взел! Е, добре! Ще те оставя тук! Какво да се прави, като съм с меко сърце!

Той се обръща да ви хвърли последен поглед и енергично подвиква на кучетата:

– Мъш, зверове, мъш!

Двете шейни потъват в мрака.

Лежите неподвижно още около минута, докато заглъхнат всички шумове. Преминете на 88.

94.

Протягате се и грабвате пушката. Мушвате я в чувала си. Само секунда по-късно Нелс вече се връща към вас, за да вземе атомната печка.

– Ти си мошеник! – заявявате му с напрегнат и яростен глас.

Преминете на 86.

95.

Възмутено казвате:

– Господи, Нелс, а ми беше толкова симпатичен!

Той саркастично ви поглежда:

– Не всичко което блести, е злато, нали така?

– Да, за съжаление и симпатичен тип като теб може да се окаже мошеник!

Преминете на 82.

96.

Недружелюбно поглеждате мъжа със смразяващ поглед и му казвате:

– Я се махай от тук, докато си жив и здрав!

Той обаче скача от шейната:

– Хей, аз съм Нелс Макферсън, а...

Поглеждате го още по-смразяващо и ръката ви се протяга за пушката.

– Ама, човече... – Нелс ви зяпва изненадано. – Защо, по дяволите...

Вдигате пушката и се прицелвате.

– Хей, приятел, не можеш просто така да убиеш човек... – жалко започва Нелс.

Ако стреляте, преминете на 91.
Ако го оставите да си замине, идете на 83.
Ако натиснете копчето на аварийния сигнализатор, се прехвърлете на 88.

97.

Няколко часа по-късно състезател с номер 210

минава край мястото и ви намира в безсъзнание, захвърлен като куче на снега. Всъщност това ви го разказват после, когато лежите в болницата. Имали сте късмет и сте се отървали само с тежко нараняване.

Когато се съвземате, аз вече седя в стаята ви. Нося ви добри новини – Нелс е заловен, осъден и ще излежава десет години в затвора за дребни кражби и опит за убийство. Но това, разбира се, няма да ви помогне много.

Да, обаче аз разполагам с нещо, което може и да ви свърши работа. Наскоро на управата на Ледено безмълвие беше предложен апарат, способен да връща обратно във времето. Когато раната ви зараства, аз ви предлагам да опитате уреда. Вие се съгласявате, разбира се...

Бум-тряс и времето се преобръща. Аз все още седя в болничната стая до леглото на пострадалия чечако, но това вече не сте вие. А, питате къде сте сега? Прескочете на 66, където пътувате заедно с Нелс и изиграйте епизода отново. Дано сте се поучили нещо... Ако не сте, пак ще се видим тук, за мое огромно съжаление! Стискам ви палци!

98.

Оглеждате го с усмивка. Той е добре сложен млад красавец с русолява брада. Дрехите му са поизносени, но добре поддържани. Личи си, че не е някой чечако, а е от местните. И кучетата му си ги бива. Ескимоски лайки с широки гърди и лапи като супени чинии. Кимвате приветливо и отвръщате:

– Какво ще кажеш за едно кафе в прекрасната утрин, колега?

Водачът скача от шейната и с удоволствие се настанява до вас. Сваля ръкавицата си и ви подава ръка:

– Аз съм Нелс Макферсън!

Представяте му се на свой ред.

– Едно може да ти се признае – умееш да правиш кафе! – отбелязва Нелс, след като отпива от

чашата си. – Искаш ли, когато това приключи, да дойдеш с мен на участъка ми?

Ако решите, че това не е лоша идея, можете да преминете на 51. Ако пък сметнете, че разговор като този е по-подходящ за след състезанието, прескочете на 68.

99.

Поклащате съчувствено глава, но твърдо отговаряте:

– Е, Нелс, пътищата ни бяха до тук! Харесваш ми, но, както знаеш, състезанието е на първо място! Би ли имал нещо против да ми върнеш пушката?

Докато стигнете до шейната му, той вече е грабнал собствената ви пушка и я е насочил към гърдите ви.

Какво ще му кажете – че е мошеник (идете на 95)или че може да си я задържи (идете на 101).

100.

Ако имате записан само код 1657 или и код 0124, преминете на 111.

Ако, освен 1657, имате записан и код 3169 или 4582, преминете на 33.

101.

Насоченото срещу вас дуло ви кара да примигнете неразбиращо.

– Е – поклащате глава, – щом глупавото чудо ти харесва, спокойно можеш и да си го задържиш! Мъш, кучета!

Впрягът ви потегля, но, ех, какво да се прави, животът не е изпълнен с розови неща! Нелс дръпва спусъка, отеква изстрел и внезапната болка подкосява коленете ви. Имате време само да си помислите, че мръсник като Нелс трябва да бъде... Обесен или кастриран, изберете сами!

Преминете на 97.

102.

Обръщате неохотно шейната и тръгвате обратно по пъртината. Не са минали и пет минути, когато срещате Нелс.

– А, здрасти! – провиква се той щастливо. – Реших и аз да мина оттук! Сам през пустошта... Трудна работа!

Ще му кажете ли за пушката или ще предпочетете спокойно да карате заедно с него? В първия случай идете на 99, а във втория – на 106.

103.

Запомнили сте от къде дойде изстрелът на Нелс и сте готови да му го върнете. С ужасяващ боен крясък изхвръквате от палатката, претъркулвате се в снега и дърпате спусъка.

Ако оценката ви за стрелба е 3 или по-малко, идете на 110. Ако пък имате 4 или 5, преминете на 109.

104.

Май пропуснах да спомена, че Нелс бе оставил в палатката собствената ви пушка, която си присвои преди известно време. Още след като той излезе, вие се протегнахте и я скрихте в спалния си чувал.

Преминете на 86.

105.

Възмутено се провиквате:

– Какво, по дяволите, правиш, Нелс?

– А? – той се обръща и ви зяпва. Трябват му няколко секунди да захвърли храната и да се метне към шейната си, откъдето грабва една пушка.

Бързо се обръщате. Собствената ви пушка, която Нелс нахално е внесъл в палатката, стои до печката. Стисвате я в ръка и отново се показвате през платнището. Изтрещява изстрел, който ви кара да се шмугнете обратно вътре.

Ако решите да натиснете аварийния сигнализатор, преминете на 88.

Ако предпочетете отново да се подадете и да стреляте, прехвърлете се на 103.

Ако се притаите в палатката, изберете 107.

106.

Приемате компанията му с леко сърце. Пътят с приятел е наполовина по-къс, нали така?

След около час снегът става все по-плътен и трудно проходим. Кучетата се мъчат да вървят с изплезени езици. Ако имате снегоходки, минете на 66. Ако сте пропуснали да си купите такова чудо, прехвърлете се на 79.

107.

Иззад гърба ви проехтява изстрел. Болката е внезапна и силна. Изкрещявате, изтървавайки пушката си на пода.

Имате време само да си помислите, че Нелс, жалкият палячо, хладнокръвно ви е застрелял в гръб, нещо повече, стрелял е наслуки през палатката и... Над очите ви пада тъмнина.

Преминете на 97.

108.

Хладнокръвно заявявате в лицето му:

– Ти си мошеник, боклук такъв! Ще те застрелям!

Май забравихте една подробност – нямате си пушка! Ето защо, прехвърлете се на 82 и плачете!

109.

Изстрелът ви е поразяващо точен. Нелс е улучен в рамото и се превива в снега. Представлява много жалка гледка. Тъй като обаче не сте се целили, за да го убиете, всичко е наред.

Преминете на 88.

110.

За съжаление Нелс е по-добър от вас. Изстрелът му ви подмята като парцалена кукла, стоварвате се върху шейната си и губите съзнание... Жалко!

Преминете на 97.

111.

Да се става рано сутрин е хубаво нещо, така или иначе. Запрягате кучетата и бодро им подвиквате:

– Мъш, красавци, мъш!

Добре отпочинали през нощта, животните теглят с истински ентусиазъм.

Местността е красива. Преминавате край група затрупани със сняг дървета. В далечината се гонят няколко елена с разклонени рога. Кучетата ги подушват, но не се втурват към тях. Все пак впрягът е преминал някакво обучение, нали така?

Снегът хрущи под лапите на впряга. Чувствате се прекрасно. Толкова добре, че скачате от плаза и

известно време тичате редом с шейната, но темпото е твърде бързо за човек и ви връща обратно на обичайния ви пост.

На хоризонта се вижда цяла гора с грамадни борове. Лекият вятър люлее клоните им и разсипва струпания по тях сняг като сребърен вълшебен прашец. Внезапно един от боровете се разклаща и пада с трясък.

Запишете си код 3169.

Всъщност пътят ви не минава през гората, но ви се струва, че чувате някакъв вик. Ще се отклоните ли да проверите какво се е случило? Ако да, преминете на 115. Ако не, запишете си допълнителен код А-12 и преминете на 120.

112.

Ами, какво да ви кажа, чечако сте! Не ви ли хрумна, че докато отидете и се върнете, състезателят може и да е умрял вече? Ако извъртите такъв номер, не само ще си провалите състезанието, но и наистина ще се покажете като голям глупак! Ето защо, понеже съм милостив, ще ви наредя само да си намалите с 2 т. оценката за оцеляване и ще ви дам нова възможност:

Ако искате да впрегнете кучетата си и тези на пострадалия да изтеглят дървото, преминете на 119. Ако направо натиснете аварийния сигнализатор, прехвърлете се на 118. Действайте!

113.

Помагате ми да прекараме шейната с ранения до хеликоптера, после аз отлитам. Можете да си прибавите една точка към оценката за оцеляване заради добрата реакция. Можете също така да използвате вещите от багажа на пострадалия и кучетата му. Ако имате нещо с оценка по-малка от пет, заменете го. Всичко от екипировката на спасения е с оценка 5.

Когато приключите, можете да се прехвърлите на 120 и да продължите приключението си.

114.

Вадите компаса си от багажа и тихичко питате:

– Накъде е Доусън?

Приятният мек глас на машината отговаря в главата Ви:

– Най-краткият път е през лявото отклонение. Надясно прокараната пъртина удължава пътя с няколко часа и е трудно проходима в момента!

Прибирате компаса.

Ако смятате, че лявото отклонение е за предпочитане, преминете на 57. Ако решите, че Нелс знае по-добре от компаса Ви, идете на 75.

115.

Бързо се приближавате към гората. Сега вече можете да чуете по-добре – ужасено лаят кучета, а

някой болезнено стене. Навлизате под дърветата.

Виждате паднали я бор. Той се е стоварил точно върху шейната на преминаващ под него състезател. Краката на човека са притиснати под дървото. Кучетата му още се опитват да теглят и вият.

Спирате шейната си до дървото. Човекът отваря очи, вижда ви и успява да изстене:

– Помощ! Помогнете ми...

Какво ще направите – ще се върнете в Клондайк да повикате помощ (минете на 112), ще закачите хамутите на своите и неговите кучета за дървото (минете на 119) или просто ще натиснете аварийния сигнализатор (идете на 118).

116.

Тъкмо сте приключили със замените, когато пристига хеликоптерът на спасителния екип. За съжаление гората ни пречи да кацнем наблизо и сме принудени да се приземим чак в края ѝ. Стигаме до вас след десетина минути бърз ход.

– Добро утро! – поздравявам ви аз. – Какво се е случило?

Обяснявате ми набързо положението.

– Е – кимам аз, – справили сте се чудесно! Сърцето ми се стопля, когато видя такава самоотверженост по трасето! Ще имате ли нещо против да ми помогнете още малко – трябва да прехвърлим пострадалия в хеликоптера!

Разтоварвате бързо шейната си и застилате дъното ѝ с няколко донесени от отряда одеала. Впрягате кучетата си. Аз ви помагам да пренесем ранения в шейната и след минута-две вече сме при хеликоптера.

– Благодаря! – казвам ви аз. – Искрено съжалявам, че нямам как да ви помогна да спечелите, но ще ви дам нещо, което може да ви послужи по-нататък! Това е свръхмодерен ултра-компас. Настроил съм го на Доусън и той винаги ще показва вярната посока и най-краткия път. Достатъчно е

само да го погледнете и ще разберете накъде трябва да завиете на кръстовищата!

Хеликоптерът излита. Оставате няколко секунди да въртите между пръстите си ултра-компаса. Той е мъничък и кръгъл, няма нито циферблат, нито стрелки.

– Е, добре де – казвате вие на глас, – на къде е Доусън според това чудо?

Чувате мек глас в главата си, който отговаря:

– Трябва да се върнете на пъртината, която е на 250 метра от тук и да тръгнете по нея!

Ама че забавен предмет, а?

Впишете си компаса сред вещите, запишете също и допълнителен код Щ-43, след което се върнете при дървото, опаковайте багажа си и тръгнете по пъртината. Тя ви очаква на 120.

117.

"Паркирате" шейната си в неутъпкания сняг до салууна, където кучетата ще могат да си изкопаят дупки и влизате в заведението.

Няколко оръфани от живота екземпляра беседват на бара. На масите са седнали предимно излъскани чечако като вас. Апетитната миризма на печено дразни ноздрите ви, така че вие се приближавате до бара и питате:

– Какво има в менюто днес?

– О, мечи лапи! – отвръща с усмивка съдържателят. – Вчера Ската уби мечка и днес можете да си хапнете от нея!

– Колко струва порцията? – благоразумно питате вие.

– Само два долара, човече! При това в сметката влиза и чаша уиски за сгряване!

Запишете си код 2736.

Ако нямате пари или не ви се струва благоразумно да ги харчите за храна, преминете на 130.

В случай, че мечите лапи ви се видят съблазнителни, 124 е за вас.

118.

Без да се туткате, натискате бутона на аварийния сигнализатор. След няколко минути хеликоптерът на спасителния екип пристига. За съжаление гората ни пречи да кацнем наблизо и сме принудени да се приземим чак в края ѝ. Стигаме до вас след десетина минути бърз ход.

– Добро утро! – поздравявам ви аз. – Какво се е случило?

Обяснявате ми набързо положението.

– Аха! – кимам аз. – Добре тогава, ще трябва да ви помоля за малко помощ! Завържете това въже за дървото тук и впрегнете кучетата си...

Докато вие свършите работата, аз довеждам впряга на пострадалия. Закачаме кучетата за въжето и аз енергично командвам:

– Мъш!

Те напъват дружно. Дървото се залюлява и с мъчително скърцане се плъзва от шейната на снега. Състезателят крещи от болка, но, слава богу, краката му вече са свободни.

Преминете на 113.

119.

Нямате много време за размисъл. Сваляте въжето, с което е пристегнат багажа ви и овързвате ствола на дървото с него. После откачате хамутите на кучетата си и завеждате целия впряг до въжето.

Кучетата се опитват да изтеглят дървото, но то е прекалено голямо за тях. Сещате се обаче, че имате още един впряг под ръка и след малко вече не девет, а осемнадесет кучета дружно се напъват.

С мъчително скърцане дървото се залюлява и тежко се стоварва от шейната на снега.

Бързо разпъвате палатката си, запалвате атомната печка и помагате на ранения състезател да влезе вътре. Изглежда и двата му крака са счупени, но той мъжествено стиска зъби. Слагате да се свари малко

чай и натискате аварийния сигнализатор.

– Благодаря ти, приятелю! – казва състезателят. – Явно е, че аз няма да продължа състезанието, но, ако искаш, можеш да вземеш някои от моите кучета или вещите ми. Сигурно ще ти бъдат от полза! Побързай, докато не са дошли от спасителния екип!

Ако имате кучета или вещи с оценка, по-малка от 5, можете да ги замените с екипировката на състезателя и да си пишете оценка 5 за всичко. Ако не сте си купили синтезатор за храна, вземете неговия. След това преминете на 116.

120.

Ако, освен кода 3169, имате записани и кодове 0124 и 1657, преминете на 125.

Ако, освен кода 3169, имате записан и код 1657, преминете на 147.

Ако имате записан само код 3169, прехвърлете се на 80.

Ако, освен 3169, имате записани също 4582, 1657 и 0124, минете на 125.

121.

Запрягате каквото е останало от впряга ви и потегляте на път. Оределите кучета теглят с усилие.

Не сте изминали и десет километра, когато попадате на страшна гледка.

Огромна мечка е преобърнала пред вас шейната на номер 190. Състезателят лежи встрани с пръснат череп. Четири от кучетата са прострени на снега. Останалите пет, все още скачени с останки от хамута си, са се заплели в храстите и отчаяно скимтят.

Вашите кучета отговарят с лай. Мечката вдига глава и вече нямате шанс да избягате. Какво ще направите?

Ако извадите пушката, преминете на 71.

Ако повикате спасителния екип, преминете на 43.

Ако откачите хамутите на кучетата, вашето число е 45.

Ако пък вземете, че легнете в снега, идете на 65.

Ако нямате пушка, направо минете на 43.

122.

Само пет-шест минути са достатъчни, за да остане Ендър зад гърба ви. Табелите, както смятате вие, са поставени само за да може някой кръволок да прибере малко долари в джоба си.

Пъртината все повече се доближава до реката и накрая излиза на леда. Постепенно преминавате в каньон, който Юкон си е изрязала за хилядолетия в Чилкут. Каменните стени се стесняват и след около половин час вече пътувате в тунел, който е широк само колкото да минете заедно с шейната. Тук-там от леда стърчат острите върхове на скали, които няма как да избегнете. Шейната неприятно подскача по тях. Кучетата са нервни.

Тунелът се стеснява още повече, после внезапно над главата ви се появява и ниска аркада от скали. Вече сте в Кутията. Ехото превръща пъхтенето на кучетата и дишането ви в непоносим трясък. Напредвате все по-бавно и по-бавно. Ледът припуква под краката ви. Ако още не сте се изнервили, значи сте ковани от закалена стомана...

Изведнъж ледът под шейната пропада и вие политате в пропастта, заедно с целия отчаяно виещ впряг. Сблъсъкът с леденостудената вода е като удар с бич по тялото ви. Опитвате се да плувате няколко секунди, но студът безмилостно ви сковава, а дрехите ви дърпат надолу и вие потъвате. Опипом успявате да натиснете бутона на аварийния си сигнализатор. Дробовете ви крещят за въздух.

Блъскате безпомощно около себе си, опитвайки се да се приближите до повърхността... После настъпва мрак.

Преминете на 140.

123.

Фитилчо все пак е най-малкото безобиден. Подавате му два долара и кимвате:

– Води тогава!

– Да, да – засуетява се той, – трябва да тръгнем веднага, иначе тъмнината ще ни свари в Кутията!

Излизате и се качвате на шейната.

Само пет-шест минути са достатъчни, за да остане Ендър зад гърба ви. Пъртината все повече се доближава до реката и накрая излиза на леда. Постепенно преминавате в каньон, който Юкон си е изрязала за хилядолетия в Чилкут. Каменните стени се стесняват и след около половин час вече пътувате в тунел, който е широк само колкото да минете заедно с шейната. Тук-там от леда стърчат острите върхове на скали, които няма как да избегнете. Шейната неприятно подскача по тях. Кучетата са нервни.

– Слушай ме внимателно – казва Фитилчо, – ако чуеш ледът да скърца, веднага подкани кучетата да се движат по-бързо, иначе ще пропаднем!

Тунелът се стеснява още повече, после внезапно над главата ви се появява и ниска аркада от скали. Вече сте в Кутията. Ехото превръща пъхтенето на кучетата и дишането ви в непоносим трясък. Напредвате все по-бавно и по-бавно. Ледът припуква под краката ви. Ако още не сте се изнервили, значи сте ковани от закалена стомана...

Преминете на 128.

124.

– Дайте ми една меча лапа! – вие поставяте два долара на бара.

– Само секунда! – съдържателят влиза в задната стая през някаква врата и се връща с уханна чиния.

Настанявате се на свободната маса в ъгъла и започвате обяда си. Месото е крехко и нежно. Преглъщате бавно сочните парченца, спомняйки си с

умиление за уестърните, които сте чели.

Наслаждавате се на всяка хапка от неочаквания си обяд, но... Е, и вие се засищате, и мечата лапа свършва. Тъкмо налапвате последното късче, когато към масата ви се приближава странноват мъж.

Той е едър, не просто висок или дебел, а масивен и мускулест. Движи се гъвкаво, въпреки дебелата си парка. Лицето му е загрубяло от вятър и студ, дългата му коса е сплетена по индиански маниер, а очите му са сини... И пронизващи.

– Видях шейната ти! – започва той без предисловия. – Имаш чудесни кучета!

Търпеливо дъвчете, изчаквайки го да продължи.

– Аз съм Малчо Джон – добавя той, – по принцип работя нагоре по Чилкут, но Ската ме помоли да дойда и да го преведа през Кутията!

Ще му отговорите ли дружелюбно? Ако да, преминете на 126. Ако предпочетете да го отпратите, идете на 127.

125.

Кучетата вървят отлично този ден. Трябват ви само два-три часа, за да излезете на замръзналата река Юкон, а десетина минути по-късно вече сте в градчето Ендър.

Ендър е живописно селище, издигнато точно в подножието на планините Чилкут. Десетина дървени хижи, струпани край реката – това е целият Ендър. Има си обаче и салуун, и банка, и, както си му е редът, малък хотел. Пред салууна има огромна табела, боядисана със сигналночервено и старателно почистена от снега.

КУТИЯТА НА ЕНДЪР – ЕДИНСТВЕНИЯТ ПЪТ ПРЕЗ ЧИЛКУТ. НЕ ПРЕМИНАВАЙТЕ БЕЗ ОПИТЕН СПЪТНИК ИЛИ ВОДАЧ!

Доста заплашителен надпис, не мислите ли?

От салууна се разнася апетитна миризма и стомахът ви закъркорва в отговор. Ще влезете ли да обядвате и да проучите обстановката? Ако го нап-

равите, преминете на 117. Ако предпочетете да продължите към Кутията, минете на 122.

126.

Измервате Малчо Джон с поглед и питате:

– Кой е този Ската? Споменаха ми за него още в Клондайк. Тук ми казват, че е убил мечка, а сега бил поканил вас да го превеждате...

Малчо сяда на масата и отговаря:

– Ската е добър човек! Той стана шампион миналата година на Златната пъртина и сигурно ще победи и сега. Кучетата ти наистина са добри, приятелю, но Ската не е чечако като теб!

– Значи Ската е добър човек, шампион и добър стрелец... – отбелязвате вие.

– Да, а аз съм му приятел и съм горд да кажа това! Но – Малчо се усмихва, – изборът на кучета, който си направил, ми харесва. Ето защо ще ти направя едно специално предложение. Срещу десет долара ще можеш да се възползваш от услугите ми на водач!

Поглеждате го смаяно.

Ще се съгласите ли?

Да – идете на 136.

Не – минете на 127.

Нямате толкова пари – прехвърлете се на 129.

127.

Обръщате се към Малчо Джон и му казвате:

– Знаеш ли, човече, дошъл съм тук да обядвам, а не да слушам глупости!

– Добре де, добре! – поклаща глава той. – Чечако! – и си тръгва достолепно.

Страшен екземпляр, а?

Идете на 130.

128.

Нервно приканвате кучетата да тичат по-бързо. Ехото превръща думите ви в гневни крясъци и под-

плашените животни хукват така, сякаш дяволът ги гони. Едва успявате да се държите за шейната. Ледът пука все по-зловещо и ви се струва, че ще оглушеете от звънливите трясъци. Фитилчо крещи:

– Чакай ме! – и бурният тътен ви заприличва на експлозия.

Ако имате записан допълнителен код Б-76, идете на 131. Иначе изберете сами – 145 или 133.

129.

Поклащате тъжно глава:

– Съжалявам, Малчо, офертата ти ми звучи дяволски привлекателно, но нямам и пукнат грош в джоба си! Двата долара, с които платих яденето, бяха последните ми пари!

Малчо Джон безгрижно се засмива:

– Само това да е! Винаги можеш да ми платиш и после, нали така? В крайна сметка, ако те доставя умрял в края на Кутията, ти и без друго няма защо да ми даваш парите!

Преминете на 136, ако сте съгласни с предложението му и на 127, ако не смятате Малчо за необходим.

130.

Към вас се приближава чудат мъж в оръфана парка. Косата му виси на мазни фитили около хитрото му лисичо лице.

– Сигурно ще ви трябва водач? – пита той ехидно. – За два долара съм изцяло ваш при прехода през Кутията. Ако нямате пари, можем да се споразумеем да ми платите и по-късно!

Гледате го преценяващо.

– Викат ми Фитилчо! – добавя той. Нищо чудно – тялото му е кокалесто, тънко и гърбаво като недоизгорял фитил на свещ.

Можете да се съгласите с офертата му – минете на 123.

Можете и да го отпратите – минете на 122.

131.

Фитилчо скача и се стоварва върху шейната ви. Секунда след това трясъкът става още по-силен, ледът под краката ви се отваря и вие падате в бездната. Сблъсъкът с леденостудената вода е като удар с бич по тялото ви. Опитвате се да плувате няколко секунди, но студът безмилостно ви скована, а дрехите ви дърпат надолу и вие потъвате. Опипом успявате да натиснете бутона на аварийния си сигнализатор. Дробовете ви крещят за въздух.

Блъскате безпомощно около себе си, опитвайки се да се приближите до повърхността... После настъпва мрак.

Преминете на 140.

132.

Само пет-шест минути са достатъчни, за да остане Ендър зад гърба ви. Джони леко и безгрижно крачи пред кучетата – само дето вие трябва здравата да подтичвате, за да поддържате темпото му. Пъртината все повече се доближава до реката и накрая излиза на леда. Постепенно преминавате в каньон, който Юкон си е изрязала за хилядолетия в Чилкут. Каменните стени се стесняват и след около половин час вече пътувате в тунел, който е широк само колкото да минете заедно с шейната. Тук-там от леда стърчат острите върхове на скали, които няма как да избегнете. Шейната неприятно подскача по тях. Кучетата са нервни.

– След малко ще попаднем в Кутията! – казва Малчо. – Това място е дяволски опасно по две причини. Първо, то е затворен тунел и ехото в него е много неприятно. Кучетата направо ще полудеят. Старай се да контролираш скоростта им – ако тичат твърде бързо, шейната ще подскача и ледът може да се счупи. Всъщност това е втората при-

чина, заради която Кутията е забранена за достъп без водач. Разбираш ли, тук ние все едно се движим по стъкло, поставено над пропаст.

– Моля? – зяпвате го вие.

– Не си ли забелязал, че понякога през зимата локвите остават заледени отгоре и празни отдолу?

– Има такова нещо... – признавате вие.

– Е, Кутията дава същия ефект, само че в много по-голям мащаб. В момента – Малчо се усмихва, макар вас да ви побиват тръпки – стоим някъде на два метра над реката. Отдолу има вода, разбираш ли? Ако паднеш в нея, все едно си мъртъв, защото няма начин да излезеш оттам. В Кутията обаче положението е още по-лошо...

– Значи сме като бълхи на сапунено мехурче?

– Да, доста точно сравнение! – Малчо ви потупва по рамото. – Но не се притеснявай! Само гледай да сдържаш кучетата, а аз имам грижата да те преведа! Следвай ме на известно разстояние, така, ако пропадна, ще оцелееш!

Преминете на 134.

133.

Фитилчо скача и с ужасен вик се стоварва на сантиметри от шейната ви. Изумено гледате как ледът под него пропада и той изчезва... Чува се плясък, а около дупката плъзват широки пукнатини, но кучетата тичат с всички сили и успявате да оцелеете.

Носите се като вятър през Кутията. На няколко пъти едва успявате да избегнете удари в скалите при завоите. Струва ви се, че пътуването продължава безкрайно. Най-сетне излизате от Кутията и виждате небе над главата си. Тунелът лека-полека се разширява.

Спъвате се и изтървавате шейната. В този момент ледът под вас се чупи и вие падате. Слава богу, вече сте извън Кутията и водата тук е точно под краката ви. Успявате да се хванете за ръба на

дупката и да се изтеглите.

Какво ще направите?

Веднага ще изтеглите шейната встрани от реката и ще пуснете атомната печка — минете на 141.

Ще продължите да тичате след впряга — минете на 143.

Ще повикате спасителния екип — минете на 137.

134.

Тунелът се стеснява още повече, после внезапно над главата ви се появява и ниска аркада от скали. Вече сте в Кутията. Ехото превръща пъхтенето на кучетата и дишането ви в непоносим трясък. Ледът припуква под краката ви. Ако още не сте се изнервили, значи сте ковани от закалена стомана...

Джон изцяло се е променил. Движи се с грацията на дебнещ хищник. Крачката му е все така бърза и уверена, но той е леко приведен, стъпва на пръсти и изглежда така, сякаш всеки миг ще отскочи встрани.

Ледът пука все по-силно и по-силно, но Джон не спира нито за секунда. Кучетата са все по-изнервени и опашките им изчезват между задните им крака. Струва ви се, че всеки миг неудържимо ще хукнат напред, но доброто обучение си казва думата. Като хипнотизирани, те следват Малчо и дори не се налага да им давате някакви команди.

Ако имате записан допълнителен код Б-76, прехвърлете се на 142. В противен случай идете на 138.

135.

Случката ви е ужасила, но нито за секунда не променяте темпото. Ледът пука, ехото ви оглушава — е, чечако или не, вие имате малко смелост.

Струва ви се, че пътуването продължава безкрайно. Най-сетне обаче скалата над вас изчезва и отново сте под открито небе. Свийте рамене, стиснете зъби и продължете да се движите, дока-

то пъртината не излезе на твърда земя. После можете да си направите бивак, да си подгреете вечеря и да си спомните за добрия мъжествен Джони... Приятни сънища! И не забравяйте да запрегнете на следващата сутрин, за да се видим на 150.

136.

Джон ви изглежда честен човек. Освен това, така или иначе, ви е необходим водач. Ето защо кимвате:

– Ще се радвам, ако ме придружиш, приятелю! От къде обаче е дошъл странният ти прякор?

– Малчо ли? – той махва на бармана. – Две уискита, човече! Аз черпя! Та, знаеш ли, бях малък, когато семейството ми се премести на Безмълвие. Всъщност бил съм на десет или единадесет, когато за пръв път преминах през Кутията с лодка. Същата зима се хванах да работя като водач. Тогава бях – той се захилва, – дребен, приятелю, толкова дребен, че можех да яздя кучетата! А я ме виж сега – Кутията си е ударила закалката, какво ще кажеш?

Че е пораснал доста от онова време насам, му личи.

Чуквате се, за да полеете новата си дружба, после той гаврътва питието си на един дъх и обявява:

– Време е за път! Ще ни трябват поне три-четири часа да минем през Кутията, по-добре е да не сме там, когато се мръкне!

Допивате и вие уискито си, изправяте се и излизате от салууна след Джон.

Преминете на 132.

137.

Натискате копчето на аварийния сигнализатор. Хеликоптерът на спасителния отряд – и аз с него – пристига няколко минути по-късно. Идваме навреме, за да ви измъкнем от замръзналите ви дрехи и да ви стоплим в хеликоптера.

– Боже мой – карам ви се строго аз, – човек не може да си почине от глупостите на чечако! Преди

малко един се беше покатерил на дърво, вместо да застреля мечката, друг пък се оставил да го гръмне някакъв мошеник... Сега пък вие! Да не съм ви бавачка, дявол го взел!

– Ама...

– Е, намокрили сте си краката, чудо голямо! Като не можете да се справяте сами, богати клечки такива, защо изобщо идвате на Ледено безмълвие? С какво по-лоши са планинските курорти на Ферол Лекъртейпър, да речем, че ще ми се стоварвате точно на главата? Богати бебета като вас могат да си наемат свестен водач и да се махнат да ровят за злато, вместо да се пречкат на големите състезатели да спечелят Златната пъртина! Я си вижте кучетата! Броили сте толкова пари за тях и сте взели шампионски впряг, само за да вършите глупости!

Размразявате се, подкрепяме ви с антибиотици за всеки случай и ви пускаме да си ходите по живо-по здраво. Можете да продължите състезанието, но първо си намалете оценката за оцеляване с 3 точки. Идете на 150.

138.

Струва ви се, че се движите по този начин безкрайно. В действителност, минали са само два часа, но се чувствате сякаш сте вървели през Кутията поне два века. Най-сетне обаче скалата над главата ви изчезва и вие се озовавате под открито небе.

Джони видимо се отпуска, но продължава да върви още почти цяла миля, докато пъртината не излезе от реката и не стъпи на твърда земя. Едва тогава той си позволява да се изравни с вас и с въздишка да каже:

– И този път успяхме! Господ пази децата, пияните и лудите, нали така?

– Сигурно е вярно, щом сме тук живи и здрави! – отвръщате вие с усмивка. – Ела да приготвим бивака и да сварим чай! Мисля, че и двамата имаме

нужда от нещо подгряващо!

Лягате си рано, твърде изтощени от прехода, за да намерите време за празни приказки. Преди сънят да ви обори, лениво си мислите, че за вас приключението свърши и ще можете да си отдъхнете нататък по пъртината – но как ли се чувства Джони, който на следващата сутрин ще трябва да се върне обратно сам?

Утрото се очертава приятно. Ставате, приготвяте закуската и хапвате заедно с Джони. Опаковате багажа си, запрягате и му казвате:

– Ако искаш, ела с мен към Доусън!

Малчо ви поглежда и се усмихва:

– Не, приятелю, все някой трябва да върши мръсната работа, нали знаеш?

После той тръгва обратно по Юкон, а вие се провиквате:

– Мъш, зверове... – и шейната ви понася към 150.

139.

Добре, че ме има да бдя над тъпоглави чечако като вас! Хеликоптерът на спасителния отряд пристига за броени минути. Прибираме ви заедно с всичкия ви багаж и бързо ви настаняваме в болница.

Знаете ли, че лекарите са се борили за живота ви цели пет дни? Имате истински късмет, че не предавате богу дух. Тук му е мястото да добавя, че прекарвате в болница цели четири месеца. През това време четете книги за севера, гледате куп образователни филми и повишавате познанията си за Ледено безмълвие. Какво да ви посъветвам... Всъщност има една възможност!

– Наскоро ни предложиха една странна машина – казвам аз, – която доста се чудихме как да използваме. Става въпрос за пътуване назад във времето. Наистина ми е жал, че сте платили за пребиваването си на Ледено безмълвие, а се налага така глупаво да напуснете състезанието! Ето защо ви

предлагам да ви върна обратно в Ендър. Ще преживеете отначало всички събития, въоръжен с новия си опит и тогава може би ще успеете да се справите по-добре!

Кимвате с радост. Аз натискам бързо копчето, докато не сте размислили. Бум-тряс и времето вече се е променило. Аз още съм тук, но вас ви няма. Този, който седи до мен, е някакъв друг чечако, имал нещастието да наеме Фитилчо. Къде сте вие ли? На 117, облизвате се при апетитната миризма на салууна и се готвите да влезете вътре. На слука!

140.

Казват, че Господ пазел децата, пияните и лудите. Във вашия случай успяваме да ви спасим, благодарение на сигнализатора ви. Специален екип във водолазни костюми слиза долу в Кутията и ви изважда от водата. После най-добрите ни доктори три часа се занимават с реанимацията ви. Лесно ли е да се възкреси умрял, а?

Всъщност това ви го разказват после, когато лежите в болницата. Имали сте късмет и сте се отървали само с измръзване. Тук му е мястото да добавя, че прекарвате в болница цели четири месеца. През това време четете книги за севера, гледате куп образователни филми и повишавате познанията си за Ледено безмълвие. Какво да ви посъветвам... Вземете си рейсовия звездолет обратно за дома, долекувайте старите травми с някой труд на Джек Лондон и се върнете отново в началото на книгата. Може би след като сте попрочели малко, ще се справите по-добре, кой знае!

С това искам да кажа, че трябва да зачеркнете всичките си досегашни оценки и вещи, да се върнете на ПРАВИЛА ЗА ИГРА и да започнете наистина отначало. И не шмекерувайте! Просто няма на къде!

141.

Браво на вас! Не губите нито секунда време. Тунелът е достатъчно широк, така че отбивате встрани от леда, бързо включвате атомната печка и хвърляте дрехите си, преди да са замръзнали. Кучетата удивено ви гледат как тичате гол около печката и през две минути се хвърляте да се отърквате грубо в снега. Все пак, това е единственият и най-добър начин да предотвратите измръзването и последствията му. Постепенно страшният студ, който се бе пропил чак до костите ви, ви напуска. Това е моментът да разпънете палатката и да се пъхнете вътре.

Постепенно дрехите ви изсъхват, зиморничаво ги навличате и се сгушвате в спалния чувал. На следващата сутрин малко ви тресе, но се чувствате чудесно, запрягате и... Напред по пъртината, разбира се!

Преминете на 150.

142.

Внезапно се спъвате и изтървате шейната. Падате с трясък върху леда. Усещате как той пропада под вас... И в същия момент Малчо Джон ви се притича на помощ. Изобщо нямате представа как е успял да стигне до вас така бързо, но той ви вдига и хуква напред. Около дупката в леда плъзват застрашителни пукнатини. Като вижда, че няма да може да ги изпревари, Малчо се навежда и ви плъзва по леда, все едно сте шайба за кърлинг. Докато се носите безпомощно, виждате как той пропада и чувате предсмъртния му вик...

Блъсвате се в една скала, която ви помага да се изправите и да се затичате отново след шейната. Натискате, разбира се, бутона на аварийния сигнализатор, но сами разбирате, колко малка е вероятността да намерят и спасят Джони навреме...

Какво да се прави, такъв е животът! Силните и

смелите се жертват за глупави чечако с дебели портфейли като вас...

Сами изберете – 144, 135 или 146.

143.

За нула време дрехите ви стават на кокал. Тракате със зъби, но мъжествено продължавате да тичате след шейната. Ледът постепенно се начупва, но пак се чувствате така, все едно сте навлекли средновековна рицарска броня. Топлината на тялото ви непрекъснато навлажнява дрехите отвътре и те отново замръзват в тънък неприятен слой, който ви кара да зъзнете и настръхвате едновременно...

Колко можете да издържите така – час, два? Все едно, накрая се предавате, спирате рано-рано за бивак и разпъвате палатката. Отнема ви дяволски много време да се стоплите над атомната печка. Дрехите ви постепенно изсъхват. Навличате ги и зиморничаво се вмъквате в спалния чувал.

За една сочна, солидна, двустранна, тежка пневмония с усложнения, каквато набързо развивате вие, са необходими само десетина часа. Така че на следващата сутрин вие вече не знаете къде сте. Бълнувате, вдигнали сте висока температура, гърдите ви се разкъсват от кашлица. Съжалявам, но колкото и дълго да можете да понесете това, ще ви се наложи да натиснете бутона на аварийния сигнализатор и да ме извикате.

Преминете на 139.

144.

Носите се като вятър през Кутията. На няколко пъти едва успявате да избегнете удари в скалите при завоите. Струва ви се, че пътуването продължава безкрайно. Най-сетне излизате от Кутията и виждате небе над главата си. Тунелът лека-полека се разширява.

Спъвате се и изтърваете шейната. В този мо-

мент ледът под вас се чупи и вие падате. Слава богу, вече сте извън Кутията и водата тук е точно под краката ви. Успявате да се хванете за ръба на дупката и да се изтеглите.

Какво ще направите?

Веднага ще изтеглите шейната встрани от реката и ще пуснете атомната печка – минете на 141.

Ще продължите да тичате след впряга – минете на 143.

Ще повикате спасителния екип – минете на 137.

145.

Клопка! Идете на 131.

146.

Случката ви ужасява. Все пак изпитвате силни угризения на съвестта. Ето защо, след като залавяте кучетата си, ги спирате в Кутията и се връщате към дупката, в която пропадна Джони. Ледът опасно пука, но вие непременно държите да проверите да не би партньорът ви да е още жив. Трясъкът става все по-силен, ледът под краката ви се отваря и вие падате в бездната. Сблъсъкът с ледено студената вода е като удар с бич по тялото ви. Опитвате се да плувате няколко секунди, но студът безмилостно ви скова, а дрехите ви дърпат надолу и вие потъвате. Е, сега знаете как се е чувствал Джони... Утешава ли ви това? Опипом успявате да натиснете бутона на аварийния си сигнализатор. Дробовете ви крещят за въздух. Блъскате безпомощно около себе си, опитвайки се да се приближите до повърхността... После настъпва мрак.

Преминете на 140.

147.

До пъртината е поставена заледена и полузатрупана със сняг табела, която гласи: „ЗЛАТНА МИНА! ЧАСТНА ТЕРИТОРИЯ! ПРИ ОТБИВАНЕ ОТ ПЪ-

ТЯ СЕ СТРЕЛЯ БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ!"

Поклащате снизходително глава. И тук ги имало такива луди!

Кучетата тичат спокойно и весело. По едно време обаче вятърът донася до вас женски вик:

– Почакайте, моля ви...

И нищо повече.

Ако решите да спрете, преминете на 151.

Ако предпочетете да не се вслушвате в съмнителни викове, преминете на 149.

148.

Съберете оценките си за ръководене на впряг, стрелба и тази на седмото куче. След това разделете получения резултат на четири. Закръглете до най-близкото цяло число нагоре или надолу.

Ако все още печелите – и не шмекерувате, разбира се, прибавете 10 долара към сметката си. В случай, че решите да се отказвате, минете на 30. Иначе си намислете едно число, впишете го тук ________ и проверете на 242 дали печелите.

149.

Продължавате пътуването си тихо и спокойно, но изведнъж продрезгавял мъжки глас ви заповядва:

– Спрете!

Покорно командвате кучетата:

– Хоу!

– Не прочете ли табелата, чечако? – безмилостно продължава гласът.

– Нали точно за това се движа стриктно по пъртината! – обяснявате вие.

– Да, само че тя не минава по пътя! Имаш късмет, че аз съм на пост днес! Ако беше баща ми, вече да си парче месо! Аз съм добър, той се засмива, – и поне предупреждавам, преди да стрелям!

Може би ще грабнете пушката си и ще залегнете зад шейната? – преминете на 152.

Или пък ще възразите, че не правите нищо лошо?

– идете на 157.

А може би ще умолявате човека да не ви убива? – прехвърлете се на 153.

150.

Ако последният ви записан код преди 2736 е 0124 или 3169 (но първият не е 4582), можете да се прехвърлите на 147.

Ако последният ви записан код преди 2736 е 4582, идете на 33.

Ако първият ви записан код е 4582, минете на 187.

151.

Спирате шейната. След няколко секунди отляво на пъртината се появява задъхано момиче, което ви поглежда и се усмихва. Очите ѝ са сини и нежни.

– Благодаря ви! – казва тя. – Наистина се радвам, че спряхте!

– На вашите услуги, мадам! – вие се усмихвате в отговор. – Какво мога да направя за вас?

– О, това е дълга история! – тя махва с ръка. – Всъщност аз и...

– Клара, какво правиш? – намесва се груб мъжки глас – А вие, не можете ли да четете?

– Видях табелата – отвръщате студено, – но вашата Клара ме повика и...

– Клара, махни се, моля те! – гласът е все така груб и настойчив. – Съжалявам, господине, но се налага да ви застрелям веднага. Все пак, имате късмет! Ако беше баща ми, щеше да ви гръмне без предупреждение!

Ако решите, че най-разумно ще е да молите мъжа да не ви убива, преминете на 153. Ако седнете да го убеждавате, че не сте направили нищо лошо, идете на 157. Ако обаче измъкнете пушката си и залегнете зад шейната, можете да се разходите до 161.

152.

Още преди мъжът да е завършил изречението, вие вече сте измъкнали пушката си от калъфа и сте се проснали на земята до шейната. Проехтява изстрел, който профучава над главата ви.

Ако оценката ви за стрелба е 1 или 2, преминете на 154. Ако е 3 или 4, прехвърлете се на 167, а ако имате пълно 5, минете на 160.

153.

Поглеждате в посоката, от която ви се струва, че идва гласът, свеждате глава и започвате:

— Господине, който и да сте, сигурно е, че няма да застреляте като куче един безпомощен и невъоръжен човек като мен...

Още преди да сте приключили тирадата си, отеква изстрел. Куршумът ви блъсва в гърдите. Болката е внезапна и остра. Никога не сте си представяли, че може така да ви боли! Пада чернота.

За съжаление смъртта ви е окончателна и цялостна. Никой няма да намери трупа ви, захвърлен да гние в преспите, няма да се появя и аз със спасителния екип — с една дума, вие от сега и за хилядолетия напред ще бъдете записан просто като още един безследно изчезнал по пъртините на Ледено безмълвие. Това е. Изводът е прост и ясен — никога не падайте на колене. Пред когото и да било. Ако ще и да ви застрелят.

154.

Струва ви се, че сте запомнили от къде дойде изстрелът и бързо стреляте в тази посока. Отговаря ви високо изохкване. Сами изберете — 156 или 158.

155.

Без да губите време се мятате на шейната, командвате:

— Мъш! — и политате по пъртината, без нито веднъж да погледнете назад.

Изборът ви, разбира се, е разумен, но изтърваваате цяло едно голямо приключение! Ако със сигурност държите да продължите, преминете на 176. Ако обаче искате да преосмислите избора си, можете да отидете на 163 и да проверите кой е бил непознатият стрелец.

156.

Показвате се да проверите резултата и това е фатално за вас — мигновено прогърмява нов изстрел. Улучили са ви в главата и нямате време дори да усетите болка. За съжаление смъртта ви е окончателна и цялостна. Никой няма да намери трупа ви, захвърлен да гние в преспите, няма да се появя и аз със спасителния екип — с една дума, вие от сега и за хилядолетия напред ще бъдете записан просто като още един безследно изчезнал по пъртините на Ледено безмълвие. Това е. Въпрос на късмет. Върнете се на ПРАВИЛА НА ИГРАТА и започнете от начало.

157.

Поклащате скептично глава:

— Ако толкова настоявате никой да не слиза от пътя, трябвало е да го очертаете по някакъв начин. Знаете, тук сега минава състезанието за Златната пъртина! Не мисля, че съм направил нещо лошо, следователно няма за какво да ме упреквате!

— Златната пъртина, а? Още един глупак, тръгнал да завоюва слава! — мъжът въздъхва. — Господи, кога ще спасиш света от луди?

— Пак ще ви повторя, че не съм виновен за пъртината или движението си по нея! — раздразвате се вие. — Ето защо ви моля да ме оставите да продължа пътя си...

Още преди да сте приключили тирадата си, отеква изстрел. Куршумът ви блъсва в гърдите.

Болката е внезапна и остра. Никога не сте си представяли, че може така да ви боли! Пада чернота.

За съжаление смъртта ви е окончателна и цялостна. Никой няма да намери трупа ви, захвърлен да гние в преспите, няма да се появя и аз със спасителния екип – с една дума, вие от сега и за хилядолетия напред ще бъдете записан просто като още един безследно изчезнал по пъртините на Ледено безмълвие. Това е. Изводът е прост и ясен – никога не се оправдавайте, ако наистина нямате вина. Пред когото и да било. Ако ще и да ви застрелят.

158.

Оставате на мястото си, съвършено неподвижно. Ответен изстрел обаче няма. Сещате се за стар трик от филмите, сваляте едната си ръкавица и бързо я подавате над шейната. И в този случай обаче никой не стреля. Обнадеждено надигате глава и залягате отново. Не, нищо! Надигате се в цял ръст.

Ако предпочетете да проверите кой е стрелял по вас, минете на 163.

Ако решите, че е по-разумно да продължите пътя си, прехвърлете се на 155.

159.

Поклащате глава:

– Не, Хю, не мога да направя това! Тази хижа там в далечината твоята ли е?

Той изпъшква тихичко.

– Почакай! – кимвате му вие. – Ще те натоваря на шейната и ще те заведа там! Сигурно мога поне да те превържа!

Кучетата неохотно напускат пъртината, но успявате да ги доведете при Хю. За голяма своя изненада, виждате едно момиче, клекнало до него.

То обръща глава и ви поглежда. Очите ѝ са големи и сини... Казва:

– Мисля, че аз причиних всичко това...

– Но... – възразявате вие.

– Ако не ви бях повикала, Хю можеше и да не ви види...

– Но ако бях спрял, сигурно нямаше да му се наложи да стреля по мен! – отговаряте вие. – Както и да е, помогнете ми да го прехвърлим на шейната, а останалото можете да ми разправите по пътя!

Заедно помагате на Хю да легне в нартата и момичето повежда кучетата. Вие тръгвате редом с нея.

– Казвам се Макдугъл – обяснява тя, – Клара Макдугъл...

Преминете на 168.

160.

Бързо се подавате и стреляте в посоката, от която дойде изстрелът. Отговаря ви високо изохкване. Стоновете, които продължават да звучат, доказват съвършеното ви майсторство в стрелбата – в крайна сметка, не сте се целили да убиете, а само да причините тежка рана. За всеки случай ви препоръчвам да бъдете предпазливи, когато преминете на 158!

161.

Без да губите нито секунда време, грабвате пушката си от калъфа и залягате. Над главата ви профучава куршум.

– Но... – започва Клариса някъде отзад.

– Махни се! – провиква се яростно мъжът.

Надигате се леко и вторият изстрел почти облизва ухото ви. Няма начин, ще трябва да се защищавате!

Бързо стреляте в посоката, в която ви се струва, че се намира мъжът. Отговаря ви високо изохкване и Клара изпищява.

Сами изберете – 156 или 164.

162.

Когато завивате към хижата, от вътре излизат да ви посрещнат трима въоръжени мъже. Правите

се, че не обръщате внимание на дулата на пушките им, докато спирате шейната. Оставяте Клара да обясни ситуацията.

След кратък, но оживен разговор, най-възрастният от мъжете се приближава към вас:

– Дали ми е приятно или не, налага се да се запознаем! – той ви подава ръка. – Хенри Макдугъл!

Представяте се на свой ред.

– Това са брат ми Крейг и синът му Ерик! – Хенри кашля няколко секунди, преди да продължи. – Благодаря, че сте помогнали на Хю! Елате да влезем!

Крейг и Ерик вдигат Хю и го внасят в къщата. Клара ви кимва и се заема да разпряга кучетата ви. Хенри меко слага ръка на рамото ви:

– След като вече веднъж сте стигнали до тук, няма защо да се притеснявате! На сигурно място сте, гарантирам!

– Нямах това предвид! – вие му се усмихвате. – Просто се чудех, дали няма да ви преча, ако вляза и...

– Не се притеснявайте! Елинър сложи още един прибор на масата още щом ви видя да се задавате!

Преминете на 165.

163.

Предпазливо заобикаляте шейната и тръгвате на разузнаване. Намирате застреляния от вас на петдесетина метра, паднал по гръб зад едно възвишение. Улучен е в рамото и е още жив, но лицето му е сгърчено от болка.

– Кой сте вие? – питате го тихо.

– Хю! – отговаря той. – Хю Макдугъл!

Господ да ви убие, ако някога сте чували за Хю Макдугъл и златната му мина!

– Мога ли да направя нещо за теб, Хю? – питате отново.

– Да ме застреляш както подобава? – предлага той.

Ще го направите ли? Да – прехвърлете се на 170. Не – минете на 159.

164.

Оставате на мястото си, съвършено неподвижно. Ответен изстрел обаче няма. Сещате се за стар трик от филмите, сваляте едната си ръкавица и бързо я подавате над шейната. И в този случай обаче никой не стреля. Обнадеждено надигате глава и залягате отново. Не, нищо! Надигате се в цял ръст. Предпазливо заобикаляте шейната и тръгвате на разузнаване. Намирате застреляния от вас на петдесетина метра, паднал по гръб зад едно възвишение. Улучен е в рамото и е още жив, но лицето му е сгърчено от болка. Клара е клекнала до него и по бузите ѝ се стичат сълзи.

– Господи, и аз причиних всичко това... – проплаква тя.

– Но... – възразявате вие.

– Ако не ви бях повикала, Хю можеше и да не ви види...

– Аз съм виновен. Ако не бях спрял, сигурно нямаше да му се наложи да стреля по мен! – отговаряте вие. – Както и да е, помогнете ми да го прехвърлим на шейната, а останалото можете да ми разправите по пътя!

Заедно помагате на Хю да легне в нартата и момичето повежда кучетата. Вие тръгвате редом с нея.

– Казвам се Макдугъл – обяснява тя. – Клара Макдугъл, както вече ви стана ясно...

Преминете на 168.

165.

Хижата е обзаведена простичко, но деликатните женски ръце си личат – на прозорците са окачени завески, масата е застлана с бродирана покривка, а чистотата и приятният мирис на бор само допълват първоначалното впечатление.

До масата е застанала симпатична жена на около петдесет, която ласкаво ви се усмихва и казва:

– Най-сетне да доживея да видя гости вкъщи!

Седнете! Чувствайте се като у дома си!

– Това е Елинър, съпругата ми! – представя я Хенри. – Малкият ни домашен тиранин!

Настанявате се на един от столовете и бавно отпивате от чая, който ви сервира Клара. Междувременно Елинър и останалите се заемат с раната на Хю.

– Не е ЧАК толкова сериозно – заключава Крейг накрая, – поздравявам ви за майсторския изстрел!

– Да – вие скромно свивате рамене, – но ако не бях аз, сега нямаше да имате двама болни вкъщи!

– Може и така да е – отсича Елинър, – но ако не го бяхте застреляли, той щеше да ви убие! А сега, момчета, на закуска!

Има три възможни варианта за решение на проблема им:

1.Да убедите Макдугълови, че трябва да повикате спасителен екип на място

2.Да вземете Хю и Хенри с още една шейна, да им устройте фалшив лагер на няколко мили и там да повикате екипа

3.Да приключите състезанието и да насочите спасителите към мината, а Макдугълови междувременно да скрият златото

В зависимост от това, кой вариант ще изберете, можете да се прехвърлите на 169 за 1, на 172 за 2 или на 180 за 3.

166.

Аз пристигам със спасителния екип след няколко минути. Хеликоптерът каца.

– А, здравейте! – кимвам ви аз. – Какво е станало?

Обяснявате ми накратко ситуацията:

– Пътувах си, когато видях един елен. Стори ми се, че ще е удачна идея да разнообразя менюто си и стрелях... Само че явно не съм много добър стрелец, защото вместо елена улучих Хю! – засмивате

се смутено. – Помогнах му, разбира се, и така открих това приятно семейство... Бях длъжен да се погрижа за невинната си жертва, нали разбирате... Пък и Хенри нещо е понастинал, та...

– Аха! – мъдро кимам аз.

Пациентите бързо са натоварени, махам ви за сбогом и си тръгвам.

Вие също можете да поемете по пъртината – само си запишете допълнителен код 3-12 и намалете една точка от оценката си за оцеляване. По-късно ще разберете защо!

Прехвърлете се на 176.

167.

Престрелката е кратка и яростна. Ответен изстрел отнася част от качулката на парката ви, но все пак успявате да улучите и чувате високо изохкване. Сами изберете – 156 или 158.

168.

Клара продължава:

– Със семейството ми разработваме тази златна мина вече седем години. Добивът е отличен, но, както сам видяхте, мъжете при нас са... малко подозрителни. Не обичат да им се мотаят чужди хора под краката. Само че възникна един проблем...

– Да? – предразполагащо я подканвате вие.

– Ами, чичо ми се разболя – струва ми се, че е пневмония или нещо такова. Лошото е обаче, че баща ми, Хю и брат му Ерик смятат, че управлението на Ледено безмълвие ще им вземе златото, ако някой разбере колко много имаме тук. Нали схващате, това все пак е курорт, а не златен рудник!

– Но извън Безмълвие златото не означава почти нищо! – засмивате се вие.

– Да, но тук то е всичко! – Клара поклаща глава. – Тук със злато може да се купи каквото си по-

желае човек! Само че, ако решим да обърнем всичкото си злато в пари, може и наистина да ни го вземат... По лично моя преценка, ние държим тук...

– Не пред чужди хора, за бога! – насилва се да извика Хю.

– О, я млъкни! – Клара дори не се обръща към него. – Държим няколко милиона, така смятам.

– Но...

– Не, че аз бих заменила за нещо живота тук на Безмълвие, но... Ето, пристигаме!

Преминете на 162.

169.

Въпреки че вече сте закусвали, с охота сядате на масата. Елинър е опекла хляб, от миризмата на който ви потичат лиги. Хенри представя блюдото като „еленски кебап", макар в действителност да става дума за изключително вкусни тънки парченца еленов бут, изпечени на открит огън.

След като вече сте се позаситили, казвате:

– Струва ми се, че измислих някакво решение на вашия проблем!

– Какво например? – Ерик проявява жив интерес.

– Разполагам с авариен сигнализатор, с който мога да повикам спасителен екип. Ще им кажа, че съм се натъкнал на вас по време на пътуването и ще ги накарам бързо да отнесат Хенри и Хю. Вярвам, че няма да забележат златото!

– Може би не, но ще привлечем вниманието им към себе си... – със съмнение проточва Хенри, но го задавя кашлица.

– Едва ли имаме някакъв избор! – поклаща глава Елинър. – Виж се в какво състояние си, драги! Виж и Хю – без лекарства и някой, който да се оправи с раната, той навярно ще хване гангрена!

– Значи – решено? – вие без повече колебания натискате бутона на аварийния сигнализатор.
Прехвърлете се на 166.

170.

Свивате рамене, коравосърдечно натискате спусъка и превръщате главата на Хю в пихтия? Точно в този момент женският глас, който ви викаше в началото, се намесва:

– Господи, какво направихте с брат ми?

Щрака затворът на пушка и отеква нов изстрел. Нямате време дори да се обърнете. Куршумът ви блъсва в гърба. Болката е внезапна и остра. Никога не сте си представяли, че може така да ви боли! Пада чернота.

За съжаление смъртта ви е окончателна и цялостна. Никой няма да намери трупа ви, захвърлен да гние в преспите, няма да се появя и аз със спасителния екип – с една дума, вие от сега и за хилядолетия напред ще бъдете записан просто като още един безследно изчезнал по пъртините на Ледено безмълвие. Това е. Изводът е прост и ясен – коравосърдечието е също такъв порок, както и прекалената доверчивост. Бъдете малко по-милостиви! Ако ще и да ви застрелят.

171.

Грижовни ръце ви свалят от шейната и ви завеждат в кметството. Получавате време дори за малка почивка, след което идва и официалното награждаване. Кметът произнася реч – е, знаете какво може да каже един кмет: малко глупости за величието на Пъртината, още малко празни приказки за Ледено безмълвие като цяло, все такива неща... Но може ли това да помрачи настроението ви, когато стискате купата в ръце?

Карлос Ската се приближава до вас и ви поздравява. Отвръщате му със същото. Сърдечно прегръщате и Гуен, която е третият член на финалната ви тройка.

Ако имате записан допълнителен код 3-12, прехвълете се на 178.

Ако имате записан допълнителен код 3-14, прехвърлете се на 175.

Ако нямате нито един от двата кода, ваше право е да посетите 185.

172.

Въпреки че вече сте закусвали, с охота сядате на масата. Елинър е опекла хляб, от миризмата на който ви потичат лиги. Хенри представя блюдото като „еленски кебап", макар в действителност да става дума за изключително вкусни тънки парченца еленов бут, изпечени на открит огън.

След като вече сте се позаситили, казвате:

– Струва ми се, че измислих някакво решение на вашия проблем!

– Какво например? – Ерик проявява жив интерес.

– Ами, предполагам, че имате кучета? Е, аз пък имам авариен сигнализатор! Няма да е трудно някой от вас да дойде и да ми помогне да откараме Хенри и Хю на около половин ден път. Там ще им устроим лагер, ще повикаме спасителния екип и аз ще обясня, че съм ви открил така. Хю може да е пострадал по време на лов например, а Хенри просто да се е простудил... Какво ще кажете?

– Идеята е чудесна! – кимва след кратък размисъл Елинър. – Клара, дояж си хапката, моля те, а после ела да приготвим багажа на мъжете и да запрегнем!

Прехвърлете се на 174.

174.

След като приключвате закуската, поемате на път заедно с Крейг. Кучетата му са великолепни – истински шампионски впряг. Отнема ви само три-четири часа да прекосите хълмистата равнина, която лежи зад златната мина. Когато стигате до малка горичка, Крейг спира шейната си и казва:

– Тук често се срещат елени! Мястото е много подходящо!

Заедно разпъвате палатката му, наместваме

вътре Хю и Хенри, а после натискате бутона на аварийния сигнализатор.

Хеликоптерът на спасителния екип пристига след няколко минути. Аз слизам и ви поздравявам:

– Как върви? Доста сте напреднали, знаете ли?

– Намерих ги – казвате му вие и посочвате Крейг, – но ми се стори, че се нуждаят от помощ...

– Да погледнем! – аз влизам при пациентите. Когато след няколко минути отново съм при вас, усмивката е слязла от лицето ми.

– Нещо сериозно ли е? – питате вие.

– Може и така да се каже! Налага се да ги взема с мен! В Клондайк за нула време ще ги вдигнат на крака, но тук сме безпомощни!

Крейг уморено кима:

– Щом се налага...

Без да подозирам нищо за номера, който ми изигравате, аз нареждам на спасителния екип да изкара носилки и да прибере болните. Хеликоптерът отлита.

Крейг ви стиска ръката:

– Успяхме, приятелю!

Скромно му се усмихвате в отговор.

– Виждаш ли онези планини на хоризонта? – той сочи с ръка. – Насочи се направо към тях и ще си съкратиш пътя с цял ден!

– Благодаря! – вие го потупвате по рамото. – Може пак да се видим!

– Дай боже! – той се засмива и започва да опакова багажа. – Приятен път!

Можете да си тръгнете с чувството за добре свършена работа. Полагат ви се и две допълнителни точки към оценката за оцеляване. Умът ви щрака, а?

Прехвърлете се на 176.

175.

Когато състезанието приключва, вие ме намирате и ми съобщавате за Макдугълови. Заедно се качваме в хеликоптера.

За съжаление съобщението ви пристига твърде късно. Хенри е починал вече, а Хю умира малко по-късно в болницата. Грешен избор направихте, когато им предложихте онази ваша идея... Но, какво да се прави, да се греши е присъщо на човека (и на чечако също). Тръгвате си с наведена глава... Върнете се отново! Догодина пак ще има състезание за Златната пъртина! Освен това... Не ви ли хареса поне малко, а?

176.

Ако предишният ви код е 2736, прехвърлете се на 187. Ако имате единствено 4582, можете да преминете на 80. Ако обаче имате записани кодовете 1657, 3169 и 4582 в този ред, идете на 125.

177.

Сутринта е великолепна. Запрягате кучетата. И те като вас треперят от предчувствие за успех. Достатъчно е само да ги подканите, за да хукнат в бърз галоп. Едва успявате да следвате шейната — но може би така е по-добре, защото, докато стигнете Доусън, нетърпението ви вече е заменено от умора.

Улиците на града са пълни с народ. Всички отстъпват и ви правят място да минете. Образцово заковавате шейната пред кметството. Всички ви ръкопляскат. Не разбирате защо... или може би отлично разбирате? Представихте се чудесно. Всъщност вие сте първият чечако, който някога в историята на Ледено безмълвие е печелил шампионската титла на Златната пъртина.

Преминете на 173.

178.

Когато състезанието приключва, се отправяте към хотела си за заслужена почивка. На улицата ви среща Клара, която разплакана ви дърпа за парката:

– Какво направихте? Защо го направихте?

– Но... – започвате вие.

– Те дойдоха! Дойдоха и ни взеха златото. Казаха, че ще ни го платят по цени за Навън... Освен това ни връчиха заповед за изселване! Защо го направихте, защо?

Двама полицаи ви се притичват на помощ и успяват да я отведат. Грешен избор направихте, когато предложихте на Макдугълови онази ваша идея... Но, какво да се прави, да се греши е присъщо на човека (и на чечако също). Тръгвате си с наведена глава... Върнете се отново! Догодина пак ще има състезание за Златната пъртина! Освен това... Не ви ли хареса поне малко, а?

179.

Сутринта е великолепна. Запрягате кучетата. И те като вас треперят от предчувствие за успех. Достатъчно е само да ги подканите, за да хукнат в бърз галоп. Едва успявате да следвате шейната – но може би така е по-добре, защото, докато стигнете Доусън, нетърпението ви вече е заменено от умора.

Улиците на града са пълни с народ. Всички отстъпват и ви правят място да минете. Образцово заковавате шейната пред кметството. Всички ви ръкопляскат. Не разбирате защо... или може би отлично разбирате? Представихте се чудесно. Преди вас е финиширал само явният фаворит 1 – Карлос Ската. Всъщност вие сте единственият в историята на Ледено безмълвие чечако, който някога изобщо е влизал в челната тройка на Златната пъртина.

Преминете на 171.

180.

Въпреки че вече сте закусвали, с охота сядате на масата. Елинър е опекла хляб, от миризмата на който ви потичат лиги. Хенри представя блюдото като „еленски кебап", макар в действителност да

става дума за изключително вкусни тънки парченца еленов бут, изпечени на открит огън.

След като вече сте се позаситили, казвате:

– Струва ми се, че измислих някакво решение на вашия проблем!

– Какво например? – Ерик проявява жив интерес.

– Ами, ще ви дам няколко дни време, докато завърша състезанието. До тогава вие ще успеете да скриете златото на сигурно място. После аз ще уведомя спасителния екип за положението тук и те ще дойдат, но няма да намерят съкровището ви. Мисля, че е осъществимо...

– Май нямаме голям избор! – Елинър потрива брадичката си. Ако изобщо не съобщим, Хенри ще умре... Хю навярно също. Добре, съгласни сме! Още от сега се сещам за една пещера, която би била подходяща...

Приключвате закуската, взимате си сбогом с Макдугълови и потегляте на път. Запишете си обаче допълнителен код 3-14 и си намалете една точка от оценката за оцеляване. По-късно ще разберете защо!

Преминете на 176.

181.

Пътувате през целия ден. Когато започва да се стъмва, устройвате бивака си. Кучетата са неспокойни. Вие също. В далечината се вижда ярко зарево. Пред прага на Доусън сте!

Ако имате допълнителен код Б-76, извадете от оценката си за оцеляване 3 точки.

Ако имате допълнителен код А-12, извадете от оценката си за оцеляване 2 точки.

Ако имате допълнителен код Щ-43, прибавете към оценката си за оцеляване 2 т. След това определете ситуацията, на която отговаряте:

Ако имате оценка за оцеляване, по-висока от 9, преминете на 177.

Ако оценката ви за оцеляване е между 6 и 9, пре-

минете на 179.

Ако оценката ви за оцеляване е между 3 и 5, преминете на 182.

Ако оценката ви е между 0 и 2, преминете на 184.

Ако оценката ви е отрицателна, преминете на 186.

182.

Сутринта е великолепна. Запрягате кучетата. И те като вас треперят от предчувствие за успех. Достатъчно е само да ги подканите, за да хукнат в бърз галоп. Едва успявате да следвате шейната, но може би така е по-добре, защото, докато стигнете Доусън, нетърпението ви вече е заменено от умора.

Улиците на града са пълни с народ. Всички отстъпват и ви правят място да минете. Образцово заковавате шейната пред кметството. Всички ви ръкопляскат. Не разбирате защо... или може би отлично разбирате? Представихте се чудесно. Преди вас са финиширали само двама – явният фаворит Карлос Ската и Гуен Мъгсуорт. Тя е първата жена, влизала някога във финалната тройка на Златната пъртина. Вие сте първият чечако... Какво пък – браво на вас!

Преминете на 171.

183.

Имаме още нещо за довършване!

Ако сте си записали допълнителен код 3-12, преминете на 178.

Ако имате допълнителен код 3-14, прехвърлете се на 175.

Ако пък нямате нито един от двата кода, минете на 185.

184.

Сутринта е великолепна. Запрягате кучетата. И те като вас треперят от предчувствие за успех. Достатъчно е само да ги подканите, за да хукнат в бърз галоп. Едва успявате да следвате шейната, но

може би така е по-добре, защото докато стигнете Доусън, нетърпението ви вече е заменено от умора.

Улиците на града са пълни с народ. Всички отстъпват и ви правят място да минете. Образцово заковавате шейната пред кметството. Всички ви ръкопляскат. Не разбирате защо... или може би отлично разбирате? Представихте се чудесно. Наистина не сте във финалната тройка, но сте съвсем близо – мястото, което заемате, е 9-то, а това не е никак малко. Разбира се, като чечако допуснахте много грешки, но... Е, следващият път ще бъде по-добре! Ще дойдете на Ледено безмълвие отново, нали?

Преминете на 183.

185.

Снегът се простира докъдето погледът стига. Затрупал е цялата долина. Дърветата са свели клони под тежестта му. Вместо главна улица между кокетните дървени хижи се точи пъртина. От прозореца нахлува студен, резлив и свеж въздух. Носи се весел кучешки лай. По пъртината профучава шейна. Къде сме?

В Доусън, разбира се. На Ледено безмълвие.

Брошурата за Ледено безмълвие е разтворена на бюрото ми. До нея има непопълнен формуляр. Брошурата... Видяхме я вече в началото:

Тя е напечатана на истинска хартия, във вид на малка книжка с твърди корици и съдържа повече от петдесет холографии. На заглавната страница, както се полага, стои великолепна снимка на Ледено безмълвие, без никакъв текст, само обсипано със звезди черно небе и увиснала в него бяла планета като странен съблазнителен плод. На следващата страница се точи изящно изписан текст: „Ледено безмълвие ви очаква. Ако цял живот сте се чувствали неудовлетворени от себе си и света около вас, значи никога не сте изпитали истинския вкус на приключението!"

Приключението... То ви чака тук, на Ледено без-

мълвие. Шейна, кучешки впряг, леген за промиване на злато – това е всичко, което ви трябва. Напуснете ли тази стая, вие ще можете да опитате силите си в надпреварата за злато. Трябва само да подпишете един прост формуляр. Ако си мислите, че една Златна пъртина ви е достатъчна, свободни сте да напуснете. Ако обаче Ледено безмълвие се е оказало това, което търсите в живота, просто ми кажете: „Да!".

Аз ще ви попитам:

– Име?...

И вие ще ми отговорите.

Добре дошли на Ледено безмълвие!

А ето тук долу е мястото за подписа ви...

КРАЙ

186.

Сутринта е великолепна. Запрягате кучетата. И те като вас треперят от предчувствие за успех. Достатъчно е само да ги подканите, за да хукнат в бърз галоп. Едва успявате да следвате шейната – но може би така е по-добре, защото докато стигнете Доусън, нетърпението ви вече е заменено от умора.

Улиците на града са пълни с народ. Всички отстъпват и ви правят място да минете. Образцово заковавате шейната пред кметството. Всички ви се смеят. Не разбирате защо... или може би отлично разбирате? Представихте се ужасно. Допускахте грешка след грешка и е съвсем естествено, че сте финиширали на последно място. Дори нещо повече – закъснели сте цял един ден за официалния финал. Наградите са отдавна връчени, победителите са се разотишли... Не съжалявайте, все пак вие сте само един чечако! Ако Златната пъртина ви е харесала, елате пак на Ледено безмълвие. Може би още едно състезание – ако сте по-добре подготвени – ще ви донесе мечтаната шампионска титла... Дай боже!

Преминете на 183.

187.

Пътували сте около час или два, когато кучетата започват да стават нервни. Те душат въздуха и скимтят. Постепенно целият строй се обърква и сте принудени да спрете, за да успокоите животните. Докато се чудите какво да правите, можете да се огледате.

Ако предпочетете първо да погледнете наляво, минете на 190. Ако първо хвърлите едно око надясно, преминете на 189.

188.

Още не сте успели да дръпнете пушката си, когато неговата подскача в ръката му и срещу вас се обръща едно зловещо дуло. Усмивката на мъжа изчезва и той бързо изважда от джоба си табелка, на която може да се разчете: ***„НЕ МЪРДАЙ!"***.

– Но какво... – започвате вие учудено. Мъжът бързо слага пръст на устните си и вади от джоба си нова табелка: ***„НЕ ГОВОРИ!"***.

Примигвате неразбиращо. Мъжът ви посочва надясно. Виждате група дървета, хълм и слаба струйка дим на хоризонта. Междувременно странният екземпляр стига до вас, побутва ви с пушката си и ви завежда до кучето-водач. После ви показва дима и вади нова табелка: ***„КАРАЙ НАТАМ!"***. Покорно тръгвате пред кучетата. Когато се обръщате, виждате че той се е качил на шейната, но пушката му все още е насочена към вас. Запишете си код 5718 и преминете на 192.

189.

Белоснежно докъдето ви стига погледът. В далечината има група дървета, хълм и... май се вие слаба струйка дим.

Докато гледате, внезапно усещате нещо да се опира в гърба ви. Поглеждате назад и виждате някакъв мъж в бяло. Той ви протяга табелка, на която

е написано с червени букви: **„НЕ МЪРДАЙ!"**.

– Но какво... – започвате вие удивено. Мъжът бързо слага пръст на устните си и вади от джоба си нова табелка: **„НЕ ГОВОРИ!"**. После леко се дръпва назад, за да можете да видите приклада на пушката, която е опрял в гърба ви.

Примигвате неразбиращо. Мъжът ви посочва струйката дим на хоризонта, побутва ви леко с пушката си и ви завежда до кучето-водач. После вади нова табелка: **„КАРАЙ НАТАМ!"**. Покорно тръгвате пред кучетата. Когато се обръщате, виждате, че той се е качил на шейната, но пушката му все още е насочена към вас. Запишете си код 5718 и преминете на 192.

190.

Поглеждате и примигвате от удивление. Към вас през снега върви най-странният човек, когото изобщо сте виждали. Той е облечен в бяла парка, ко-

сата му се развява свободно (и тя е бяла) и дори пушката му е с бял приклад. Единственото цветно нещо са окачените на колана му пискюли... Но, като се вглеждате по-добре, разбирате, че това не са пискюли – става дума за няколко скалпа.

Мъжът ви се усмихва и продължава да се приближава.

Ако решите да извадите пушката си, преминете на 188. Ако просто вдигнете ръка за поздрав, идете на 193.

191.

Още преди да сте изтеглили пушката от калъфа, дулото на неговото оръжие се опира в гърба ви. Примигвате неразбиращо. Мъжът мрачно поклаща глава и ви посочва надясно. Виждате група дървета, хълм и слаба струйка дим. Безмълвният ангел показва струйката дим на хоризонта, побутва ви леко с пушката си и ви завежда до кучето-водач. После вади нова табелка: ***„КАРАЙ НАТАМ!“.*** Покорно тръгвате пред кучетата. Когато се обръщате, виждате, че той се е качил на шейната, но пушката му все още е насочена към вас. Запишете си код 5718 и преминете на 192.

192.

Вървите около час и вече започва да ви омръзва, когато най-сетне димът се превръща в лагерен огън, край който са струпани десетина хижи.

Мъжът слиза от шейната, догонва ви и посочва към огъня, след което ви протяга бележка:

ИСКАМ ДА СПРЕШ ТАМ

Това и правите.

Край огъня седят неколцина – всички в бяло, с бели коси и бели приклади на пушките.

Ако имате допълнителния код В-03, преминете на 194. Ако не сте си записали такъв код, прехвърлете се на 198.

193.

Вдигате ръка и мъжът ви отвръща със същото. Той стига до вас, кимва ви безмълвно и вади от джоба си табелка: „НЕ ГОВОРИ!". Кимвате му и вие, макар изобщо да не ви е ясно какво прави той. Все така усмихнат, той сваля ръкавиците си, измъква малко бележниче и молив и написва на листчето:

АЗ СЪМ БЕЗМЪЛВЕН АНГЕЛ. СЪЖАЛЯВАМ, НО ТИ СИ МОЙ ПЛЕННИК. ЩЕ ДОЙДЕШ ЛИ ДОБРОВОЛНО С МЕН В СЕЛОТО?

Засмивате се на надменността му. Негов пленник, а?

Ако решите да извадите пушката си, преминете на 191. Ако предпочетете да го последвате в селото, прехвърлете се на 195.

194.

Вашият водач приклякa до групата край огъня. Те очевидно водят разговор, но нищо по-странно не сте виждали през целия си живот. Дори и да е имало някаква връзка с езика на глухонемите, тя е изчезнала много отдавна. Безмълвните ангели са почти неподвижни. Ръцете и телата им потрепват съвсем леко, лицата им незабележимо менят изражeнията си като вода, люляна от слаб вятър... И все пак те очевидно разговарят по този съвършено безшумен начин. Накрая един от по-възрастните мъже рязко махва с ръка. Водачът ви се изправя и се връща при вас.

На бележника му е написано:

СТАРЕЙШИНИТЕ СЕ СЪГЛАСИХА, ЧЕ МОЖЕШ ДА СЕ ОПИТАШ ДА ОТКУПИШ ЖИВОТА СИ!

Какво ще му отговорите?

„Какво трябва да ви дам?" – преминете на 196.

„С кого трябва да се бия?" – преминете на 200.

„Какво трябва да направя?" – преминете на 199.

195.

Понечвате да кажете нещо, но се сещате за *„НЕ ГОВОРИ!“*, взимате молива от мъжа и надрасквате на листчето:

С НАЙ-ГОЛЯМО УДОВОЛСТВИЕ, НО ЗАЩО НЕ КАТО ГОСТ?

Мъжът се засмива и написва:

ЧЕЧАКО! БЕЗМЪЛВНИТЕ АНГЕЛИ НЯМАТ ГОСТИ! НО ТОВА ЩЕ ТИ СМЕКЧИ МЪЧЕНИЯТА!

После той ви посочва надясно, където на хоризонта се вие тънка струйка дим. Завежда ви до кучето-водач и добавя на едно листче:

КАРАЙ НАТАМ. АЗ ЩЕ СЕ ВОЗЯ. СЪЖАЛЯВАМ, НО ТАКА ТРЯБВА!

Продължавате да се усмихвате, но покорно тръгвате пред кучето. Когато поглеждате назад, виждате, че мъжът се е качил в шейната.

Запишете си код 5718, също и допълнителен код В-03, след което преминете на 192. Между другото, ако имате наръчник, можете да прочетете в него за безмълвните ангели.

196.

КОЯ ТОЧНО МОЯ ВЕЩ ИСКАТЕ? – написвате вие в отговор.

ЗАБРАВИ, ТОВА БЕШЕ ПРОСТО ШЕГА! – безмълвният ангел се обръща и се връща при огъня. Пропуснали сте нещо важно... Но какво?

Преминете на 201.

197.

Безмълвният ангел веднага започва да се съблича. Неохотно следвате примера му. Студът хапе голото ви тяло и вие усещате, как буквално за секунди се превръщате в ледена шушулка и преставате да чувствате каквото и да било. Ангелът ви се усмихва и изчаква.

Хвърляте се върху него. Пръстите ви се хлъзват по кожата му и оставят червени резки, но ставите не ви се подчиняват и не успявате да го сграбчите. На свой ред ангелът ви удря и ето ви двамата, сплетени на кълбо като диви котки в схватка. Търкаляте се по снега, нанасяте удари и знаете, че противникът ви отвръща със същото, но студът така е притъпил чувствителността ви, че просто не усещате нищо. Сами изберете — 204 или 222. И без шмекеруване, хей!

198.

Вашият водач прикляка до групата край огъня. Те очевидно водят разговор, но нищо по-странно не сте виждали през целия си живот. Дори и да е имало някаква връзка с езика на глухонемите, тя е изчезнала много отдавна. Безмълвните ангели са почти неподвижни. Ръцете и телата им потрепват съвсем леко, лицата им незабележимо менят израженията си като вода, люляна от слаб вятър... И все пак те очевидно разговарят по този съвършено безшумен начин. Накрая един от по-възрастните мъже рязко махва с ръка. Водачът ви се изправя и се връща при вас.

В бележника му е написано:

БЕЗМЪЛВНИТЕ АНГЕЛИ СА СПРАВЕДЛИВИ. ДАВАМЕ ТИ ВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ БОРИШ ЗА ЖИВОТА СИ!

Понечвате да кажете нещо, но той слага пръст на устните си. Взимате бележника от него и написвате:

С КОГО ТРЯБВА ДА СЕ БИЯ?

С МЕН! — зловещо отговаря водачът ви. — ***ГОЛИ В СНЕГА, РЪЦЕ С РЪЦЕ И ЗЪБИ СЪС ЗЪБИ!***

Можете да приемете схватката — преминете на 197. Можете също така и да се опитате да се откупите с нещо — преминете на 203.

199.

КАКВО ТОЧНО ТРЯБВА ДА ИЗВЪРША? – написвате вие.

НЕ Е МНОГО ЛЕСНО, НО ИМАШ РЕАЛЕН ШАНС ЗА УСПЕХ! – безмълвният ангел спира да пише за миг, поглежда ви и продължава. – ***ОТ ТЕБ СЕ ИСКА ДА ОТИДЕШ В ИГЛУЛИК И ДА ИЗВАДИШ ОТ ЗАТВОРА ДВАМА ОТ НАШИТЕ БОЙЦИ. И ДА СЕ ВЪРНЕШ ДО ПОЛУНОЩ.***

САМО ТОВА ЛИ? – напушва ви смях. Господи, та вие сте просто един изгубен в снега чечако, нямате пари, състезанието няма да ви чака, този глупак ви е отвлякъл от пъртината... И сега той и неговите старейшини си мислят, че вие ще хукнете да спасявате някого от затвора!

НЕ Е ЧАК ТОЛКОВА ПРОСТО! – ангелът поклаща глава. – ***МАКАР ЧЕ СИГУРНО Е ПО-ДОБРЕ ОТ БАВНАТА И НЕПРИЯТНА СМЪРТ, КОЯТО ТЕ ЧАКА В СЛУЧАЙ, ЧЕ ОТКАЖЕШ ДА СВЪРШИШ ТОВА ЗА НАС!***

РАЗБИРА СЕ, ЧЕ ЩЕ ОПИТАМ ДА СПАСЯ ХОРАТА ВИ! – написвате вие. – ***ЩЕ МИ ОБЯСНИТЕ ЛИ КАКВО ТРЯБВА ДА НАПРАВЯ И КЪДЕ СЕ НАМИРАТ ТЕ?***

Преминете на 202.

200.

КОЙ ЩЕ БЪДЕ ПРОТИВНИКЪТ МИ В БОЯ? – написвате вие.

Безмълвият ангел широко се усмихва и отговаря:

КОЛКОТО И ВИСОКО МНЕНИЕ ДА ИМАШ ЗА СЕБЕ СИ, ТИ НЕ БИ ИЗДЪРЖАЛ ДОРИ И ЧЕТВЪРТ ЧАС СРЕЩУ НЯКОЙ ОТ НАС. НО БИ МОГЪЛ ДА СПЕЧЕЛИШ ЖИВОТА СИ ПО ДРУГ НАЧИН... И МОЖЕ БИ ДА НИ СТАНЕШ ПРИЯТЕЛ, КОЙ ЗНАЕ!

Преминете на 199.

201.

След малко ангелът се връща, заедно с още неколцина свои приятели. Той тъжно клати глава, докато те ви залавят и здраво връзват ръцете ви.

Следват три дни на мъчения — такива, каквито никога не сте успявали да си представите. Първо ви потапят с главата надолу в дупка в леда на близката река. Комбинацията от студ и удавяне е ужасна. След като вече почти сте престанали да чувствате живота в себе си, ви поставят в голям казан и ви варят жив. С пламнала от огъня кожа, червен като рак и крещящ от болка, вас ви измъкват от казана и ви обесват на едно дърво... Три дни са повече от достатъчни да ви накарат да престанете да се борите и да пожелаете искрено смъртта си. Което и се случва.

С широк ритуален нож най-старият от безмълвните ангели започва един по един да прерязва кръвоносните ви съдове. Кръвта ви изтича и се заледява по снега... Жаждата за живот отново се събужда във вас и вие ужасено пищите... После идва чернота и нищо повече...

Съвземате се в болницата. Просто сте имали късмет. Патрулният ни хеликоптер се бил заблудил към Иглулик и така са ви открили. Това, разбира се, ви разказвам аз, няколко месеца след като сте постъпили на лечение. Прекарвате в болницата повече от половин година — всъщност лекарите се опитват да направят нещо изцяло ново от напълно съсипаното ви тяло... Успяват, разбира се!

Преминете на 221.

202.

Потегляте на път веднага, след като сте прочели инструкциите. Докато опашките на кучетата равномерно се поклащат, вие си преповтаряте казаното ви.

Иглулик е малко селище по поречието на Юкон. То е град повече на трапери, отколкото на златотърсачите, а най-съществената му роля е на свърз-

ващо звено между Клондайк и Доусън. Именно поради тази причина там има филиал на банката и полицейски участък. Златотърсачите рядко се крадат един друг, защото все пак те са предимно богати туристи, но понякога стават и престъпления. Двата безмълвни ангела са обвинени в убийството на петдесет и шест годишния директор на банката. Водачът ви твърди, че те са невинни и ви е лесно да повярвате в това — безмълвните ангели не си правят влогове, не крадат банки, нямат врагове, защото не оставят живи своите пленници, а една тяхна връзка с директор на банка е просто хипотетична.

Затворът е малка дървена хижа и в него е лесно да се проникне. Ще трябва обаче да вземете ключа от пазача и да изключите силовото поле, което огражда килията. Как да направите това си е лично ваша работа, както е подчертал водачът ви.

Разсъждавате по въпроса през следващите два часа. На хоризонта се появяват няколко струйки дим и неголямо черно петно. Това би трябвало да е Иглулик. Спирате кучетата и преценявате ситуацията.

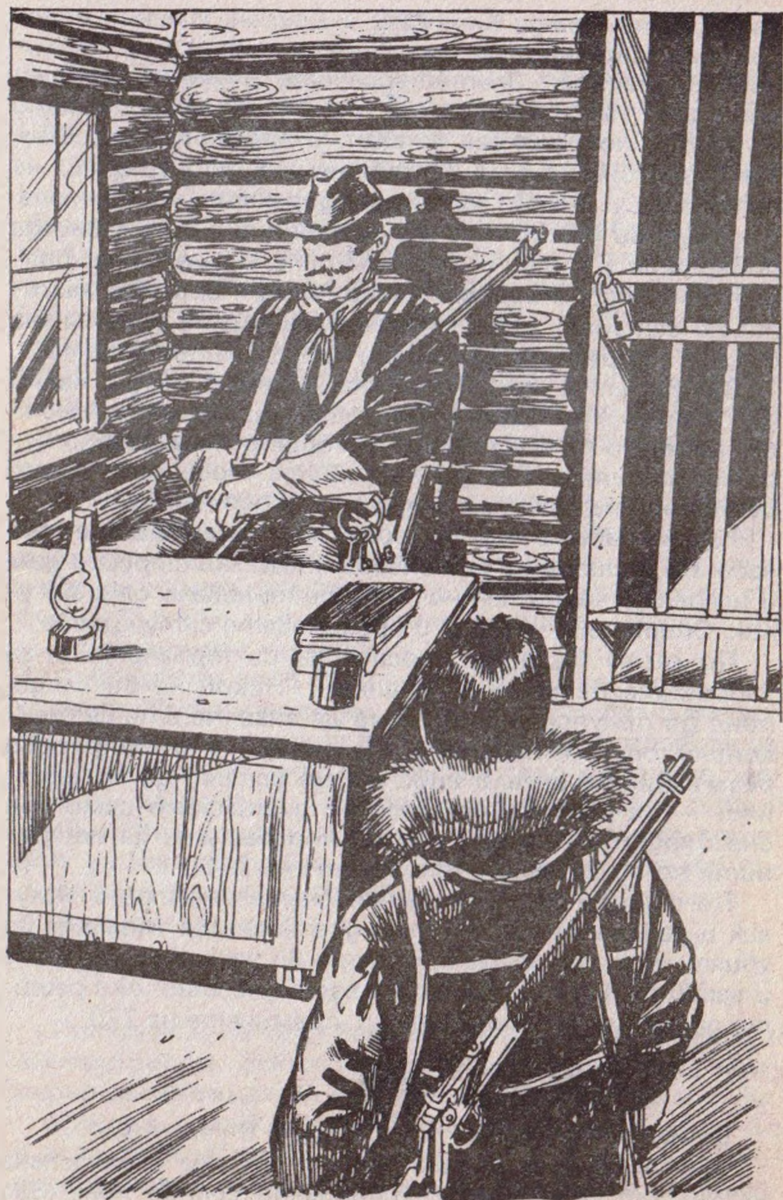
По-лесно би било просто да си тръгнете и да забравите безмълвните ангели. Никой не ви следи, поне до полунощ никой няма да знае, че сте се отклонили от поставената ви задача, а и след това безмълвните ангели едва ли ще успеят да ви догонят — за разлика от вас, те разполагат само със снегоходки и нямат кучета. Ако решите да постъпите по този начин, преминете на 210.

По-трудно би било да нападнете затвора в Иглулик и да измъкнете от там двата ангела. Може да ви убият, а ако ви хванат, сигурно ви чака екстрадиране и затвор... Но пък така ще бъде по-честно. Ако решите да изпълните задачата си, преминете на 220.

203.

Взимате пушката си и влизате в участъка.

Единствената голяма стая в хижата е разделена на две от бляскаво полупрозрачно силово поле. Зад

старото бюро в ъгъла седи полицай, който небрежно е кръстосал крака. На колана му виси връзка ключове.

Ако го застреляте направо, можете да преминете на 208. Ако предпочетете да го заговорите, се прехвърлете на 225.

204.

Силите лека-полека ви напускат окончателно. Безмълвният ангел успява по някакъв начин да ви преобърне и заравя лицето ви в снега. Кракът му се стоварва върху гърба ви — изпукване, остра болка за секунда и вие оставате да лежите безпомощно със счупен гръбнак. Ангелът ви побутва и ви обръща настрани.

Виждате го как безмълвно разговаря с мъжете край огъня, после навлича дрехите си и се отстранява. Студът невероятно бързо изпива и последните ви сили. Вече почти сте пропаднали в черната бездна на безсъзнанието, когато ангелът се връща с огромен нож в ръка. Очаквате да го забие в сърцето ви, но не — той ви хваща за косата и с едно единствено движение ловко отпаря скалпа ви. Крещите от болка, но дали изобщо има кой да ви чуе?

С последни сили, преди безсъзнанието да се стовари върху вас като черен чук, успявате да напипате и натиснете копчето на аварийния сигнализатор.

Все пак имате късмет, трябва да ви призная, защото ви намираме все още жив.

Прекарвате следващите четири месеца в болница. Не е никак лесна работа да се възстанови гръбначният ви стълб, а и да ви присадят нов скалп... Но все пак Ледено безмълвие поема всички разноски, защото сте пострадали по време на почивката си тук. Дори нещо повече... Преминете на 221.

205.

Взривяването на участъка изисква от вас да сте си купили синтезатор в магазина. Така че, ако имате такъв уред, преминете на 219, а ако той ви липсва, си намалете една точка от оценката за оцеля-

ване и изберете отново:

Ще нахлуете в участъка с пушка в ръка – преминете на 203.

Ще влезете кротко и ще попитате за пътя към Доусън – идете на 207.

Ще скарате кучетата си – прехвърлете се на 214.

206.

Запишете си код 6121.

Ако имате допълнителен код С-89, можете да се прехвърлите на 215.

Ако имате допълнителен код А-12 или Б-76, или и двата, можете да се прехвърлите на 212.

Ако сте получили Д-69 или нямате никой от тези кодове, преминете на 230.

207.

Влизате съвсем кротко в участъка.

Голямата стая на хижата е разделена на две от блестящо полупрозрачно силово поле. Зад старо бюро в ъгъла е седнал полицай, който се надига при влизането ви.

– Извинявайте, че ви прекъсвам – започвате вие, – но май се загубих! Ще ми кажете ли накъде е пътят за Доусън?

– О, разбира се, съвсем лесно е! – полицаят се усмихва. – Трябва да поемете по лявото разклонение, когато стигнете до края на Иглулик. То ще ви изведе на една малко използвана пъртина, която се среща с пътя за Доусън след пет километра.

– Сигурно не е много забавно да си седи човек тук, докато тече състезанието за Златната пъртина, а? – продължавате вие.

Прехвърлете се на 216.

208.

Дърпате спусъка и полицаят пада назад, смъртоносно наранен. Секунда преди да умре, той успява

да натисне бутончето на аварийния сигнализатор на ръката си.

Какво става от там нататък ли?

За мое и ваше огромно съжаление, вие бързо сте заловен и екстрадиран от Ледено безмълвие. В Аляска биха ви обесили на място за убийство – законът днес е далеч по-снизходителен, така че остатъка от живота си вие прекарвате в единична килия на забутаната планета Скотфийлз. Това е!

209.

Поклащате глава със съжаление:

– С удоволствие бих ти помогнал, но нямам толкова пари! Какво ще кажеш да ми дадеш двадесетачка на заем?

– Сигурен съм, че си богат в реалния си живот... – полицаят видимо се колебае. – Слушай, знаеш ли какво? Ще ти дам парите, но в замяна на някакъв предмет, все едно че съм го купил от теб, така ще бъде най-честно!

Можете да се лишите от някоя от вписаните си „допълнителни" вещи – снегоходки или сребърен чайник например, или пък, в краен случай, да продадете наръчника си. Ако нямате нищо от изброеното, ще трябва да дадете на полицая кучето с най-слаба оценка, което имате. В замяна той ще ви даде друго куче с оценка 2.

Размяната е приключена. Полицаят се усмихва, докато ви наброява двадесетте нюлъра.

– Благодаря, човече! – казва ви той.

– За мен беше удоволствие! – отговаряте вие.

Преминете на 213.

210.

А, спрели сте се на това решение...

Подкарвате кучетата и те в широка дъга завиват край Иглулик и се впускат по пътя към Доусън. Подсвирквате си, защото сте успели да се измъкнете така евтино... Дали обаче?

Не сте изминали и десетина километра, когато пред вас изведнъж изскача един от безмълвните ангели. Той само вдига ръка и кучетата спират. Ангелът вади от джоба на парката си една табелка: **„ЗАЩО?"**.

Докато го съзерцавате ужасено, той изчезва в храстите. Викате на кучетата си, но те стоят като вкаменени. Напразно ги подканвате, примамвате, крещите им, дърпате ги за хамутите — те просто стоят и не помръдват. Накрая нервите ви не издържат и вие заплаквате с глава, опряна на шейната. Знаехте, че ще ви накажат, когато се отклонихте, нали?

Преминете на 201.

211.

Строшавате гръбнака на противника си с един удар. Оглеждате се, очаквайки някакви триумфални възгласи, но вместо това виждате, че към вас тича друг гол ангел... и схватката започва отново. Нямате сили да се противите много дълго. Само след секунди вие сте по корем в снега, а кракът на новия ви противник се стоварва върху гърба ви — изпукване, остра болка за секунда и вие оставате да лежите безпомощно със счупен гръбнак. Ангелът ви побутва и ви обръща настрани.

Виждате го как безмълвно разговаря с мъжете край огъня, после навлича дрехите си и се отстранява. Студът невероятно бързо изпива и последните ви сили. Вече почти сте пропаднали в черната бездна на безсъзнанието, когато ангелът се връща с огромен нож в ръка. Очаквате да го забие в сърцето ви, но не — той ви хваща за косата и с едно единствено движение ловко отпаря скалпа ви. Крещите от болка, но дали изобщо има кой да ви чуе?

С последни сили, преди безсъзнанието да се стовари върху вас като черен чук, успявате да напипате и натиснете копчето на аварийния сигнализатор.

Все пак имате късмет, трябва да ви призная, защото ви намираме все още жив.

Прекарвате следващите четири месеца в болница. Не е никак лесна работа да се възстанови гръбначният ви стълб, а и да ви присадят нов скалп... Но все пак Ледено безмълвие поема всички разноски, защото сте пострадали по време на почивката си тук. Дори нещо повече... Преминете на 221.

212.

Този ден пътуването не върви. Небето е покрито с облаци. Кучетата не искат да теглят и унило се влачат, а вие напразно ги подканвате и им се карате. На всичкото отгоре към обяд вятърът се усилва неимоверно. Блъска ви, обръща шейната настрани и кучетата приличат на раци, които се опитват да вървят срещу течението. Започва да се сипе и сняг, който безмилостният вятър навява в лицето ви и ви пречи да дишате. Вървите докато можете, но кучетата постоянно гледат да спрат и да легнат в снега. Накрая и вие се предавате, напълно съсипани от усилията.

Набивате едно по едно колчетата, на които кучетата се завързват за през нощта. Утъпквате снега отгоре. След това разпрягате. Покрити със сняг, който се е вледенил по козината им, кучетата изглеждат като снежни човеци. Те бързат да си изровят дупки и да се скрият от вятъра, скимтят от болка в изранените си лапи и лаят продрано...

Разтоварвате шейната. Брезентовото покривало се откъсва и вятърът едва не ви отнася заедно с него. Палатката се мъчи да се изскубне изпод ръцете ви. Най-накрая се справяте с нея — сега пък тя е издута като преял кит. Вмъквате се вътре и бързате да поставите измръзналите си ръце над атомната печка.

Преминете на 228.

213.

Без повече приказки плащате на полицая и отивате да успокоите кучетата си. Безмълвните анге-

ли се появяват на входа на участъка и нерешително тръгват към вас.

Изваждате бележничето, което ви дадоха в лагера и им го подавате. Старейшината е написал вътре:

ПОДЧИНЕТЕ МУ СЕ!

Ето защо ангелите тръгват с вас.

Два часа и сте обратно в селището, завръщащи се като герои.

Преминете на 223.

214.

Решително бръквате в багажа си и измъквате едно парче храна, която подхвърляте на кучетата. Изгладнелите животни веднага се сбиват. Те лаят, вият и се хапят едно друго, вдигайки голяма олелия.

От вратата на участъка изскача млад полицай:

— По-дяволите — крещи ви той, — не можете ли да се оправяте с глутницата си!

Можете мигновено да измъкнете пушката си — преминете на 208 или пък да се извините — преминете на 224.

215.

Денят не е никак хубав. Кучетата са омърлушени и не искат да теглят. Небето е загубило лазурния си цвят и сега прилича на влошена синина със загнояване. Вятърът пързаля по него неприятно-жълтеникави облаци.

Към обяд вятърът се усилва и се превръща в наченки на буря. Безмилостно сипе удари върху вас и кучетата, сякаш е решил, че присъства на боксов мач. Шепи снежен прах летят в лицето ви и залепват по клепачите ви...

Снежната буря, за която вестникът предупреждаваше, явно започва.

Можете да си потърсите удобно място за бивак. Ако го направите, просто се прехвърлете на 227. Можете също и да продължите да вървите — тогава преминете на 229.

216.

– Така си е! – полицаят поклаща глава. – И, да ви кажа, цялата глупост е заради двама безмълвни ангели!

– Че какво им е пък на тях?

– Обвиняват ги в убийство. Казах аз на шефовете, че когато ангел убие някого, той го прави с изтънчени мъчения и сваля скалпа на жертвата, ама кой да ме чуе! Вчера съдът се произнесе по делото и определи гаранция за тия двамата, но... Знаете ли, как ме тегли за ръката да им платя гаранцията и да ги пусна? Ей-там отзад имам паркиран един хеликоптер, за час-два мога да стигна в Доусън и да се забавлявам на финала!

– И колко е гаранцията? – питате вие.

– Нищо работа, десет нюлъра на глава!

Гледай ти, колко проста била работата! Какво ти взривяване или пък убийство, когато двадесет нюлъра могат да доведат свободата на ангелите?

Имате ли толкова пари? Ако да, преминете на 213. Ако не, прехвърлете се на 209.

217.

Цял ден добросъвестно следвате дирите от ски. Час и нещо след мръкване откривате и ангелът, който спокойно се е разположил край група дървета. Поздравявате го с вдигната ръка и той отвръща с усмивка. Подава ви бележка:

ПЪРТИНАТА Е ЗАД ТЕЗИ ДЪРВЕТА. ТРЪГНИ НА ИЗТОК.

Още преди да сте успели да му благодарите, той изчезва в мрака.

Прекарвате една чудесна нощ – сега, след като е приключило, приключението ви изглежда дори забавно, а страхът отдавна е изчезнал...

С настъпването на утрото прибирате багажа си, впрягате кучетата и се прехвърляте на 206.

218.

Пристъпите на вятъра постепенно се разреждат. Заедно с утрото бурята утихва и към седем вече няма и следа от нея. Тромаво се обличате и излизате навън.

Отново старата идилична картинка. Бяло до където погледът стига. Само едно малко хълмче показва къде е шейната ви.

Започвате да викате кучетата едно по едно. Първо се появява водачът – прозява се и ви гледа така, сякаш за него снощната преживелица не е била нищо друго, освен ежедневие. Може и така да е, кой знае!

Кучетата изскачат отвсякъде, вятърът и собствените им усилия са изтръгнали веригите през нощта и са изместили животните встрани. Какъв късмет, че не са успели да избягат!

Две, три, четири, пет кучета... Четири липсват!

Хващате общото въже, на което са колчетата и го проследявате. След два-три метра се натъквате на първото куче. В усилията си да се измъкне то така се е омотало с веригата, че не е могло да се свие както трябва на топка. Още диша, но очите му са съвсем мътни. Бързо го освобождавате и то се изправя на крака, но пристъпва като стар пияница.

Ако имате допълнителен код Б-76, преминете на 241, а ако допълнителният ви код е А-12, можете да се прехвърлите на 237. Ако нямате вписан допълнителен код, просто преминете на 231.

219.

Внимателно разопаковате багажа си и изваждате синтезатора. Не ви отнема много време да наберете кода на динамита и да получите десет дълги и кръгли червени пръчки.

Подреждате динамита около участъка, внимателно премитате снега покрай фитила и го запал-

ване. Имате достатъчно време да се отдръпнете настрани. Хуквате да се скриете, но краката ви се заплитат в изоставен в снега скъсан хамут, вие падате и това стопява преднината ви. ·

Като не успявате да махнете хамута, вие направо събувате мокасината си и се втурвате напред, препъвайки се. Изведнъж нечия огромна и твърда ръка ви подмята във въздуха. Последното, което чувате, е невъобразим тътнеж... След което идва мракът.

Когато спасителният екип пристига на място, вие сте все още жив. Многобройни строшени кости, рани, изгаряния, смазан гръбначен стълб – това е резултатът от глупавия ви опит да взривите участъка.

Няколко месеца прекарвате в болница, под строга полицейска охрана. Накрая идвам аз, изказвам съболезнованията си и вие сте екстрадиран от Ледено безмълвие. Попадате в затвора – тук и всичките ви богатства не могат да ви спасят. Съдебната система, разбира се, е милостива и вие сте осъден до живот, вместо да ви обесят, както би станало в истинската Аляска. И всичко това ви се случва само заради прекомерната ви самонадеяност и глупост. Е, ами, съжалявам! Чао до скив, както се казва! Ще ви идвам на посещение в затвора, когато изляза в отпуска!

220.

Все пак, честта за вас е на първо място!

Подкарвате кучетата и се спускате по хълма към Иглулик.

Наближава обяд и селището е почти пусто. На няколко пъти ви стряскат гласове, но не забелязвате никой да ви следи или дори да ви наблюдава през прозореца.

Участъкът се забелязва отдалеч. На него виси заснежена табела с такъв голям надпис, че и слепец не би я пропуснал. Спирате кучетата пред вратата и се заемате с плана си за действие.

Кое ви се струва най-удачно?

Да нахлуете в участъка с пушка в ръка – преминете на 203.

Да влезете кротко и да попитате за пътя към Доусън – идете на 207.

Да скарате кучетата си – прехвърлете се на 214.

Да взривите участъка – минете на 205.

221.

След като вече сте се поправили и сте готови за изписване, аз идвам при вас да ви кажа едно „Здрасти!".

– Безмълвните ангели бяха заловени и наказани... – започвам несигурно. – Но, както знаете, те са местно племе и се водят по местните закони, а Ледено безмълвие... хм, не се отличава с особена строгост, когато става дума за залегнали в самата основа на курорта принципи...

– Тоест, безмълвните ангели са вършили това, което им се полага да направят! – кимате вие недоволно. – Само дето поради тази причина аз съм тук, вместо да нося триумфално купата!

– Именно за това съм тук! Наскоро ни предложиха една странна машина – казвам аз, – която доста се чудихме как да използваме. Става въпрос за пътуване назад във времето. Наистина ми е жал, че сте платили за пребиваването си на Ледено безмълвие, а се налага така брутално да напуснете състезанието! Ето защо ви предлагам да ви върна обратно на срещата ви с ангела. Ще преживеете отначало всички събития, въоръжен с новия си опит и тогава може би ще успеете да се справите по-добре!

Кимвате с радост. Аз натискам бързо копчето, докато не сте размислили. Бум-тряс и времето вече се е променило. Аз още съм тук, но вас ви няма. Този, който седи до мен, е някакъв друг чечако, имал нещастието да попадне в предишното ви приключение. Къде сте вие ли? Пътувате през 187 и бог да ви е на помощ!

222.

Силите окончателно ви напускат, но някак си успявате да преобърнете ангела по корем и да се надигнете. Той е също така изморен и замръзнал като вас. Лесна плячка е – трябва само да стоварите крак върху гърба му и той ще умре... Ще го направите ли?

Ако да, преминете на 211.

Ако не, преминете на 226.

223.

И ето ви отново пред старейшините на безмълвните ангели.

ОТЛИЧНО СВЪРШЕНА РАБОТА! – написва ангелът, който ви доведе в лагера в началото.

НЕ БЕШЕ КОЙ ЗНАЕ КАКВО! – отговаряте му вие. – ***САМО МИ ДЪЛЖИТЕ ДВАДЕСЕТ НЮЛЪРА, НО СЪМ ГОТОВ ДА ГО ЗАБРАВЯ, АКО МЕ ОСВОБОДИТЕ!***

ТИ ЧЕСТНО СПЕЧЕЛИ ЖИВОТА СИ! – съгласява се ангелът. – ***ЖАЛКО, ЧЕ НЕ СИ ЕДИН ОТ НАС!***

БИХ ИСКАЛ ДА БЪДА, НО НЕ МОГА ДА СИ ДЪРЖА УСТАТА ЗАТВОРЕНА! – засмивате се вие.

ТОВА Е ПРОБЛЕМ ЗА ВСИЧКИ НИ! – ангелът кима. – ***Е, ДОБРЕ, ТИ СИ СВОБОДЕН! ДОРИ НЕЩО ПОВЕЧЕ – НИЕ ЗАГУБИХМЕ ОТ ВРЕМЕТО ТИ И СМЕ ДЛЪЖНИ ДА ПЛАТИМ ЗА ТОВА.***

ТОВА, ЧЕ СКАЛПЪТ МИ СИ Е ОЩЕ НА ГЛАВАТА, Е ДОСТАТЪЧНО! – вие понечвате да си тръгнете.

О, НЕ! ПЪТЯТ ЗА ДОУСЪН ПРАВИ ЕДНА ГОЛЯМА, ПОЧТИ НЕЗАБЕЛЕЖИМА ДЪГА И ПО ТОЗИ НАЧИН ТИ ГУБИШ МЕЖДУ СЕДЕМ И ДЕСЕТ ЧАСА ЗА ПЪТ ПРЕЗ ТРУДНА МЕСТНОСТ. ТРЪГНИ ОТ ТУК НАПРАВО ПРЕЗ ГОРАТА И НЕ СЕ ОТКЛОНЯВАЙ ОТ СЛЕДИТЕ ОТ СКИ, КОИТО ЩЕ ВИДИШ. НЕ СПИРАЙ

НА БИВАК, ДОКАТО НЕ ДОГОНИШ НАШИЯ БРАТ, КОЙТО ПРОПРАВЯ ПЪТЯ ЗА ТЕБ. УТРЕ СУТРИН ЩЕ СИ НА ПЪРТИНАТА ТАКА, ВСЕ ЕДНО НЕ СИ ЗАГУБИЛ ДНЕШНИЯ ДЕН, А ДОРИ СИ СПЕЧЕЛИЛ НЯКОЛКО ЧАСА.

БЛАГОДАРЯ! – написвате вие, потупвате ангела по рамото и подканвате кучетата да тръгнат, преди на някого все пак да му е хрумнало да вземе скалпа ви.

Преминете на 217.

224.

Поглеждате виновно полицая и му казвате:

– Съжалявам, аз...

– Добре де, добре, не ви обвинявам! Просто ме стреснахте! – той се засмива. – В Златната пъртина ли участвате? Да не сте сбъркали пътя?

– Има нещо такова... Сигурно ви е много скучно да си седите тук, докато състезанието тече? – отбелязвате вие.

Преминете на 216.

225.

– Мога ли да ви помогна с нещо? – пита полицаят.

– Ами, хм, просто се загубих... – проточвате вие. Пръстът ви шари по спусъка на пушката, но, господи, как бихте могли да убиете ей-така невинен човек?

– Сигурно участвате в Златната пъртина? – полицаят се усмихва.

– Ами да... На вас трябва да ви е много скучно да си седите тук, докато състезанието тече? – отвръщате вие на усмивката му.

Преминете на 216.

226.

Поклащате глава и подавате ръка на ангела. Той едва-едва се изправя на крака. Взимате бележника му

с вкочанените си пръсти и написвате криво-ляво:

СЪЖАЛЯВАМ, НЕ МОГА ДА ТЕ УБИЯ. ПРЕДПОЧИТАМ МЪЧЕНИЯТА!

Ангелът се усмихва и със знак ви показва да се облечете.

Две момичета в бяло притичват и ви помагат да стигнете до огъня. Те грижовно наливат топъл бульон в устата ви и ви разтриват, докато кръвта отново тръгне по вените ви.

Отнема ви доста време да се стоплите и отново да започнете да възприемате света около себе си. Нещо се е променило – ангелите се усмихват и ви кимат. Те бързо повеждат безмълвния си разговор и накрая вашият водач и бивш противник ви подава листче:

СТАРЕЙШИНИТЕ СЕ СЪГЛАСИХА, ЧЕ МОЖЕШ ДА СЕ ОПИТАШ ДА ОТКУПИШ ЖИВОТА СИ!

НО НАЛИ ВЕЧЕ СЕ БИХ С ТЕБ? – написвате вие.

ДА, ТОВА ПОКАЗА, ЧЕ СИ ДОСТОЕН И СИ ПОДХОДЯЩ ЗА ЗАДАЧАТА! – ангелът се усмихва. ***–А И ЩЕ СМЕКЧИ МЪЧЕНИЯТА, АКО СЕ ОТКАЖЕШ!***

Преминете на 199.

227.

Веднага започвате да си търсите място за бивак. Погледът ви попада на една скала, която самотно стърчи край пъртината. Струва ви се, че закътана зад скалата, палатката ви би издържала на всичко.

Действате бързо и уверено. Първо поставяте колчетата за кучетата във формата на латинско V. В широката свободна част на буквата придърпвате шейната и връзвате палатката си между нея и скалата. Тревожи ви единствено снегът, който вятърът упорито натрупва над скалата и сипе върху вас, но за сметка на това и вие, и животните сте добре скрити от бурята.

Преминете на 234.

228.

Събличате парката си. Снегът по яката ѝ започва да се топи. Всъщност сняг е попаднал дори под парката, макар тя да е била добре закопчана. А ръцете ви са в ужасно състояние, бели като слонова кост. На едната има дълбок белег от изгорено — докато сте намествали веригите със свалени ръкавици, сте успели да стиснете ледения метал и той ви е наранил...

Постепенно и чувствителността на ръцете ви се завръща. Вятърът обаче навява сняг върху палатката ви, встрани от атомната печка. Снегът се трупа, разтопява се леко и веднага замръзва в издута кора, която заплашва да срути палатката. Трябва дълго да го блъскате отвътре, докато напукате леда и няколко големи снежни топки се изтъркалят от стената на палатката ви.

Докато се навечеряте и занесете на кучетата порциите им, снегът отново навява предишната буца. Изблъсквате я отново и лягате. Умората се стоварва отгоре ви и ви премазва...

Преминете на 233.

229.

Вървите докато можете, но кучетата постоянно гледат да спрат и да легнат в снега. Накрая и вие се предавате, напълно съсипани от усилията.

Набивате едно по едно колчетата, на които кучетата се завързват за през нощта. Утъпквате снега отгоре. След това разпрягате. Покрити със сняг, който се е вледенил по козината им, кучетата изглеждат като снежни човеци. Те бързат да си изровят дупки и да се скрият от вятъра, скимтят от болка в изранените си лапи и лаят продрано...

Разтоварвате шейната. Брезентовото покривало се откъсва и вятърът едва не ви отнася заедно с него. Палатката се мъчи да се изскубне изпод ръцете ви. Най-накрая се справяте с нея — сега пък

тя е издута като преял кит. Вмъквате се вътре и бързате да поставите измръзналите си ръце над атомната печка.

Преминете на 228.

230.

Денят не е никак хубав. Кучетата са омърлушени и не искат да теглят. Небето е загубило лазурния си цвят и сега прилича на влошена синина със загнояване. Вятърът пързаля по него неприятно-жълтеникави облаци.

Към обяд вятърът се усилва и се превръща в наченки на буря. Безмилостно сипе удари върху вас и кучетата, сякаш е решил, че присъства на боксов мач. Шепи снежен прах летят в лицето ви и залепват по клепачите ви... И цялата тази история не е никак приятна!

Можете да рискувате и още сега да си потърсите място за бивак. Можете и да продължите с надежда времето да се оправи. Все пак сте близо до Доусън, не забравяйте! Още час-два и нищо чудно градът да се покаже на хоризонта!

В случай че спрете на бивак, преминете на 227. Продължите ли да вървите, преместете се на 229.

231.

Ако имате допълнителен код **Щ-43**, преминете на 239.

Ако имате допълнителен код **Д-69**, преминете на 235.

Ако имате допълнителен код **Б-76**, преминете на 238.

Ако имате допълнителен код **А-12** или изобщо нямате никой от тези кодове, просто продължете на 232.

232.

Ужасно изтощителна нощ, нали?

Чувствате се като пребит, докато събирате ба-

гажа и най-сетне товарите шейната. След бурята и кучетата изглеждат като пребити. Всякакво желание да теглят е изчезнало от тях. Налага се около половин час почти да влачите водача за хамутите, докато животните най-сетне влязат в ритъм и започнат да проявяват ентусиазъм.

След бурята снегът е идеален. Не е нито твърде мек и пухкав, така че шейната да пропада, нито пък е прекалено твърд и грапав, за да драска лапите на кучетата. Веднъж започнали да теглят, животните нямат спиране. Бързият им и самоуверен ход ви подканва да скочите на шейната и да се повозите... Само не заспивайте, иначе ще загубите пътя!

Преминете на 181.

233.

Събуждате се с чувството, че някой ви души. Всъщност не е така — просто буцата отново се е образувала и този път виси непосредствено над гърдите ви. Рейките на палатката са се огънали от тежестта на стотици килограми сняг...

Бавно побутвате нагоре със сгънатите си колене и постепенно успявате да наместите краката си така, че да повдигнете буцата. Ярост и озлобление — единствено това ви води в момента. Снегът е по-силен от вас, налага се да се претъркулите и да се измъкнете, преди палатката да се е продънила.

Сами изберете — 240 или 236.

234.

Най-сетне успявате да се справите с всичко. Кучетата са разпрегнати и вързани на местата си, където веднага започват да си копаят дупки. Палатката дори не помръдва, макар вятърът зловещо да вие. Доволно оглеждате произведението си и се вмъквате на топло при атомната печка.

Преминете на 228.

235.

Изтощителна нощ бе тази с бурята, нали? Събирате бавно багажа си, макар всъщност да ви се иска да се проснете в палатката и да не се събуждате. Кучетата са на същото мнение, защото желанието им да теглят е изчезнало. Налага се дълго да им викате и да ги насърчавате, за да проявят някакъв ентусиазъм, но въпреки това може да се желае още много от темпото.

236.

Постепенно повдигате крака, докато колената ви не опрат в гърдите. После бързо се търкулвате настрани. И точно в този момент рейките се счупват с пращене, а снегът се стоварва отгоре ви като преса.

Оставате жив известно време – достатъчно, за да полудеете от болка в строшените ребра. Достатъчно и за да придвижите влудяващо бавно едната си ръка поне сантиметър нагоре и да ударите аварийния сигнализатор в пода. Слабият, но все пак осезателен удар успява да включи сигнализатора...

Така че след около половин час спасителният екип пристига. Налага ни се да работим като дяволи в бурята, за да изкопаем останките ви и да ги пренесем в болницата, където ви подлагаме на реанимация...

Пет месеца вие прекарвате прикован към леглото. Безкрайна верига от операции съпровожда дните ви. Още три тежки месеца постепенно се връщате към живота.

И най-сетне идва денят, когато аз влизам в стаята ви и правя стандартното си предложение:

– Все пак вие сте платили толкова много, а се налага безславно да напуснете състезанието точно преди финала... Разполагам с една машина, която може да ви върне назад във времето. Ще ви коства допълнително заплащане, но поне можете да се опитате да минете още веднъж през бурята и този път, дай боже, с помощта на новия си опит, да

успеете да се справите!

Вие кимате ентусиазирано. Аз натискам копчето, преди да сте размислили. Бум-тряс и вие вече не сте до мен... Върнали сте се обратно в деня на бурята. Успех! Впрочем, запишете си допълнителен код Д-69 и се прехвърлете на 206!

237.

Слава богу, и другите три кучета са живи, но са в същото окаяно състояние. И дума не може да става да тръгнете с тях на път. Вкарвате ги в палатката си, където топлината на атомната печка постепенно размразява кожусите им. Масажирате краката им, докато започнат да нервничат. Оставяте ги да се свият край печката и да поспят, за да се върнат силите им. Всичко това ви отнема половин ден — и то сега, когато сте толкова близо до Доусън...

Преминете на 231.

238.

След отвратителната нощ се чувствате като пребити. Бавно се заемате с багажа. Палатката е цялата в замръзнал сняг, който трябва да начупите. Криво-ляво я сгъвате. Откривате, че пушката ви е изчезнала, но можете само да свиете рамене и да се надявате да не срещнете някоя мечка.

Оределият впряг няма никакво желание да тегли. Дълго време трябва да дърпате водача за хамутите, докато кучетата влязат в ритъм, но дори и така опашките им висят и те гледат да намалят скоростта си, веднага щом спрете да ги подканвате.

Тичането редом с шейната също не ви прави особено щастливи, но, както се казва, животът в снега никога не е само удоволствие и песен. Единственото, което е в състояние да ви вдъхне сили, е близостта на Доусън — и надеждата, че все пак ще изпреварите другите състезатели и ще спечелите. Имате шансове все още! Успех!

Преминете на 181.

239.

Отвратителна нощ, нали? Прибирате багажа, пъшкайки от болки в схванатото си тяло. Слава богу, поне кучетата изглеждат в добро настроение. Палатката е цялата в сняг. Изтърсвате я криволяво и я сгъвате. Уморени сте, нали?

Най-сетне връзвате платнището на шейната и въздъхвате облекчено. Сега вече можете да извадите компаса си и да попитате:

– На къде е Доусън?

Топлият женски глас ви отвръща:

– Право напред до хоризонта и оттатък!

Засмивате се и подвиквате:

– Мъш!

Кучетата потеглят като едно. Известно време тичате до шейната, но впрягът изглежда не се нуждае много от подканите ви, ето защо скачате и се наместване удобно на платнището. Пътят е пред вас... Само внимателно, защото ако заспите, кучетата може и да сбъркат някъде! Успех... И, прехвърлете се на 181, ако обичате!

240.

Постепенно повдигате крака, докато коленете ви не опрат в гърдите. После бързо се търкулвате настрани. Покривът остава да виси няколко дълги секунди, през които вие се изправяте на четири крака и изпълзявате от опасната му прегръдка. Побутването откъртва голям снежен блок, рейките пружиниращо се изправят и вие спечелвате малко свободно пространство.

Дълго лежите изтощен до атомната печка. Постепенно започвате да се чувствате по-добре. Адреналинът, който се плиска във вените ви, свършва работата си и ви връща желанието да се борите и да спечелите... Поглеждате часовника си. Минава полунощ. Бурята вилнее вече дванадесет часа. Заслушвате се... Нищо. Не се чува отчаяният вой на

кучетата, който ви бе тормозил, пък и самата буря май е променила ритъма си. Бесните пристъпи се редуват с по-спокойни промеждутъци. Да, истина е, утрото ще ви свари на път!

Поставяте да се стопли вода за чай и бавно изпивате горещото питие. Сънят отново ви оборва. Спечелихте битката тази нощ – и браво! Спокойно можете да поспите засега!

Преминете на 218.

241.

Другите три кучета не са имали такъв късмет. Изпънати и вкочанясали, те са напълно мъртви... Какво да се прави, с чечако като вас винаги се случват неприятности!

Зачеркнете трите си кучета с най-високи оценки и се прехвърлете на 231.

242.

Крупието се усмихва и обявява:

– Двойна нула! Печели банката!

Залогът ви от десет нюлъра е безсрамно прибран. Часовникът бие и вие смаяно го поглеждате. Боже, как е отлетяла вечерта! Вече е полунощ, а трябва да поспите поне малко преди утрешния... или по-право, вече днешния старт! Със съжаление напускате игралната маса и се прибирате в хотела.

Преминете на 30 и успех!

Здравейте!

Този път успяхте да ме изненадате.

Не съм очаквал, че е възможно да получим в редакцията толкова много писма. Но това е нищо в сравнение с качеството, което намерихме вътре – надминали сте себе си!

Съжалявам, че мястото в края на тази книга е толкова малко и не ще можем подробно да поговорим за въпросите и отговорите от конкурсите. Но това е може би по-добре, все пак държите в ръцете си книга-игра, а не сборник със занимателни игри.

Целта, която си поставяме чрез конкурсите и загадките, е по-скоро живата връзка, която се осъществява между нас по този начин, особено когато сте отделили от ценното си време и сте драснали няколко реда (а някои и по няколко страници).

И така, за пръв път претендентите за голямата награда са толкова много и действително само жребият можеше да помогне.

СЕРИОЗНАТА КОМИСИЯ го направи тутакси и ето имената на щастливците, спечелили трите **ГОЛЕМИ НАГРАДИ**:

1. **Ангел Тодоров Петров** (14 г.) от Плевен – ЕЛЕКТРОННА ИГРА
2. **Александър Костов Шумаров** (10 г.) от София – УОКИ-ТОКИ
3. **Явор Страхилов Симеонов** (17 г.) от Пловдив – ЕЛЕКТРОННА ИГРА

Честито на късметлиите и за да уважим участието на другите претенденти, ето техните имена: Емилиян Арнаудов – Сф; Георги Йовчев – Троян; Максим Хабиб – Свищов; Димитър Киров – Варна; Анна Йорданова – Перник; Захари Григоров – Ген. Тошево; Георги Пенчев – Сф; Димитър Запрянов – Първомай; Светослав Митев – Сф; Иван Дойчинов – Сф; Дилян Митанкин – Сф; Димитър Пенев – Сф; Георги Николов – Пв; Младен Томов – Монтана; Пламен Дойнов – Лясковец; Цветослав Найденов – Враца; Асен Радев – Сливница; Калоян Димитров – Ст. Загора.

Ръчен електронен часовник с вграден радиоприемник на средни вълни със слушалки печелят:

Конкурс 1 - **Андрей Михайлов** (14 г.) от София
Конкурс 2 - **Ивайло Йотов** (15 г.) от Враца
Конкурс 3 - **Иван Мандов** (13 г.) от Пазарджик
Конкурс 4 - **Данаил Йорданов** (11 г.) от Радомир
Конкурс 5 - **Борислав Богданов** (13 г.) от Козлодуй

Честито и да не слушате радио в час!

Ще пазим вашите награди най-късно до 31 март 1996 г., т. е. до три месеца след публикуване на имената ви. Обадете се на редакционните телефони (02) 89 05 85, 80 58 45 или заповядайте в нашия офис, за да си получите наградите.

Ето и верните отговори: 1. Б, Г, Б, Г, В. **2.** елипса, триъгълник, правоъгълник, квадрат, кръг. **3**. Анхел – 979 м (за правилни са приети отговори и близко до тази цифра, защото има разлика в енциклопедиите от които сте правили справки, същото важи и за Великата китайска стена); Атлантически и Тихи океани, чрез шлюзове; 2400 км. 4. Посейдон, Атина и Аполон. 5.1825 – Англия, между Дарлингтън и Стоксън с 24 км/ч.

Благодарим ви за участието и до нови срещи!

ДИМО от **ПЛЕЯДА**

КОНКУРСИТЕ НА ПЛЕЯДА

*Предполагаме, че сте запознати с условията за участие и все пак: **1.** Класират се отговори само от оригинален талон. **2.** Изпратете въпросния талон най-късно до 15 януари 1995 г. **3.** Играете за три Големи награди и пет електронни часовника. УСПЕХ!*

КОНКУРС 1

При компютърната обработка на корицата за „Конникът на апокалипсиса" художникът е използвал детайли от творби на много известен ренесансов художник. **Напишете името на художника, кога и къде е живял?**

КОНКУРС 2

Литературна загадка.
Знаете ли кои са авторите на изброените романи? (Няма нищо срамно, ако за този въпрос се посъветвате с родителите си).
С удоволствие ще връчим наградата за този въпрос на някоя дама, ако я спечели, разбира се.

1. „Дамата с камелиите"
2. „Дамата с карамфилите"
3. „Дамата с кадифеното колие"
4. „Дамата с кученцето"

КОНКУРС 3

Маймунски тест.

1. Има ли шимпанзето опашка?
2. Шимпанзето суче майчино мляко до – 2г, 5г., 3г.
3. Шимпанзето си прави всяка нощ ново „легло", за да преспи през нощта?
4. Шимпанзето има само четири пръста на ръката си?
5. Шимпанзето живее около 12, 40 или 60 години?
6. Шимпанзето може да изяде дневно 50, 100 или 200 банана?

ТАЛОН ЗА УЧАСТИЕ В КОНКУРСИТЕ от • ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ •

Трите имена ....

....

Адрес: П. К. .... гр./с. ....

област ....ЖК .... бл. ...... вх. ......

ул. № .... Възраст .... год.

Конкурс 1 Художникът е ....

....

....

Конкурс 2 Авторите на тези романи са:

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

КОНКУРС 4

ЮРИДИЧЕСКИ ПРОБЛЕМ

На границата между Германия и Франция катастрофирал влак. **В коя държава трябва да се погребат оцелелите?**

КОНКУРС 5

Александър Велики - Александър III, цар на Македония. Роден е в 356 г. пр. Хр. Наследява баща си Филип II на престола. Решен да подчини цяла Персия, достига до бреговете на река Инд в днешен Пакистан. Като дете е възпитаван от Аристотел.

Напишете името на сина на Александър Велики.

ПЛЕЯДА ви пожелава успех (и да внимавате за подвеждащи въпроси)!

Конкурс 3 Отговорете с „ДА" или „НЕ", а където е нужно напишете правилната цифра

1. .... 4. ....

2. .... 5. ....

3. .... 6. ....

Конкурс 4 Държавата е: ....

....

....

Конкурс 5 Синът на Александър Велики се е казвал:

....

....

....

Адрес на редакцията:
1000 София, пл. Славейков №11 Издателска къща ПЛЕЯДА
за ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ

редакционни телефони: 89 05 85, 80 58 45, 76 44 63

Сред безкрайната снежна пустош на планетата ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ се развихря треска за злато. Ти също си въвлечен в нея. Предстои ти да се справиш с безброй коварни изненади, които ти поднася суровата ледена планета. Дали ще успееш? Това ще разбереш само след като прочетеш

ЛЕДЕНО БЕЗМЪЛВИЕ

Цена 70 лв